ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 22ον

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Τοῦ Βουλευτοῦ Μεσολογγίου κ.
ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Μὲ τοὺς δαυλοὺς τοῦ Χρήστου Καψάλη καὶ τοῦ Δεσπότη Ἰωσὴφ τῶν Ρωγῶν φαντάζει σήμερον, ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον. Τὸ μεγαλεῖον τῆς χθές. Καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς αὔριον. Τὸ σκέλεθρο τοῦ ποιητοῦ γίνεται αἰφνιδίως ἐνσάρκωσις τοῦ πεπρωμένου. Διότι ὁσονδήποτε καὶ νὰ φαίνεται μακάβριον, αὐτὸ τὸ σκέλεθρον, αὐτὴ ἡ θέλησις, ποὺ ἐξεπήγασεν ἀπὸ τὴν ἁγίαν πηγὴν τοῦ Μεσολογγίου, εἶναι ἐκείνη ποὺ ἐδημιούργησε τὴν νέαν Ἑλλάδα, μὲ τὰς προόδους της καὶ τὰς μεγαλουργίας της.

Ἦσαν πίσω ἀπὸ ἕνα φράκτην. Καὶ ἐπάλαιον ὡς λέοντες. Ἀπὸ τὸ 1822 ἕως τὴν νύκτα τῆς 10 Ἀπριλίου 1826. Καὶ ἐπάλαιον μὲ τὰ χέρια. Μὲ τὴν ψυχήν. Αὐτὴν τὴν τρομακτικὴν δύναμιν τοῦ Ἕλληνος, ποὺ εἶχε φωλιάσει μέσα εἰς πτώματα. Διότι ζωντανὰ πτώματα εἶχαν καταντήσει οἱ ὑπερασπισταί. Αἱ ἔφοδοι διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην. Ἐσείετο ὁ φράκτης. Ἀλλ' οἱ πολιορκημένοι ἔμεναν ἐλεύθεροι. Ὄρθιοι, ἀκατάβλητοι καὶ ἀλύγιστοι, ἀκριβῶς ὅπως μένουν πάντα, εἰς τὰς ὥρας ἱστορικῶν κρίσεων, αἱ Μοῖραι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὅταν πλέον, ἡ ἀνθρωπίνη ἀντοχὴ ὑπερέβη καὶ τὸ ἔσχατον ὅριον, ὅταν οἱ ἥρωες ἔγιναν μάρτυρες, ὅταν οἱ ἡμίθεοι μετεβλήθησαν εἰς Θεούς, ἔ! τότε ἡ φωνὴ τοῦ χρέους, τοῦ ὑπερτάτου χρέους πρὸς τὸν αἰώνιον βωμόν, τοὺς ὡδήγησε καὶ ν' ἀποθάνουν ὡς Θεοί. Οἱ ἀρχηγοὶ Δημήτριος Μακρῆς, Νότης Μπότσαρης, Κίτσος Τζαβέλλας, ὁ πολιτικὸς Διοικητὴς τῆς πόλεως Βουλευτὴς Πατρῶν Ἰωάννης Παπαδιαμαντόπουλος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «Ἑλληνικὰ Χρονικά», Ἑλβετὸς Ἰωάννης Μάγερ μὲ τὴν Με-

σολογγιτοπούλαν σύζυγόν του, ἐμπρός, καὶ ἔπειτα τὰ ὅπλα ποὺ τὰ κρατοῦν ἀνδρείκια καὶ γυναίκια χέρια. Τρεῖς φάλαγγες πηδοῦν ἀπὸ τὸν φράχτη καὶ σχίζουν μὲ τὰ σπαθιὰ τὴν πλημμύρα τῶν στρατιῶν τοῦ Κιουταχῆ καὶ τοῦ Ἰμπραήμ, πασσάδων. Καὶ τελευταῖος μὲ τὸ σταυρὸ στὸ χέρι καὶ τὸν Κλῆρο κοντά του ὁ ἅγιος τοῦ Μεσολογγιοῦ Δεσπότης, ὁ Τρισάγιος Ρωγῶν Ἰωσήφ, εὐλογεῖ τοὺς προπορευομένους, ἐνῷ καρτεροῦν τὸν θάνατο μαζεμένα εἰς τοῦ Καψάλη τὸ σπίτι τὰ λαβωμένα γυναικόπαιδα καὶ οἱ ἀνίκανοι νὰ βαδίσουν γέροντες καὶ οἱ ἄρρωστοι καὶ οἱ τραυματίαι. Τώρα πιὰ δὲν μένει παρὰ λάμψις, στάκτη καὶ ἔπειτα πάλιν λάμψις, αὐτὴ ποὺ ἀνεβάζει τοὺς ἀθανάτους εἰς τὸν Ἑλληνικὸν οὐρανόν.

Ἀκατάλυτα σύμβολα τῆς Ἐλευθερίας! Περνᾶτε ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ μάτια μας, ὡς θεῖαι ὀπτασίαι ἐθνικῆς μεγαλουργίας. Ἡ Ἑλλὰς ὑποκλίνεται μὲ εὐγνωμοσύνην καὶ μὲ εὐλάβειαν. Καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν συναντᾶται μὲ παραπονουμένους. Διότι σᾶς ἐτίμησεν ἐν συνεχείᾳ αὐτὴ ἡ Ἑλλάς. Σᾶς ἐτίμησεν μὲ ἀμέτρητα κλέη, μὲ ἀμέτρητα τρόπαια, μὲ ἀμέτρητες νέες δάφνες, ποὺ ἐσώρευσεν εἰς τὸν ἔνδοξον τύμβον Σας. Χθὲς ἀκόμη ἔδωσε τὴν μάχην τῆς Ἐλευθερίας, διὰ λογαριασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου. Αὔριον ἂν χρειασθῇ θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἄθλημα, μὲ τὸ ἴδιον θάρρος, μὲ τὴν αὐτὴν ἄτρομον ἀποφασιστικότητα. Ἡ προσπάθειά της διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ τὴν εὐημερίαν δὲν εἶναι παρὰ ἔξοδος ἐξ ἴσου μεγάλη, λυτρωτικὴ καὶ ἱστορική. Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Στρατάρχου Παπάγου, τοῦ ὁποίου ἡ νικηφόρος ὁρμὴ ἔχει κάτι ἀπὸ τὴν θύελλαν, ποὺ ἀνήρπασε τὸν φράκτην τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ ποὺ ἀνέβασεν εἰς τὴν αἰωνιότητα, ὡς μετέωρον, πορεύεται τώρα ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναδημιουργίας. Καὶ εἶναι τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς Ἐξόδου ποὺ ὁδηγεῖ.

Ἕλληνες, ἐμπρός! Βαπτισθῶμεν εἰς τὴν πηγήν, ποὺ ἐπότισε τοὺς ἐλευθέρους πολιορκημένους. Καὶ ἂς προχωρήσωμεν. Δικός μας θὰ εἶναι ὁ στέφανος. Ἡ νίκη ἰδική μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

ΣΤ'. ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1940-1941

1.—Ἄμεσος σύλληψις Ἰταλῶν κατασκόπων καὶ κινητοποίησις διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν.
2.—Ἀποστολὴ μηχανοκινήτου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας πόλεων εἰς τὸ Μέτωπον.
3.—Σύστασις ὑπηρεσίας λογοκρισίας ἐπιστολῶν καὶ δρᾶσις αὐτῆς.
4.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου.

1. Ἄμεσος σύλληψις Ἰταλῶν κατασκόπων καὶ κινητοποίησις διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν.

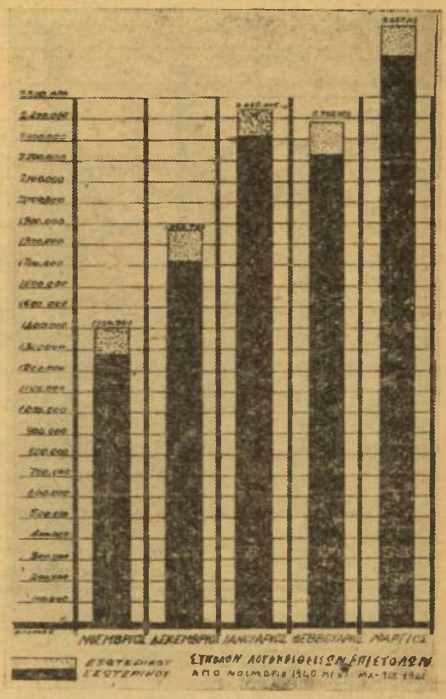
Ἡ ἀπρόκλητος ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἑλλάδος τῶν Φασιστῶν τοῦ Μουσολίνι καὶ τῶν Γερμανῶν τοῦ Χίτλερ δὲν εὗρεν ἀπαρασκεύαστον τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι της εἶχον ἕτοιμον πλῆρες σχέδιον δράσεως, ὥστε νὰ παραλύσουν τὴν ἐσωτερικὴν ἀντίδρασιν τοῦ ἐχθροῦ εὐθὺς ὡς θὰ ἐξεδηλοῦτο ἡ ἐπίθεσις.

Καὶ πράγματι ὅταν τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 ἐτίθετο ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου εἰς ἐπιφυλακὴν ὁ Στρατὸς καὶ ἐκινητοποιεῖτο ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοστιγμεὶ ἐκινητοποιοῦντο, διὰ νὰ συλλάβουν τοὺς ξένους κατασκόπους, διὰ νὰ τηρήσουν τὴν τάξιν, ἤτις μοιραῖον εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἰφνιδιασμοῦ νὰ ὑφίσταται πρόσκαιρον κλονισμόν, καὶ διὰ νὰ ἐφαρμόσουν ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα οἱ νόμοι καθορίζουν διὰ τὴν κατάστασιν πολέμου.

Πράγματι δὲ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀντεπεκρίθη πλήρως εἰς τὸν προορισμόν της.

Εἰς τὴν Κέρκυραν, τὰς Πάτρας, τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, πρὶν ἀκόμη ἀνατείλει ὁ ἥλιος τῆς 28ης πρὸς τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1940 ἡ Ἀστυνομία ἔχει συλλάβει καὶ ἔχει περιορίσει ὅλους τοὺς Ἰταλούς, οἵτινες καταχρώμενοι τῆς Ἑλληνικῆς φιλοξενίας ἦσαν πράκτορες τοῦ Ἰταλικοῦ Φασισμοῦ.

Εἰκὼν 1.

Ἐπίσης εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα διὰ τῶν Ἀστυνομικῶν ἐπιδίδονται τὰ εἰδοποιητήρια τῶν ἐπιστρατευομένων ἀξιωματικῶν, οἵτινες σπεύδουν νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς μονάδας των ἵνα ἐγκαίρως φθάσουν εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον, καὶ ἀναχαιτήσουν τὸν ἐχθρόν, ἵνα μετ' ὀλίγον τὸν στρέψουν πρὸς τὰ ὀπίσω κατησχημένον καὶ περίγελον δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Ὅλαι αἱ ἀστυνομικαὶ ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν κατὰ τρόπον ἁρμονικώτατον,

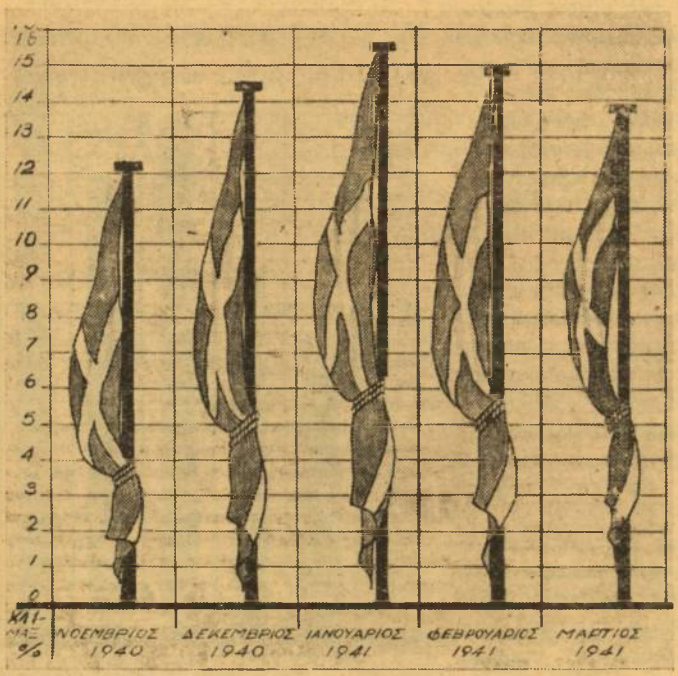
ὥστε νὰ τηρῆται, ἀραγὲς τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον καὶ νὰ ἀνθίσταται εἰς οἱανδήποτε ἀπόπειραν τοῦ ἐχθροῦ εἴτε ἀπὸ ἀέρος εἴτε διὰ τῶν κατασκόπων.

2. Ἀποστολὴ μηχανοκινήτου τμήματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸ Μέτωπον.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπῆρξεν τόσος, ὥστε πλεῖστοι ἔσπευσαν νὰ δηλώσουν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ μέτωπον, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη, ὥστε τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας ἀποτελούμενον ἀπὸ μοτοσυκλετιστὰς ἐφωδιασμένους μὲ αὐτόματα νεωτάτου τύπου καὶ ἐκγυμνασμένους ἄριστα, μεταβῇ εἰς τὸ μέτωπον ὡς ἔνδειξις ὅτι ἡ Ἀστυνομία παντοῦ πολεμᾷ ἀδελφωμένη μὲ τὸν στρατόν. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τμήματος τούτου ὑπῆρξεν ἀφάνταστος, καὶ ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐγκαρδιοτάτη. Τὸ τμῆμα τοῦτο προσέφερεν ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν μαχόμενον στρατὸν ἐν τῷ μετώπῳ.

3. Σύστασις ὑπηρεσίας λογοκρισίας ἐπιστολῶν καὶ δρᾶσις αὐτῆς.

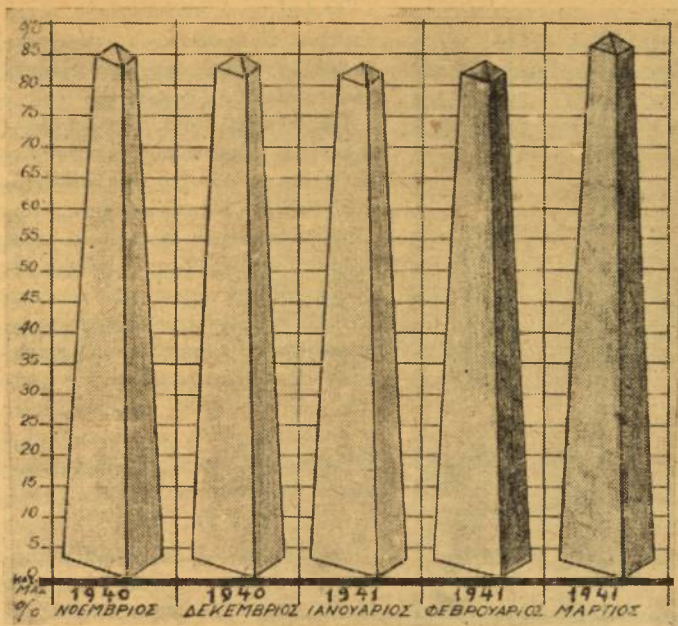
Παραλλήλως συγκροτεῖται καὶ μία νέα ὑπηρεσία εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ λογοκρισία ἐπιστολῶν, τηλεγραφημάτων, ἐντύπων κ.λ.π. Ἡ ὑπηρεσία αὐτή, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσαν καὶ διώκησαν ἀστυνομικοί, ἐνισχύθη καὶ ἐλειτούργησεν μὲ προσωπικὸν διδασκάλων, καθηγητῶν Πανεπιστημίου καὶ καθηγητῶν γυμνασίου μὲ ἐξαίρετα ἀποτελέσματα. Ἡ δρᾶσις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς δὲν ὑπῆρξεν τυπική, ἡ δὲ ἐργασία της ἠκολούθησεν ἐπιστημονικὴν μέθοδον ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς τὸν πνευματικὸν συναγερμὸν μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα διὰ τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ.

Εἰκὼν 2.—Πίναξ ἐνθουσιωδῶν ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ἐκ καταρτισθέντων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς στατιστικῶν καὶ ἐκθέσεων παραθέτομεν πίνακας, οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦν, περὶ τῆς μεθόδου ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν τιτάνειον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον αὕτη ἀνέλαβεν ἐναντίον τοῦ ἄξονος Βερολίνου–Ρώμης, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κόσμος περίφοβος παρηκολούθει τοὺς γδούπους τῶν βημάτων τῶν Φασιστῶν τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Μουσολίνι.

Ὁ κατωτέρω γενικὸς πίναξ τῶν λογοκριθεισῶν ἐπιστολῶν ἀπὸ Νοεμβρίου

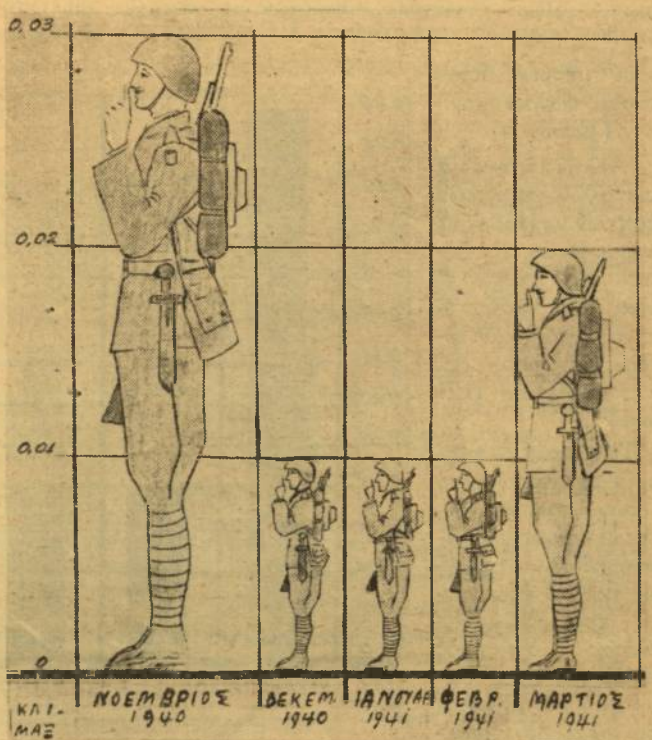

Εἰκὼν 3.—Πίναξ ψυχραίμων ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

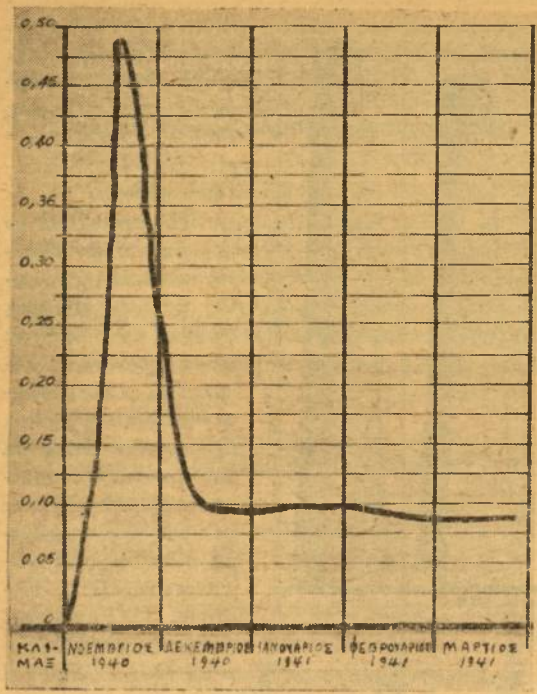
1940 μέχρι Μαρτίου 1941 δίδει τὴν εἰκόνα τοῦ ὄγκου τῆς ἐργασίας τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ἥτις ἐλειτούργει ὑποδειγματικῶς. (Εἰκὼν 1).

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν ἠλέγχετο ἀπὸ πάσης πλευρᾶς καὶ εἰς εἰδικοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους συνεπλήρωνον οἱ λογοκριταὶ κατετάσσετο κατὰ κατηγορίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συνάγωνται σπουδαιότατα συμπεράσματα ποικίλα καὶ πολύτιμα διὰ τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κατωτέρω γραφικὸς πίναξ ἐμφανίζει τὴν κίνησιν καὶ τὴν αὐξομείωσιν κατὰ ποσοστὸν τῶν ἐνθουσιωδῶν ἐπιστολῶν, ἐκείνων δηλαδὴ πού ἐγράφοντο ἀπὸ πολίτας τῶν ὁποίων τὸ ψυχικὸν σθένος εὑρίσκετο ὑψηλά. (Εἰκὼν 2).

Μία ἄλλη κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν ψυχραίμων τοιούτων. Ἐγράφοντο ἀπὸ πολίτας σταθερούς-ψυχραίμους. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ ἐκάλυπτον τὸ μεγαλύτερον ποσοστόν, καὶ ἐξ αὐτοῦ συνήγετο ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιμετώπιζον τὴν δημιουργουμένην κατάστασιν μὲ σταθερὰν πίστιν, μὲ λογικήν, μὲ δραστηριότητα καὶ μὲ πεποίθησιν ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν ὁποῖον οἱ φασισταὶ τὸν ἠνάγκασαν ν' ἀποδυθῇ.

Εἰκὼν 4.—Ἐπιστολῶν περιεχουσῶν ἐπιπολαίας εἰδήσεις δυναμένας νὰ βλάψουν τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Εἰκὼν 5.—Πίναξ ἠττοπαθῶν, λιποψύχων καὶ περιφόβων ἐπιστολῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ὁ ἑπόμενος στατιστικὸς πίναξ δεικνύει τὸ ποσοστὸν τῶν ψυχραίμων ἐπιστολῶν κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ πολέμου. (Εἰκὼν 3).

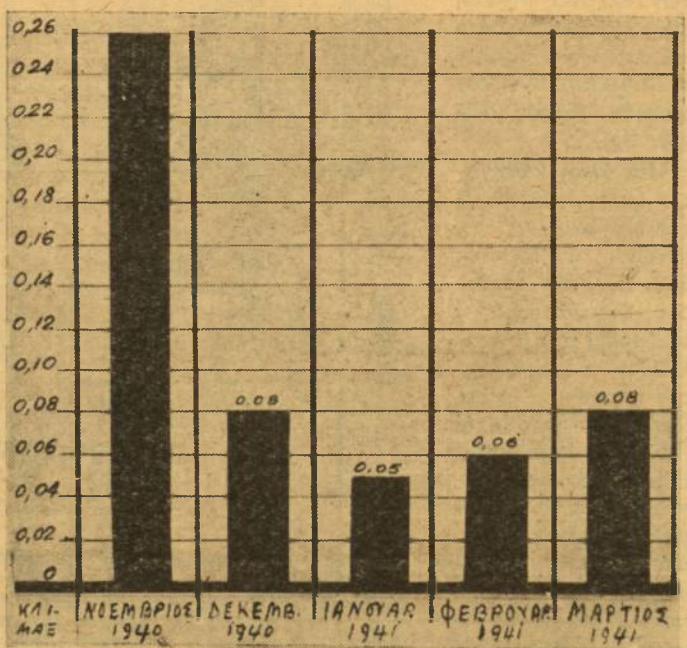
Παραλλήλως διὰ τῆς λογοκρισίας τῶν ἐπιστολῶν ἐπετυγχάνετο ὥστε νὰ μὴ μεταδίδονται εἰδήσεις ἐξ ἐπιπολαιότητος τῶν ἐπιστολογράφων αἱ ὁποῖαι ἴσως ἔβλαπτον τὸν ἀγῶνα. (Εἰκὼν 4).

Εὑρίσκοντο ὅμως καὶ ἐπιστολαὶ μὲ περιεχόμενον λιπόψυχον, περίφοβον, ἠττοπαθές. Τὸ ποσοστὸν τὸν πρῶτον μῆνα ἦτο κάπως μεγάλον 50 % ἀλλὰ ἀμέσως μετετράπη διότι αἱ νίκαι καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς μετέτρεψαν τὴν ψυχικὴν διάθεσιν τῶν ἀτόμων αὐτῶν. (Εἰκὼν 5).

Εὑρέθησαν καὶ ἐπιστολαὶ περιέχουσαι παράπονα διὰ δυστυχίαν ἐκ τοῦ πολέμου. Ἐκ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν ἐδόθη ἀφορμὴ ὥστε ἡ Ἀστυνομία νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, εἴτε διὰ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Κράτους γενικῶν μέτρων προστασίας τῶν πασχόντων. (Εἰκὼν 6).

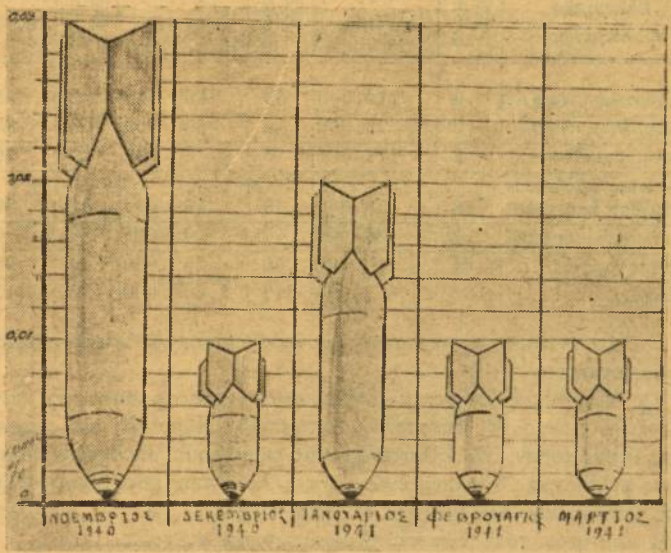
Ἄλλη κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν ὑπόπτων μεταδόσεως πληροφοριῶν εἰς ξένους. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ διεβιβάζοντο εἰς τὴν ἁρμοδίαν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰ περαιτέρω. (Εἰκὼν 7).

Τελευταία κατηγορία ἐπιστολῶν ἦτο ἡ τῶν προπαγανδιστικῶν τοιούτων. Αὗται ἐστέλλοντο συνήθως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς Ἕλληνας πολίτας ἢ καὶ πρὸς Γερμανοὺς τὴν καταγωγήν. Αἱ τοιαῦται ἐπιστολαὶ δὲν κατεστρέφοντο, ἀλλ' ἐφόσον ἀπηυθύνοντο πρὸς

Εἰκὼν 6.—Πίναξ ἐπιστολῶν περιεχουσῶν παράπονα διὰ δυστυχίαν ἐκ τοῦ πολέμου, κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

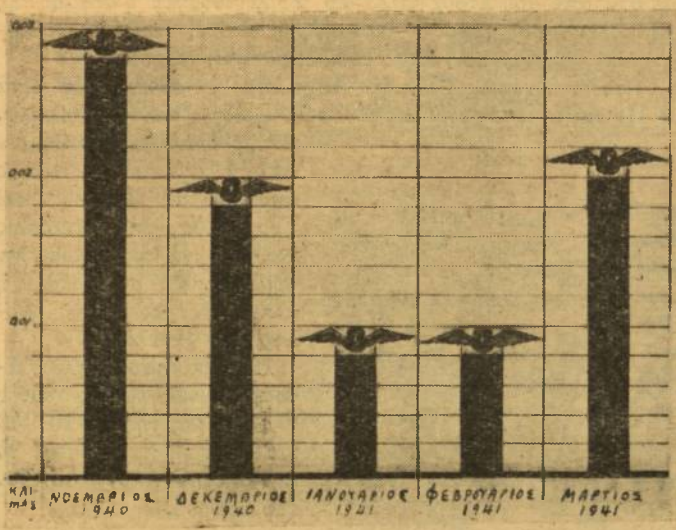
Ἕλληνας ἐκαλοῦντο οὗτοι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἀφοῦ ἐπεδίδοντο εἰς αὐτοὺς συνιστᾶτο ὅπως ἀπαντήσουν μὲ τὸ ἐπικρατοῦν ἡρωϊκὸν πνεῦμα ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπεστρατεύθησαν ἀρκετοὶ θαρραλέοι ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι ἀπηύθυναν εἰς τοὺς φιλέλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς Γερμανίας καὶ εἰς ἑτέρους γνωστοὺς των ἐπιστολὰς ἐξαιρετικοῦ περιεχομένου. Ἐκτὸς τούτου ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας εἰς ἀρκετοὺς φιλέλληνας διανοουμένους ἐν Γερμανίᾳ, Οὐγγαρίᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ, ἀντίτυπα τῆς λευκῆς Ἑλληνικῆς Βίβλου εἰς διαφόρους γλώσσας. (Εἰκὼν 8).

Εἰκὼν 7.—Πίναξ ἐπιστολῶν ὑπόπτων μεταδόσεως πληροφοριῶν εἰς τοὺς ξένους κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Ἡ Λογοκρισία Ἀθηνῶν δὲν περιώρισε τὴν δρᾶσιν της εἰς τὸν ἔλεγχον μόνον τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλὰ ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν προπαγανδιστικῶν τοῦ ἄξονος ἐντύπων τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας ἐστέλλοντο εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ καταρρίψουν τὸ ἠθικὸν φρόνημα τῶν Ἑλλήνων.

Ταὐτοχρόνως ὅμως ἠσκεῖτο ἐντατικωτάτη ἡ Ἐσωτερικὴ Ἑλληνικὴ προπαγάνδα διὰ τῆς ἐκτυπώσεως καὶ κυκλοφορίας ἐντύπων ἐθνικοῦ περιεχομένου, γελοιογραφιῶν τῶν Ἰταλῶν, σκίτσων, ποιημάτων πατριωτικῶν κλπ. Ὁ κατωτέρω πίναξ παρουσιάζει τὰ κυκλοφορήσαντα κατὰ κατηγορίας καὶ ἐν τῷ συνόλῳ προπαγανδιστικὰ ἔντυπα καὶ εἰκόνας.

Εἰκὼν 8.—Πίναξ ἐπιστολῶν προπαγανδιστικῶν κατὰ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς %.

Κατηγορίαι ἐντύπων 'Ελληνικῆς προπαγάνδας	Δ/βριος 1940		'Ιανουάριος 1941		Φεβρουάρ. 1941		Μάρτιος 1941	
	Εἴδη ἐντύπων	'Αριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	'Αριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	'Αριθμὸς ἐντύπων	Εἴδη ἐντύπων	'Αριθμὸς ἐντύπων
'Αρθρα ἐφημερίδ...	9	112.000	69	460.000	32	359.000	19	290.000
Διάφ. ἀνακοινώσ...	19	78.000	45	690.000	69	830.000	36	519.000
Ποιήματα ἐθνικὰ..	8	111.000	10	60.000	13	194.000	6	35.000
'Ηρωϊκαὶ καὶ ἐνθουσιώδεις ἐπιστολαὶ	18	50.000	68	460.000	51	505.000	22	110.000
Ποιήματα σατυρικὰ	3	82.000	7	45.000	7	70.000	4	20.000
Γελοιογραφίαι.....	81	24.4000	50	252.000	20	200.000	23	460.000
Σύνολον.....	138	677.000	249	1.697.000	182	2.158.000	110	1.434.000

Τὰ ἔντυπα ταῦτα προεκάλουν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ μετώπου.

'Επίσης ἡ ὑπηρεσία λογοκρισίας ὡς ἀντίρροπον τῆς Ξενικῆς προπαγάνδας τῆς διενεργουμένης δι' ἐπιστολῶν ἀποστελλομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἐφήρμοσεν τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκ μέρους 'Ελλήνων πολιτῶν πρὸς διακεκριμμένους φιλέλληνας διανοουμένους τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιστολῶν δι' ὧν ἐτονίζετο τὸ δίκαιον τοῦ 'Ελληνικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐπροπαγανδίζετο γενικῶς ἡ πολιτικὴ τῆς 'Ελλάδος κατὰ τῆς κρισίμου τότε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα στιγμῆς.

Τέλος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν λογοκρισίας ἐλειτούργει ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον ἐξετάσεως τῶν ἐπιστολῶν διὰ εἰδικῶν φασματοσκοπικῶν μηχανημάτων. 'Η ὑπηρεσία αὕτη διελύθη ὅταν οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ σιδήρου κατέλαβον τὴν 'Ελλάδα.

4. Δρᾶσις τῆς 'Αστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου.

'Η πόλις τοῦ Πειραιῶς ὡς συνδέουσα τὴν Εὐρώπην μετὰ τῆς 'Ανατολῆς εἶχε προκαλέσει, λόγῳ τῆς σημαντικῆς κινήσεως ἣν παρουσίαζεν ὁ Λιμὴν αὐτῆς, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Διεθνῶς δρώντων ἐγκληματιῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 ἀφ' ἧς λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μέχρι σήμερον, ἀρκετοὶ δρῶντες ξένοι ἐγκληματίαι εἰς τὸ 'Εξωτερικὸν καὶ 'Εσωτερικὸν τῆς 'Ελλάδος συνελήφθησαν.

'Η 'Υπηρεσία τῆς 'Υποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου 'Αλλοδαπῶν Πειραιῶς κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ 'Ελληνοϊταλικοῦ πολέμου κοτώρθωσαν νὰ συλλάβωσιν ἐντὸς ἐλαχίστων ὡρῶν τοὺς σημαίνοντας 'Ιταλοὺς καὶ Γερμανοὺς κατασκόπους καὶ οὕτω νὰ προλάβωσι τὴν δημιουργίαν σαμποτὰζ ἢ ἄλλων πράξεων πρὸς ὄφελος τῶν 'Ιταλῶν.

Εἰκὼν 9.—Διάγραμμα τῆς δράσεως 'Αστυνομίας Πόλεων Πειραιῶς εἰς τὴν 'Ελλάδα καὶ ἀλλοδαπὴν κατὰ τὰ ἔτη 1923-40.

Πεντακόσια καὶ πλέον ἄτομα συνελήφθησαν ἐντὸς τῆς πρωΐας τῆς 28-10-940 καὶ οὕτω παρέλυσεν τὸ κατασκοπευτικὸν δίκτυον τοῦ ἐχθροῦ.

'Εκ τῶν συλληφθέντων ἐπικινδύνων πρακτόρων ἐλάχιστος ἀριθμὸς φωτογραφιῶν διεσώθη λόγῳ καταστροφῆς τῶν ἀρχείων.

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ. – ΘΕΟΔΟΤΟΥ

Η'. Ο ΝΟΘΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
—Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ—

Ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ Ὠδείου, ἐπεράσαμεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Μαντελέν, ὁπόταν αἴφνης ὁ Πρεσβευτὴς ἐβράδυνε τὸ βῆμα διὰ νὰ παρατηρήσῃ τὸν μέγαν ἀριθμὸν βαθμίδων ποὺ ὁδηγοῦν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς ἐκκλησίας.

— «Δὲν περνῶ ποτὲ ἀπὸ ἐδῶ τὴν νύκτα, εἶπε μὲ τόνον θλίψεως, χωρὶς νὰ » ἐνθυμηθῶ τὴν μοῖραν τοῦ δυστυχοῦς Πρίγκηπος τῆς Ὀράγγης, τοῦ διαδόχου τοῦ » θρόνου τῶν Κάτω-Χωρῶν, ποὺ ἐὰν ἐπέζῃ θὰ διεδέχετο τὸν Γουλιέλμον Γ' ἀντὶ » τῆς μικρᾶς βασιλίσσης Βιλελμίνης».

— «Μά, δὲν ἦτο αὐτὸς ἕνας νέος ἀποτροπαίας φήμης, ποὺ ἠναγκάσθη νὰ ζήσῃ » στὰ ξένα, ἕνεκα σκανδάλου προκληθέντος ἀπὸ τὰς πράξεις του ; ».

Ὁ Πρεσβευτὴς συνωφρυώθη καὶ ὕψωσε τοὺς ὤμους ἀνυπομόνως.

— «Ψεῦδος! Μεγάλο ψεῦδος, ἀπήντησε μὲ θέρμην. Ἦτο μᾶλλον ποταπὴ » φλυαρία. Γνωρίζω καλῶς τί οἱ Παρισινοί, ποὺ ἀπατῶνται εὐκόλως ἀπὸ τὰ φαι- » νόμενα, ἐσκέπτοντο περὶ τοῦ δυστυχοῦς τούτου νέου, ποὺ ἐξετέθη τόσον ἀδιστά- » κτως εἰς τὰς σοβαρὰς κρίσεις των κατὰ τὰ ἔτη ποὺ ἐπέρασεν εἰς τὰ βουλεβάρτα. » Ἀλλὰ μία ἀφορμὴ μὲ ἔθεσεν εἰς σχέσεις μαζύ του καὶ ἔμαθα τὰ μυστικὰ τῆς ζωῆς » τοῦ ναυαγοῦ τούτου, μιᾶς τραγῳδίας γνωστῆς μόνον ἀπὸ τρία πρόσωπα. Ἦτο » μία νύκτα ὅπως ἡ σημερινὴ πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Βασι- » λέως Γουλιέλμου τῆς Ὁλλανδίας ἔζη ἀκόμη. Ἐπέστρεφα ἀπὸ τὸ θέατρον. τὸ πλῆθος » εἶχε διασπαρῇ καὶ οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι. Ἦτο μετὰ τὰ μεσάνυκτα, καὶ δι' αὐτὸ » ἐξεπλάγην ἰδὼν μίαν συγκέντρωσιν κάτω τῆς κλίμακος τῆς Μαντελέν. Διέσχισα » τὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἐννοήσω τί συμβαίνει καὶ εὑρέθην ἐν τῷ μέσῳ γυναικῶν κακῆς » ὑποστάθμης. Εἶχαν συγκεντρωθῇ πέριξ ἀνδρὸς πλαγιασμένου εἰς τὸ πρῶτον βά- » θρον τῆς κλίμακος, ἀκινήτου καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα μεθυσμένου. Ἡ θέα τοῦ δυ- » στυχοῦς τούτου τὰς εἶχεν ἐκτάκτως ἐξάψει, διότι ἐφώναζαν, οὐρλιαζαν καὶ ὕβριζαν » τὸν ἄνδρα αὐτόν, ἀπευθύνουσαι εἰς αὐτὸν λέξεις ἀγενεῖς τοῦ ἀπεχθοῦς λεξιλο- » γίου των».

«Ἐξοργισθεὶς ἀπὸ τὴν διαγωγὴν τῶν μεγαιρῶν τούτων, ἤνοιξα δίοδον καὶ » ἐτέθην παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ θύματος, οὕτινος τὰ ἄτακτα ἐνδύματα ἐφαίνοντο ἀνή- » κοντα εἰς ἄνθρωπον ὑψηλῆς τάξεως. Ὁ δυστυχὴς ἦτο πλαγιασμένος ἐπὶ τοῦ πλευ- » ροῦ του, μὲ τὸ ἀριστερὸν χέρι τεταμένον ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἀπορρίψῃ τοὺς ὑβριστι- » κοὺς λόγους τῶν διωκτριῶν του».

«Ἔκυψα καὶ ἐσήκωσα τὴν κεφαλήν του. Ἦτο ὁ διάδοχος τῆς Ὁλλανδίας. » Ἦτο εὐνόητος ἡ φρίκη τῆς ἀνακαλύψεώς μου, βλέποντας τὸν διάδοχον μεγάλης » μοναρχίας, τὸν ἀπόγονον Γουλιέλμου τοῦ Σιωπηλοῦ, εἰς τοιαύτην κατάστασιν. » Εἶχα ἀκούσει κάτι ἀταξίας τοῦ νέου τούτου, ἀλλ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐκυριάρχει ὁ » οἰκτός μου μόνος. Ἀπώθησα τραχέως τὰς κακὰς γυναῖκας, ποὺ διεσκορπίσθησαν,

» καὶ ἐσήκωσα τὸν Πρίγκηπα. Τὸν ἔθεσα ἐπὶ ποδὸς καὶ ἐκάλεσα μίαν ἅμαξαν, εἰς » τὴν ὁποίαν εἰσήγαγα τὸν Ἀλέξανδρον — διὰ νὰ τὸν ἀποκαλέσω μὲ τὸ ὄνομά του. » Ἔπεσεν ὡς ῥάκος ἐπὶ τοῦ καθίσματος. Ἔδωκα τὴν διεύθυνσίν μου εἰς τὸν ἅμαξᾶν » καὶ μετέβημεν εἰς τὸ σπίτι μου, εἰς τὸν ὁδὸν Ῥίβολι. Ὁ Πρίγκηψ Ἀλέξανδρος » ἔμενεν ἀναίσθητος, ἀλλ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἤνοιγε τὰ μάτια ὡσὰν νὰ διερω- » τᾶται πῶς εὑρέθη εἰς τὴν συντροφιάν μου. Ὅταν ἐφθάσαμεν, παρεκάλεσα τὸν » θυρωρόν, νὰ μὲ βοηθήσῃ διὰ νὰ ἀναβιβάσω τὸν νεαρὸν εἰς τὸν τρίτον ὄροφον, ὅπου » ἦτο τὸ διαμέρισμά μου. Τὸν ἐτοποθέτησα ἀνέτως ἐπὶ μιᾶς κλίνης, ἔβγαλα τὰ πα- » πούτσια του, ἔλυσα τὸ περιλαίμιόν του, καὶ ἤπλωσα ζεστὴν κουβέρταν ἐπὶ τῶν » ποδῶν του. Τότε πλέον ἐκάθησα καὶ ἐπερίμενα νὰ συνέλθῃ εἰς ἑαυτόν. Ἐνῷ ἠγρύ- » πνουν ἔτσι, προσεπάθησα νὰ ἐνθυμηθῶ τί εἶχα ἀκούσει περὶ τοῦ διαδόχου τούτου » τοῦ Γουλιέλμου Γ'. Μὲ ἐγνώριζε πολὺ καλὰ ἐξ ὄψεως, διότι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο » συνέβη ὅταν ἤμην ἀπεσπασμένος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν Παρι- » σίοις, καὶ ἐπρόκειτο τότε νὰ ἐκλεγῶ βουλευτὴς καὶ ὑπουργός. Ἀλλ' ἐπροτίμησα » τὸ διπλωματικὸν στάδιον ἀντὶ τοῦ βουλευτικοῦ, καὶ δὲν μετανοῶ διὰ τὴν ἀπό- » φασίν μου. Εἰς χώραν ὅπως ἡ Γαλλία, κυβερνωμένην ἀπὸ τοὺς ἀστούς, οἱ πολιτευ- » ταὶ τίθενται ἐπὶ ἐπιπέδου τρομερὰ πεζοῦ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ εὕρω τὸ μυθιστόρημα, » ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἔχω διαθέσεις ἐμφύτους μόνον διὰ τὰς αὐλὰς χωρῶν, ὅπου ὁ » Μονάρχης ἔχει κάτι νὰ εἴπῃ καὶ ἔνθα τὰ σπουδαῖα γεγονότα ἀποφασίζονται δι' » ἁπλῆς ἰδιοτρόπου πράξεως, τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἢ διὰ φράσεως ψυθιριζομένης » κατὰ τὰ διαλείμματα χοροῦ...».

— «Λοιπόν, καίτοι δὲν εἶχα ποτὲ σχέσεις μὲ τὸν Πρίγκηπα τῆς Ὀράγγης, » ἐγνώριζα ἐν τούτοις τὰς σκανδαλώδεις ἱστορίας ποὺ ἐκυκλοφόρουν περὶ αὐτοῦ. » Ἔλεγαν, γενικῶς, ὅτι ἡ διαμονή του ἐν Παρισίοις δὲν ἦτο ἑκουσία, ὅτι ἐδέησε νὰ » φύγῃ ἀπὸ τὴν Χάγην κατόπιν μεγάλης φιλονεικίας μὲ τὸν πατέρα του, καὶ μερικοὶ » διετείνοντο μάλιστα ὅτι ὁ γέρων Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν εἶχεν ὁρκισθῇ ὅτι » ὁ υἱός του δὲν θὰ ἐπανήρχετο πλέον ἐφόσον αὐτὸς ἔζη. Ἀλλὰ καίτοι ὑπῆρχον » ἑκατὸν διάφοροι ἐκδόσεις τῆς ἀφορμῆς τῆς ἐξορίας ταύτης, ἡ ἀλήθεια ἔμεινε μυ- » στικὴ δι' ὅλους, ὁ δὲ Πρίγκηψ οὔτε εἰς τὰς ἐλαστικωτάτας στιγμάς του δὲν ἔκαμεν » ὑπαινιγμόν τινα δι' αὐτήν. Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ τρόπος του τοῦ ζῆν, ἀφότου ἦτο ἐν » Παρισίοις, ἦτο γνωστότατος. Μόλις ἀφῆκε τὴν Ὁλλανδίαν, παρεδόθη εἰς παντὸς » εἴδους ἀκολασίας, χωρὶς κἂν νὰ προσπαθήσῃ νὰ τηρήσῃ τὴν εὐπρέπειαν ποὺ ἀπο- » τελεῖ τὴν ἠθικὴν τῶν ἡγεμονοπαίδων. Πλεῖστα ἐγκλήματα ἀπεδόθησαν εἰς τὸν » ἐκφυλισμένον τοῦτον γόνον τοῦ Οἴκου τῆς Ὀράγγης, αὐτὸς δὲ ἐφαίνετο εὐχαριστη- » μένος διότι προσέβαλλε τὴν κοινὴν γνώμην. Θὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπαναλάβω » τὰ χείριστα πράγματα, ποὺ ἐλέχθησαν εἰς βάρος του, καὶ εἶμαι βασίμως βέβαιος » ὅτι ἦσαν ἀβάσιμα. Ἀλλ' ἐγνώριζα ἀρκετὰ διὰ νὰ θεωρῆται ἡ φιλία του ὡς ἐπι- » κίνδυνος διὰ τὴν τιμήν. Χάρις ὅμως εἰς τὴν ὑψηλὴν γενεάν του δὲν ἀπεβλήθη οὐδα- » μόθεν. Ἐν τούτοις ὅμως ἡ Εὐρώπη ἐστήριζε βλέμματα ἀνήσυχα ἐπὶ τοῦ δυστυ- » χοῦς τούτου ὄντος, ἡ ζωὴ τοῦ ὁποίου ἔσχε μεγάλην ἀξίαν διὰ τὴν Γαλλίαν. Διότι » ἂν ρίψῃ τις βλέμμα εἰς τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης, θὰ ἴδῃ ὅτι μεταξὺ τῆς Γαλ- » λίας, τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βελγίου ὑπάρχει τὸ μικρὸν Δουκᾶτον τοῦ Λουξεμ- » βούργου. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Λουξεμβοῦργον ἦτο ἡνωμένον μὲ τὸν Ὁλλανδικὸν » βασίλειον διὰ δεσμοῦ ὁμοίου πρὸς ἐκεῖνον, ποὺ ἤνωνε τὸ Ἀννόβερον μὲ τὴν » Μεγάλην Βρεττανίαν· δηλαδὴ ὁ Γουλιέλμος Γ', Βασιλεὺς τῶν Κάτω Χωρῶν, ἦτο » ἐπίσης Δοὺξ τοῦ Λουξεμβούργου. Ἀλλ' ὅπως εἰς τὴν Ἀγγλίαν, οἱ νόμοι οἱ διέπον- » τες τὴν διαδοχὴν ἦσαν διάφοροι εἰς τὰς δύο χώρας. Εἰς τὴν Ὁλλανδίαν τὸ στέμμα » ἠδύνατο νὰ δοθῇ εἰς γυναῖκα ἐλλείψει διαδόχου ἄρρενος, ἐνῷ εἰς τὸ Λουξεμβοῦρ- » γον ὑπερίσχυεν ὁ Σαλικὸς νόμος, καθ' ὃν μία γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ θρό- » νου. Ὡς ἐκ τούτου, ἐὰν ὁ Γουλιέλμος Γ' θὰ ἀπέθνησκε χωρὶς νὰ ἀφίσῃ υἱόν, τὸ

» Μέγα Δουκᾶτον θὰ ἐχωρίζετο ἀπὸ τὰς Κάτω Χώρας, ὅπως τὸ Ἀννόβερον ἐχωρί-
» σθη ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, ὅταν ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ἡ Βασίλισσα Βικτωρία. Λοιπόν,
» ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος ἀπέθανεν ἀφίνων θυγατέρα, ἥτις διεδέχθη τὸ στέμμα τῶν
» Κάτω Χωρῶν, ἀλλὰ τὸ Λουξεμβοῦργον ἐπέρασεν εἰς τὸν Οἶκον Νάσαου. Τότε
» ὅμως ἀπέμενεν ἐλπὶς νὰ ἐνωθοῦν αἱ δύο χῶραι ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Πρίγκηπος
» τούτου, ποὺ ἦλθε τόσον περιέργως νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸ δῶμά μου. Ἡ Γαλλία ἐνδιεφέ-
» ρετο εἰς τὴν ὑπόθεσιν, φοβουμένη ὅτι ἂν τὸ Λουξεμβοῦργον ἐχωρίζετο ἀπὸ τὰς
» Κάτω Χώρας, θὰ περιήρχετο εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ οὕτω θὰ ηὔξανεν ἡ δύναμις τῶν
» ἀμειλίκτων ἐχθρῶν μας. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπεθύμει εἰλικρινῶς αὐτὸ τὸ
» γεγονὸς ποὺ συνέβη κατόπιν. Ἔνθεν τὸ μέγα ἐνδιαφέρον, ποὺ συνεδέετο μὲ τὴν
» ὕπαρξιν τοῦ Πρίγκηπος τῆς Ὀράγγης, τοῦ ἀτιμωτικοῦ συντρίμματος τούτου τῶν
» Παρισινῶν βουλεβάρτων.

«Φυσικὰ ἐγὼ δὲν κατεχράσθην αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Ἤμην τόσον ὀλίγον
» διατεθειμένος νὰ ἐρωτήσω τὸν Πρίγκηπα περὶ τοῦ βίου του, ὥστε ἤμην ἕτοιμος
» νὰ τὸν προπέμψω οἴκαδε μόλις θὰ ἐξυπνοῦσε. Μόλις ἤνοιξε τὰ μάτια, μὲ ἠτένισεν
» ἐπὶ μακρόν, καὶ ὅταν ἀντελήφθη ὅτι καὶ ἐγὼ τὸν παρετήρουν, ἐκοκκίνησεν, ἐξέτεινε
» τὰ χέρια μὲ χειρονομίαν παθητικήν, καὶ ἀνεστέναξε λυπηρῶς. Ἐσηκώθην καὶ
» ἐπῆγα κοντά του.

— «Φοβοῦμαι ὅτι ἡ Ὑμετέρα Βασιλικὴ Ὑψηλότης εἶναι ἀσθενής, εἶπα, μεγαλο-
» ποιῶν τὸν σεβασμόν μου μὲ σκοπὸν νὰ καθησυχάσω τὴν φιλοτιμίαν του, τόσον
» σκληρῶς τραυματισθεῖσαν ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς νυκτός. Ἐὰν ἠμπορῶ νὰ κάμω
» κάτι δι' ὑμᾶς, μή με φεισθῆτε».

Ἀναθαρρήσας ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν ἐκφράσεών μου ὁ Πρίγκηψ μὲ παρετήρησε μὲ θάρρος ἐπὶ ἥμισυ λεπτὸν περίπου.

— «Ποῖος εἶσθε ; μὲ ἠρώτησε μὲ ἐπιφύλαξιν».

Τῷ ἐξήγησα ὅτι ἤμην πολὺ γνωστὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, μὲ σκοπὸν νὰ τῷ ἐμπνεύσω ἐπιστοσύνην. Καὶ προσέθηκα :

— «Ἔφθασα τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ Ὑμετέρα Βασιλικὴ Ὑψηλότης εἶχε λιποθυ-
» μήσει εἰς τὸ Βουλεβάρτον καὶ ἔλαβα τὴν ἐλευθερίαν νὰ σᾶς φέρω εἰς τὸ σπίτι μου,
» ἐπειδὴ ἠγνόουν τὴν διευθυνσίν σας».

Ἐσηκώθη εἰς τὸ κρεββάτι, ἐτακτοποίησεν ὀλίγον τὰ μαλλιά του, καὶ ἀπήντησε μὲ ὕφος παράξενον :

— «Δὲν ἤμην ἀσθενής, ἀλλὰ μεθυσμένος. Μὲ ηὕρατε κάτω εἰς τὴν κλίμακα
» τῆς ἐκκλησίας, περικυκλωμένον ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀθλίας γυναῖκας. Καὶ ἀνεστέναξεν
» ἐκ νέου».

— «Δὲν μοὶ ἁρμόζει νὰ ἀντείπω εἰς τὴν Ὑψηλότητά σας· ἀλλ' ἐὰν ἡ ὑπόθεσις
» αὕτη θὰ ἀνεκινεῖτο βραδύτερον—τοῦθ' ὅπερ δὲν προβλέπω—ἐγὼ θὰ ἐπέμενα εἰς
» ὅσα εἶπα».

Ὅταν ἔλεγα αὐτά, εἶδα ἔκφρασιν ἠπιωτέραν εἰς τὴν μορφήν του. Μοὶ ἔρριψε βλέμμα ἐνθαρρυντικόν.

— «Πῶς ἠμπορεῖτε νὰ μὲ περιποιηθῆτε ἔτσι ; ἠρώτησεν ὁμιλῶν ὀλιγώτερον
» ἀποτόμως. Γνωρίζετε ποῖος εἶμαι—ἕνας προγεγραμμένος τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν
» σέβεται».

— «Συγγνώμην, ἀπήντησα, τὸ γένος ποὺ ἀντιπροσωπεύετε καὶ ἡ ὑψηλὴ
» μοῖρα τῆς γενέσεώς σας ἐπιβάλλουν τὸν σεβασμόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἰδιωτικόν σας
» βίον, δὲν μεριμνῶ περὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν ἀγνοῶ ὅτι τὰ εὐεργετήματα ποὺ παρεσχέ-
» θησαν εἰς τὰ ἔθνη ἀπὸ πρόσωπα τῆς κοινωνικῆς σας θέσεως καὶ οἱ ἰδιαίτεροι πει-

» ρασμοί, πού προσβάλλουν τά πρόσωπα ταῦτα τοῖς ἐπιτρέπουν ν' ἀπαιτοῦν δικαίως » ἐπιείκειάν τινα πού δέν ἠμπορεῖ νά δοθῇ εἰς ὅλον τόν κόσμον».

Εἶχα ἐπὶ μακρόν θεωρήσει τόν Πρεσβευτήν ὡς ὀπαδόν χλιαρόν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τῆς χώρας του, διότι εἶχα παρατηρήσει τό ὑπέρμετρον σέβας του, ὅταν ὡμίλει περὶ μελῶν βασιλικῶν οἴκων. Πρό τῆς ἐπιδείξεως ταύτης βασιλοφρόνων αἰσθημάτων, δέν συνεκρατήθην καὶ ἠρώτησα :

— «Ἀλλά, Κύριε Πρεσβευτά, εἶσθε Δημοκρατικός, δέν εἶναι ἔτσι ;».

Ἡ Ἐξοχότης του ἠγέρθη, συνωφρυώθη καὶ ἀπήντησε μὲ κάποιαν ἐπισημότητα :

— «Ἔχετε δίκαιον νά πιστεύετε ὅτι τρέφω αἰσθήματα νομιμοφροσύνης ἔναντι » τῶν ὑπό τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ ἀποδεχθέντων συστημάτων, συμφώνως πρός τό δαι» μόνιον τῆς μεγαλοφυΐας του. Ἀλλά δέν εἶμαι ὀπαδός φανατικός· καὶ φρονῶ ὅτι » πολλαὶ χῶραι ὀφείλουν τήν εὐτυχίαν των εἰς τό μοναρχικόν σύστημα. Ἀλλ' ὅλα » αὐτά δέν ἀφοροῦν τό ζήτημά μας. Ὅ,τι εἶπα εἰς τόν Ἀλέξανδρον, εἶχε σκοπόν » μοναδικόν νά τόν ἐπαναπαύσω καὶ δέν ὑπῆρχε τρόπος νά πράξω ἀλλέως. Διότι » ἐπέτυχα, ταχύτερον παρ' ὅ,τι ἐπίστευα, νά κερδήσω τήν ἐκτίμησιν τοῦ φιλοξενου» μένου μου καὶ νά τόν καταπείσω ὅτι ὁ πόθος μου νά τῷ γίνω εὐάρεστος ἦτο εἰλι» κρινής. Ἀλλ' ὅταν ἀπετόλμησα νά κάμω ὑπαινιγμόν περὶ τῆς σπουδαιότητος πού » εἶχεν ἡ ζωή του διά τήν Γαλλίαν, ἐξεπλάγην παρατηρήσας παρ' αὐτῷ πικρόν μει» δίαμα· μοὶ ἔκαμε σημεῖον νά σταματήσω. Συγχρόνως ἐσηκώθη καὶ ἔπιεν ἓν φλι» τζάνι σοκολάτας πού τόν παρεκάλεσα νά πάρῃ. Τοῦτο τόν ἡσύχασε τελείως. Ἐπειδή » δὲ τά ἐνδύματά του ἦσαν γεμᾶτα λάσπην, τόν παρεκάλεσα νά φορέσῃ τά δικά μου, » ἐφόσον εἴχαμεν τό ἴδιον ἀνάστημα. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐφαίνετο ὀνειροπολῶν καὶ διερω» τώμενος ἂν ἠδύνατο νά μοὶ ἐμπιστευθῇ σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν. Καὶ ἐν τέλει ὡμί» λησε» :

— «Κύριε Βαρῶνε, εἶπεν, ἡ διαγωγή σας αὐτῆς τῆς νυκτὸς μὲ κάμνει νά ἐπι» θυμήσω τήν φιλίαν σας. Ἐὰν αἰσθάνεσθε ἐνδιαφέρον νά μάθετε τό μυστικόν τοῦ » δυστυχοῦς σταδίου μου, θά σᾶς τό διηγηθῶ, καίτοι κανεὶς δέν τό γνωρίζει».

— «Κύριε Πρίγκηψ τῆς Ὀράγγης, ἀπήντησα σοβαρῶς, τό αἴσθημα τῆς εὐλα» βοῦς φιλίας πού μὲ ἐνεπνεύσατε εἶναι τόσον βαθύ, ὥστε εἶμαι πραγματικῶς τετα» ραγμένος ἀπό τήν τιμήν πού μὲ κάμνετε. Ἀλλά φρονῶ προτιμότερον νά περιμέ» νετε, ὅπως μὲ γνωρίσετε ἀρκετά διά νά ἦσθε πεπεισμένος ὅτι ἠμπορεῖτε νά ἔχετε » ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμέ. Ἐπιτρέψατέ μοι νά σᾶς συμβουλεύσω νά μοὶ τό διηγηθῆτε » βραδύτερον».

— «Ὄχι, δέν θέλω, εἶπεν ἀποφασιστικῶς. Ἡ λεπτότης πού ἀποδεικνύετε » ὑποβάλλοντες εἰς ἐμὲ αὐτήν τήν ἰδέαν ἐπιβεβαιοῖ τήν γνώμην πού εἶχα σχηματίσει » περὶ τοῦ χαρακτῆρός σας. Ἄλλως τε μερικαὶ ἀφορμαὶ πολιτικαὶ εἶναι φύσεως πού » μὲ κάμνουν νά ὑποθέτω ὅτι τό μυστικόν αὐτό θά εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ παρ' ὑμῖν. » Σᾶς ζητῶ ἁπλῶς νά τό σιωπήσετε ἐφόσον ὁ πατήρ μου καὶ ἐγὼ θά εἴμεθα ζῶντες».

Ἔσπευσα νά δώσω τήν ζητηθεῖσαν ὑπόσχεσιν. Ὁ Ἀλέξανδρος τήν ἐδέχθη μὲ μελαγχολικήν ἀδιαφορίαν.

— «Ἀπὸ τάς ἐπισήμους σχέσεις σας, ἤρχισε λέγων, θά γνωρίζετε τήν κατά» στασιν πού σχετίζεται μὲ τήν διαδοχήν τοῦ Λουξεμβρούγου».

— «Βεβαίως, Κύριε Πρίγκηψ, ἀπήντησα. Αἱ περιπτώσεις πού ὑπαινίττεσθε » μοὶ εἶναι γνωσταί. Κανεὶς Γάλλος εὑρισκόμενος εἰς τήν θέσιν μου δέν στερεῖται » τῆς ἐλπίδος εἰλικρινῶς ὅτι θά ζήσετε πολύ διά νά περισώσετε τήν ἕνωσιν τοῦ Με» γάλου Δουκάτου καὶ τοῦ βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν».

Ἐκίνησε τήν κεφαλήν λυπηρῶς.

— «Περιμένετε ἕως οὗ ἀκούσετε τὴν ἐξομολόγησίν μου προτοῦ ἐκφράσετε » αἴσθημα ποὺ θὰ ἀπέβαινε κατόπιν ἐμπαιγμός». Ἔπιεν ὅλην τὴν σοκολάταν του, ἐξαναπλάγιασε καὶ ἐξηκολούθησε τὴν διήγησίν του, ποὺ θὰ προσπαθήσω νὰ ἀποδώσω κατὰ τὸ δυνατὸν καλλίτερον.

— «Περὶ τοῦ πατρός μου—ὅπως ὑποθέτω ὅτι ὀφείλω ἀκόμη νὰ τὸν ὀνομάζω— » τοῦ Βασιλέως Γουλιέλμου, μοὶ εἶναι δύσκολον νὰ ὁμιλήσω χωρὶς νὰ φανῶ εὐρι- » σκόμενος ὑπὸ τὸ πλῆγμα μνησικακίας. Ὡς εἰς πατριώτην καὶ ὡς εἰς μονάρχην, ἡ » ἀνεξαρτησία τῶν Κάτω Χωρῶν τῷ εἶναι ἱερά· ἔνθεν τὸ μέγα μῖσος, μὲ τὸ ὁποῖον » προσβλέπει πρὸς τὴν ἀπειλητικὴν πορείαν τῆς Γερμανίας. Οἱ Γερμανοὶ ὀρέγονται » τὴν εὐπορίαν τοῦ λαοῦ μας, τοὺς ἀνθοῦντας θαλασσίους λιμένας μας καὶ τὸν ὡραῖον » ἐμπορικόν μας στόλον. Ἔρριψαν κυρίως βλέμματα φθονερὰ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν μας » εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ οἱ κυβερνῆται αὐτοῦ τοῦ Κράτους ὀνει- » ρεύονται νὰ προσαρτήσουν τὰς Κάτω Χώρας εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καὶ μόνη ἡ » ἐπίδρασις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας τοὺς συγκρατεῖ ἀπὸ τὴν πρόθεσίν των » νὰ μᾶς καταστήσουν ὁμοίους πρὸς τὸ Σσλέσβικ καὶ τὴν Ἀλσατίαν. Λύται αἱ » ὑπερακριβεῖς προθέσεις, αἱ κακῶς κρυκτόμεναι ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ ἔκαμαν τὸν Βασι- » λέα Γουλιέλμον νὰ ἀγανακτήσῃ φοβούμενον κυρίως μήπως τὸ Λουξεμβοῦργον πέσῃ » εἰς χεῖρας τῆς Γερμανίας. Ἀλλὰ θὰ μὲ ἐρωτήσετε ποίαν σχέσιν ἔχουν αὐτὰ ὅλα μὲ » ἐμέ. Θα σκέπτεσθε ὅτι πρέπει νὰ ὁμιλήσω περὶ τοῦ Γουλιέλμου Γ′ ἐν τῇ ἰδιότητί » του ὡς πατρὸς καὶ ὄχι ὡς κυριάρχου. Δυστυχῶς, αὐτὸ ἀκριβῶς, δὲν δύναμαι νὰ » πράξω. Ἐδιδάχθην ὅτι δὲν τὸν ἐνδιέφερα τόσον ὡς υἱός, ἀλλ' ὡς διάδοχος, ἱκανὸς νὰ » συγκρατήσω τὸ Λουξεμβοῦργον ὑπὸ τὸ στέμμα τῆς Ὁλλανδίας. Δὲν ἐνθυμοῦμαι » πότε ἀκριβῶς διεπίστωσα ὅτι μεταξὺ τοῦ πατρός μου καὶ ἐμοῦ δὲν ὑφίστατο τὸ » οἰκογενειακὸν φίλτρον ποὺ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ. Ἡ κατά- » στασις αὐτὴ ἐβλάστησεν ἐν τῷ πνεύματί μου. Τὰ παιδιὰ δὲν κάμνουν ἀνάλυσιν τῶν » αἰσθημάτων των, ἀλλὰ παρατηροῦν ταχέως τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν ἀδιαφορίαν, » καὶ ὑποφέρουν ἐν σιγῇ. Μὲ ἰδιάζουσαν πικρίαν ἤκουσα τοὺς διδασκάλους μου προσ- » παθοῦντας νὰ μοὶ ἐντυπώσουν τὰ καθήκοντα υἱικοῦ φίλτρου. Ποσάκις ὡς παιδὶ » δὲν ἀνεστέναξα, ὅταν ἐδέησε νὰ ἐπιδαψιλεύσω τὰ δείγματα τοῦ φίλτρου μου εἰς » αὐτὸν τὸν ἀλαζόνα καὶ μυστηριώδη ἄνθρωπον, καὶ ποσάκις δὲν μὲ ἀπώθησε καὶ » ἀπεσύρθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου διὰ νὰ κλαύσω ἐν σιγῇ. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν, » πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτόν, δὲν ἔκαμα τίποτε ποὺ νὰ ψυχράνῃ τὴν πατρικὴν ἀγά- » πην. Τότε δὲν ἤμην ἀκόμη ἔνοχος τῶν ἐγκλημάτων ποὺ μοὶ ἀπέδωκαν ἔκτοτε καὶ » τὰ ὁποῖα μὲ παρέσυραν εἰς τὸν κύκλον ὅπου μὲ ηὕρατε».

Λέγων ταῦτα ὁ νεανίας μοὶ ἔρριψε βλέμμα μελαγχολικόν, ἐγὼ δὲ ἀπεῖχα ἀκόμη ἀπὸ τῆς γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ σκοποῦ τῆς διηγήσεως ταύτης.

— «Ὅσῳ ἐμεγάλωνα, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀλέξανδρος, δὲν ἔκαμνα καμμίαν » αὐταπάτην περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πατρός μου ἀπέναντί μου. Ἀπέβην ἀδιάφορος » εἰς κάθε τι ποὺ ἔλεγε, καὶ παρωργισμένος κατὰ τοῦ περιβάλλοντός μου. Κατηρά- » σθην τὴν μοῖράν μου ποὺ μὲ ἐστέρησεν ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα ποὺ ἀπήλαυαν ὅλοι » οἱ ὅμοιοί μου, καὶ ἤτις, καταθλίβουσά με, μὲ τὰς πομπώδεις κρατικὰς καὶ βασιλι- » κὰς ἰδιότητας, μοὺ εἶχεν ἀφαιρέσει κτήσεις πολυτιμοτάτας. Συντόμως αἱ ἐπιφυ- » λάξεις ποὺ μὲ ἐπέβαλλεν ἡ θέσις μου δὲν ἐβράδυναν νὰ μὲ βαρύνουν τρομερά. Ἡ » μόνη μου χαρὰ ἦτο νὰ ἀπατῶ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν θαλαμηπόλων μου, νὰ φεύγω » ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα, μετημφιεσμένος, καὶ νὰ ζητῶ περιπετείας εἰς τοὺς δρόμους » τῆς Χάγης ἢ εἰς τὴν παραλίαν τοῦ Σσέβενιγκ. Κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας κατώρ- » θωνα νὰ λησμονήσω, ὅτι ἤμην Πρίγκηψ καὶ νὰ ἀποκτῶ τὴν ἐλευθερίαν τόσον » ποθητὴν εἰς τοὺς νεανίας. Ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἔμαθε τὰς παρεκτροπάς μου, ἡ ἀπέ- » ναντί μου ψυχρὰ διαγωγή του μετετράπη εἰς ὀργήν. Μὲ ἐμέμφθη ἀνοιχτὰ διὰ τὰς » χυδαίας κλίσεις μου ἀναξίας δι' ἕνα Πρίγκηπα καὶ διέταξε τὸν παιδαγωγόν μου

» νὰ μὲ ἐπιβλέπῃ μᾶλλον ὡς δεσμώτην παρὰ ὡς υἱὸν βασιλικοῦ αἵματος. Ὁ παιδα-
» γωγὸς αὐτός, πιστὸς εἰς τὰς ὁδηγίας, ποὺ εἶχε λάβει, δὲν ἔπαυσε νὰ μοὶ κάμνῃ
» μαθήματα περὶ τῶν καθηκόντων μου καὶ τῶν ἀναξίων κλίσεών μου. Τίποτε δὲν
» ὠφέλησε. Τὸ ἔνστικτον τῆς τυχοδιωκτικῆς ζωῆς ἦτο ἤδη βαθύτατα ριζωμένον.
» Ἡ σοβαρότης τοῦ βίου τῆς αὐλῆς μοὶ ἐνέπνευσεν ἀπέχθειαν ἔτι μᾶλλον, καὶ μόλις
» ἔγινα ἐνῆλιξ ἠψήφησα τοὺς περιορισμοὺς ποὺ μοὶ εἶχαν ἐπιβάλει καὶ ἐζήτησα συν-
» τρόφους ἔξω. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἀνῆκον εἰς τάξεις ταπεινάς, νεαροὶ καλλι-
» τέχναι, πτωχοὶ δημοσιογράφοι, ναῦται καὶ ἁλιεῖς μὲ τοὺς ὁποίους ὁμονοοῦσα καὶ
» μὲ τὴν συντροφιὰν τῶν ὁποίων ἐσύχναζα εἰς ταβέρνας ἢ ἔκαμνα μακρὰς ἐκδρο-
» μὰς διὰ θαλάσσης ἢ ξηρᾶς. Γνωρίζετε ἴσως ὅτι ἔχω τὸν βαθμὸν Πλοιάρχου τοῦ
» Ὁλλανδικοῦ ναυτικοῦ, τὴν μόνην διάκρισιν διὰ τὴν ὁποίαν ὑπερηφανεύομαι».

Ἤκουσα μὲ τέρψιν αὐτὴν τὴν ἐξομολόγησιν, κάμνων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν σημεῖα τῆς κεφαλῆς διὰ νὰ δείξω εἰς τὸν σύντροφόν μου ὅτι εἶχα ἐννοήσει. Ἐγνώριζα ὅτι ὁ Πρίγκηψ εἶχε συνάψει κακὰς συνηθείας, ἀλλὰ δυσηρεστήθην μανθάνων ὅτι εἶχε ταπεινωθῇ εἰς βαθμὸν νὰ συχνάζῃ εἰς αὐτὴν τὴν κοινωνικὴν τάξιν. Νομίζω ὅτι ἐμάντευσε τὴν σκέψιν μου, διότι προσέθηκε :

— «Βλέπετε, δὲν σᾶς κρύπτω τίποτε, Κύριε Βαρῶνε. Βασίζομαι εἰς τὴν
» καλὴν καρδίαν σας, διὰ νὰ μοὶ ἐπιδαψιλεύσητε τὴν συμπάθειάν σας, ὅταν θὰ μὲ
» ἔχετε ἀκούσει μέχρι τέλους. Τοιαύτην δὲν ἔσχον ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Ἀπεναντίας
» ἡ ὀργή του ἐδιπλασιάσθη. Κάθε φορὰν μὲ ἐζήτει, μοὶ ἔλεγεν ὅτι ἀτιμάζω τὸν βαθ-
» μόν μου καὶ μὲ ἠρώτα ἂν δὲν θὰ προετίμων νὰ ἦμαι μᾶλλον χωρικὸς ἀντὶ Πρίγκη-
» πος. Μίαν ἡμέραν, ἐρεθισμένος ἀπὸ αὐτὰς τὰς ὕβρεις, τῷ ἀπήντησα τολμηρῶς ὅτι
» θὰ εἶχα τότε ἴσως πατέρα ποὺ νὰ μὲ ἀγαπᾷ. Ἐξεπλάγην ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν ποὺ
» τὸ παράπονόν μου αὐτὸ ἐπροκάλεσεν ἐπ' αὐτοῦ. Ὠχρίασεν, ἐψιθύρισε μερικοὺς
» λόγους καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ τὸν ἀφίσω μόνον. Ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν ἠμποροῦσε
» νὰ διαρκέσῃ. Πῶς θὰ ἐδικαιολογούμην ; Παρημελημένος ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ὤφειλαν
» νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐπὶ τῆς νεότητός μου, προσβεβλημένος εἰς τὰ ἱερώτατα αἰσθή-
» ματά μου, ἐννοεῖτε ὅτι ἀπέβην πεπωρωμένος καὶ διεφθάρην. Ἐχαρτοπαικτοῦσα
» καὶ ἔμενα χρεώστης. Ἤρχισα νὰ πίνω καὶ συντόμως ἡ διαγωγή μου ἀπέβη δημό-
» σιον σκάνδαλον. Μίαν ἡμέραν ἐξερράγη ἡ κρίσις. Ὁ Βασιλεὺς μὲ ἀνεζήτησε δι'
» ἀντιπαράστασιν μὲ πρόσωπα ποὺ ἀπαιτοῦσαν τὴν πληρωμὴν δῆθεν χρεῶν. Δὲν εὑρι-
» σκόμην εἰς τὰ Ἀνάκτορα· μὲ ἀνεζήτησαν καὶ μὲ ηὗραν εἰς μίαν ταβέρναν τῶν
» πλέον δυσφήμων συνοικιῶν τῆς πόλεως. Ἤμην ἐλαφρῶς μεθυσμένος. Καὶ μὲ πα-
» ρουσίασαν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ἔμπροσθεν τοῦ Γουλιέλμου Γ', ἀνθρώπου
» λίαν εὐπρεπεστάτου. Ἡ ὁμιλία του μοὶ ἀνέμνησε τάχιστα τὴν πραγματικὴν κατά-
» στασιν τῶν πραγμάτων. Μόλις ἐμείναμεν μόνοι, μοὶ ἀπηύθυνεν ἐκφράσεις τόσον
» ἐξευτελιστικάς, ὥστε ἀνέκραξα ἠγανακτισμένος» :

— «Μὴ λησμονεῖτε, Μεγαλειότατε, ὅτι ἀνήκω εἰς τὸ γένος τῆς Ὀράγγης
» ὅπως καὶ σεῖς».

— «Ὄχι, ἐσὺ δὲν ἀνήκεις εἰς αὐτήν! ἀπήντησεν ἀγρίως, καὶ αἴφνης ἤρχισε
» νὰ τρέμῃ διαπράξας ἀνεπανόρθωτον ἀπερισκεψίαν».

«Θὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὴν ἐντύπωσιν ποὺ ἐπροκάλεσεν αὐτὴ ἡ
» ἀποκάλυψις ἐπ' ἐμοῦ. Μόλις συνῆλθα ἀπὸ τὴν κατάπληξίν μου, τῷ ἐζήτησα ἐξη-
» γήσεις. Ἐγνώριζεν ὅτι εἶχεν ἀπομακρυνθῇ πάρα πολύ, ἢ μᾶλλον ἤλπιζεν ὅτι ἡ
» ὁμολογία αὕτη θὰ μὲ ὑπεχρέωνε νὰ μεταβάλω διαγωγήν· πάντως μοὶ ἀπεκάλυψε τὸ
» τρομερὸν μυστήριον ποὺ ἐμάρανε τὴν ζωήν μου».

— «Τὸ μυστικὸν τοῦτο, ἐξηκολούθησεν ὁ Πρεσβευτής, ποὺ ἔμαθα αὐτὴν τὴν
» νύκτα ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Πρίγκηπος τῆς Ὀράγγης, δὲν τὸ ἐνεπιστεύθην ποτὲ εἰς
» κανένα. Μολονότι ὁ θάνατος τοῦ Γουλιέλμου Γ', ἐπελθὼν μετὰ μερικὰ ἔτη, ἐξουδέ-

» νωσε τὴν ὑποχρέωσίν μου. ἐθεώρησα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑποθέσεως πάρα πολὺ » σοβαρᾶς διὰ νὰ κοινολογηθῇ. Ἀνήκει εἰς σᾶς, φίλε μου, νὰ ἀποφασίσετε ἐὰν συμ- » φωνῆτε νὰ συμμερισθῆτε τὴν εὐθύνην μυστικοῦ, τὸ ὁποῖον ἄλλως θὰ μὲ συνοδεύσῃ » μέχρι τάφου».

— «Τώρα ποὺ ἐπροχωρήσατε τόσον, φίλτατε Πρεσβευτά, φρονῶ ὅτι μᾶλλον » πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε. ἀπήντησα σοβαρῶς. Θὰ διέπραττα ἀδικίαν ἔναντι τοῦ » νεαροῦ φίλου σας ὑποπτευόμενός τι τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ τὴν πραγματικότητα».

Ἡ Ἐξοχότης του συνήνεσε, παραδεχθεὶς τὸ ὀρθὸν τῆς παρατηρήσεώς μου.

— «Θὰ συμμορφωθῶ μὲ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἄλλως τε δὲν ὑπάρχει τι τὸ ἐνο- » χοποιητικόν, ὅπως ἐπαναλάβω αὐτοὺς τούτους τοὺς λόγους τοῦ Πρίγκηπος. Θὰ » σᾶς διηγηθῶ λοιπὸν συντόμως τὰ γεγονότα ὅπως μοὶ τὰ ἐξεφράσθη. Τὴν ἐποχὴν » ἐκείνην ἤμην ἀπεσπασμένος εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Χάγης. Εἶναι ἀνάγκη νὰ σᾶς ὑπεν- » θυμίσω τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ συνεδέετο μὲ τὴν γέννησιν διαδόχου τοῦ Βασιλέως, διὰ » νὰ εἶσθε ἕτοιμος ὅπως μάθετε τὴν συνέχειαν. Τῷ 1851 ὁ λαὸς τῶν Κάτω Χωρῶν » ἦτο τεταραγμένος μὲ τὴν εἴδησιν ὅτι ἡ Βασίλισσα Σοφία, νυμφευμένη ἀπὸ δωδεκα- » ετίας μὲ τὸν Γουλιέλμον Γ' ἔμελλε νὰ γίνῃ μήτηρ. Ἐγνώριζαν ὅτι ἂν τὸ παιδίον » θὰ ἦτο ἄρρεν, τὸ σοβαρὸν ζήτημα τοῦ Λουξεμβούγου θὰ ἐλύετο καὶ ἡ ἀνησυχία » τῶν Ὁλλανδῶν θὰ ἔπαυεν. Ὁ Βασιλεὺς ὁ ἴδιος ἐνδιεφέρετο εἰς τὸ ζήτημα, ὅσον » καὶ οἱ ὑπηκοοί του. Ἐν συντομίᾳ ἡ κλίνη τῆς Βασιλίσσης ἀπέβη τὸ κέντρον τῆς » φοβερωτέρας ἀβεβαιότητος. Ὁ Βασιλεὺς ἄφινε δυσκόλως τὴν σύζυγόν του, ὁ ἰα- » τρὸς τῶν ἀνακτόρων ἐνεκατεστάθη εἰς αὐτὰ καὶ ὁ πρωθυπουργὸς ἐκρατήθη μὲ » ἀπαγόρευσιν ἐξόδου. Παρ' ὅλας αὐτὰς τὰς προφυλάξεις, ὁ τοκετὸς ἐπῆλθε προώρως, » ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἰατροῦ καὶ τῆς τροφοῦ. Ὁ ἰατρός, ἄνθρωπος ἀποφασιστικός, » ἔστειλε τὴν μαῖαν εἰς τὸν Βασιλέα διὰ νὰ τῷ εἴπῃ ὅτι ἔγινε πατὴρ καὶ νὰ τὸν κα- » λέσῃ νὰ ἔλθῃ τάχιστα. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ποὺ ἦτο εἰς πλαγινὸν δωμάτιον » ἔφθασε τρεχάτος, ὁ δὲ ἰατρός, κλείσας τὴν τροφὸν εἰς ἄλλο δωμάτιον, τῷ εἶπεν » ὅτι τὸ παιδὶ ἦτο θῆλυ καὶ ὅτι, κατὰ δυστυχίαν, ἡ Βασίλισσα δὲν θὰ ἐτεκνοποίει » ἄλλην φοράν. Τὸ δίλημμα πρὸ τοῦ ὁποίου εὑρέθη ὁ Γουλιέλμος Γ' ἦτο πράγματι » ἀπελπιστικόν. Ἡ κόρη αὐτή, τὸ μόνον τέκνον του, θὰ τὸν διεδέχετο. Δὲν θὰ ἠδύ- » νατο νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον τοῦ Λουξεμβούργου. Διὰ νὰ διατηρήσῃ τὸ Μέγα » Δουκᾶτον, ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος Γ' ὤφειλε νὰ ἔχῃ υἱὸν καὶ ἡ ἀδυναμία ὅπως » ἀποκτήσῃ ποτὲ τοιοῦτον, ἦτο καθαρῶς ἀποδεδειγμένη. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του » ὁ ἀτυχὴς Βασιλεὺς ἐβολιδοσκόπησε τὴν σκέψιν τοῦ ἰατροῦ διὰ νὰ μάθῃ ἂν ἡ Βα- » σίλισσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο λίαν προσηλωμένος, θὰ ἐπέζῃ τῶν πόνων της. Ἡ ἀπάν- » τησις ἦτο εὐμενὴς καὶ ὁ ἰατρὸς ἐδήλωσε μάλιστα ὅτι ἡ Βασίλισσα θὰ ἐπέζῃ τοῦ » συζύγου της. Κατόπιν, ἐσκέφθη νὰ πείσῃ τὴν σύζυγόν του ὅτι τὸ τέκνον ἦτο ἄρ- » ρεν. Ἀλλ' ὁ ἰατρὸς παρετήρησεν ὅτι τὸ ἐπικίνδυνον τοῦτο μέσον τὸ πολὺ θὰ ἐπεβρά- » δυνε τὴν μοιραίαν ἡμέραν καθ' ἣν ἄλλη γενεὰ θὰ ἐπήρχετο. Ἐνῷ συνεζήτουν, ἔφθα- » σεν ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὸ ἀνάκτορον, καὶ ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐζήτησε διὰ νὰ συμμετά- » σχῃ εἰς τὴν συνομιλίαν. Τὸ τολμηρὸν πνεῦμά του ὑπηγόρευσεν ἓν ἐπικίνδυνον τέ- » χνασμα. Εἶχε μάθει ἀκριβῶς τὴν γέννησιν υἱοῦ ἑνὸς φύλακος τῶν ἀνακτόρων, καὶ » ἐπρότεινε τὴν ὑποκατάστασιν αὐτοῦ τοῦ παιδὸς εἰς τὴν θέσιν τῆς βασιλικῆς κόρης. » Ὅσον ἀπίστευτον καὶ ἂν φαίνεται τοῦτο—καὶ τοιοῦτο μοὶ φαίνεται ἀκόμη—τὸ » τερατῶδες τοῦτο σχέδιον ἐγένετο ἀποδεκτόν, καὶ ὁ ἰατρὸς ἐπεφορτίσθη ὁ ἴδιος μὲ » τὴν ἐκτέλεσίν του. Ἀπήγαγε τὴν μικρὰν πριγκήπισσαν χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ, » ἔγινεν εὐκόλως δεκτὸς παρὰ τῇ συζύγῳ τοῦ φύλακος, μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι τὸν » ἔστειλεν ὁ Βασιλεὺς ὅπως τῇ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, ἀντήλλαξε τὰ παιδιὰ » καὶ ἔφερε τὸ παιδὶ τοῦ λαοῦ ὅπως μεγαλώσῃ εἰς τὸ ἀνάκτορον ὡς διάδοχος τῶν » Κάτω Χωρῶν καὶ τοῦ Λουξεμβούργου. Αὐτὸ ἦτο τὸ ἔκτακτον σχέδιον ποὺ ἐξετε-

» λέσθη ἐπιτυχῶς. Ὁ πρόωρος θάνατος τῆς νεαρᾶς πριγκηπίσσης ἕνεκα ἐγκεφαλικῆς » συμφορήσεως ἔκαμε νὰ συγχωρήσῃ ἡ βασίλισσα τὴν δολιότητα τοῦ Βασιλέως, » καὶ ἀπεμάκρυνε πραγματικῶς κάθε κίνδυνον ἀποκαλύψεως. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ » δύο συνένοχοί του ἐτήρησαν τὸ μυστικόν των μέχρι τῆς στιγμῆς, ποὺ ἔξαψις λύσσης » τὸ ἀπεκάλυψεν εἰς τὸ μάλιστα πάντων ἐνδιαφερόμενον πρόσωπον».

— «Καὶ τί ἔκαμεν ὁ Πρίγκηψ τῆς Ὀράγγης μαθὼν αὐτό : ἠρώτησα, βλέπων » ὅτι ὁ Πρεσβευτὴς ἐσταμάτησε».

— «Τῷ ἀπηύθυνα τὸ αὐτὸ ἐρώτημα ὅταν μοὶ ἔκαμε τὰς ἐκμυστηρεύσεις του. » Μοὶ ἀπήντησεν :»

— «Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ποὺ μὲ κατέλαβεν ὅταν ἔμαθα ὅτι δὲν κατεῖχα κανὲν » δικαίωμα εἰς τὸν τίτλον μου, ἦτο ἡ τῆς ζωηρᾶς ἀπελπισίας. Ἀλλ' ἀμέσως τὸ » αἴσθημα τοῦτο μετεβλήθη εἰς ἀγρίαν λύσσαν, ὅταν εἶδα τί μοῦ ἔκαμεν αὐτὸς ὁ » ἄνθρωπος, ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπουργοί του. Ἤμην ἐν ζῶν ψεῦδος, ὁ μέγιστος ἀπα- » τεὼν τοῦ κόσμου, ἐστερημένος τῆς ἀνδρότητός μου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνίκανος νὰ » προσβλέπω κατὰ πρόσωπον τοὺς ὁμοίους μου. Ἐὰν ὁ θετὸς πατήρ μου ἐνόμισεν » ὅτι θὰ μὲ ἔθιγεν ἀποκαλύπτων τὴν πραγματικήν μου κατάστασιν, θὰ διεψεύσθη » πολύ. Ἡ πρώτη μου κίνησις ὑπῆρξε νὰ ἀπορρίψω τὸ μέρος ποὺ μὲ ἔκαμε νὰ παίζω, » καὶ νὰ παραιτηθῶ δημοσίᾳ ἀπὸ τὴν πλαστὴν θέσιν μου. Ὁ πρῶτος λόγος τῆς » τοιαύτης σκέψεως ἦτο ἀρκετὸς ὅπως τὸν κάμῃ νὰ συνέλθῃ. Διὰ πρώτην φορὰν » ἐφάνη θιχθεὶς ἀπὸ τὴν θανάσιμον ὕβριν ποὺ μοὶ ἀπηύθυνεν. Ἐν τῇ ταπεινώσει του, » μὲ ἱκέτευσε νὰ μὴ τὸν ἐκθέσω εἰς τὰ ὄμματα τῆς Εὐρώπης. Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀντι- » στῶ ὁλοσχερῶς εἰς τὰς παρακλήσεις του. Ἐὰν ἄλλο πρόσωπον καὶ ὄχι ἐγὼ ἦτο » τὸ θῦμα, δὲν θὰ ἀπεδοκίμαζα τὸ σχέδιον τεῖνον νὰ χλευασθοῦν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁλ- » λανδίας. Τὸ ἀνεπανόρθωτον εἶχεν ἐκτελεσθῆ. Ὅσον δυστυχὴς καὶ ἂν ἦτο ἡ ζωή μου » ἐν τῇ καταθλιπτικῇ ἀτμοσφαίρᾳ τῆς Αὐλῆς, ἀντελήφθην ὅτι θὰ μοὶ ἦτο ἀδύνατον » τοὐντεῦθεν νὰ συνειθίσω εἰς τὴν πτωχὴν ζωὴν τῶν χωρικῶν. Ἐζήτησα ἀπὸ τὸν » Βασιλέα νὰ μοὶ δώσῃ τὰ ὀνόματα τῶν γονέων μου. Ἐν τούτοις μοὶ ἦτο ἀδύνατον » νὰ ἐξακολουθῶ παίζων τὸ πρόσωπον ποὺ μὲ ἐφαίνετο ἀφόρητον. Συνεζήτησα τὸ » πρᾶγμα μὲ τὸν πατέρα μου—ἐπὶ τέλους συνεφωνήθη ὅτι θὰ ἀπεσυρόμην εἰς βίον » ἡμι-ἰδιωτικὸν καὶ ὅτι μία σύνταξις οὐσιαστικὴ θὰ μοὶ παρείχετο μὲ ὑποχρέωσιν » ὅτι δὲν θὰ ἀπεκάλυπτα τὸ μυστικόν. Ἰδοὺ ποῖος εἶμαι, ἰδοὺ τὸ στάδιόν μου. Βλέ- » πετε ἐν ἐμοὶ τὸ τέρας τοῦ ἠθικοῦ κόσμου, ἐν ὃν εἰς τὸ ὁποῖον ἀρεταὶ καὶ εὐγενεῖς » διαθέσεις ἦσαν ἀπηγορευμέναι πρὸ τῆς γεννήσεώς του, ἕνα δυστυχῆ, τοῦ ὁποίου ὁ » βίος εἶναι συνειρμὸς μακρᾶς σειρᾶς ἐγκλημάτων, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ ἐξα- » γνίσῃ τὰ σφάλματά του παρὰ ἐπιταχύνων τὸν θάνατόν του».

Ἐπειδὴ ὁ Πρεσβευτὴς ἐπανελάμβανε τοὺς παθητικοὺς τούτους λόγους τοῦ Πρίγκηπος μὲ τρέμουσαν φωνήν, πρέπει νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ ἀνάμνησις αὐτὴ τῷ εἶχε προκαλέσει παγματικὴν συγκίνησιν.

— «Προσεπάθησα νὰ καθησυχάσω τὸν δυστυχῆ τοῦτον νεανίαν, ἀλλ' εἰς μά- » την. Ἡ αὐγὴ ἐφάνη καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε, προσκαλῶν με νὰ τὸν ἐπι- » σκεφθῶ. Διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω, ὑπεσχέθην, ἀλλὰ δὲν ἐτήρησα τὴν ὑπόσχεσίν » μου. Καίτοι τρέφων ἔναντι τοῦ ἀκουσίου τούτου ἀπατεῶνος αἰσθήματα λύπης, δὲν » ἐπεζήτησα νὰ τὸν συναναστραφῶ· ἄλλως τε δὲν θὰ ἐκέρδιζα τίποτε μὲ τοῦτο».

— «Διαπράττετε ἀδικίαν εἰς τὴν καλήν σας καρδίαν, Κύριε Πρεσβευτά, προ- » βάλλων τοιαύτην δικαιολογίαν, παρετήρησα. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι κρύπτετε » κάτι».

Ἡ Ἐξοχότης του ἐκοκκίνησε. — «Λοιπόν, καλέ μου φίλε, βλέπω ὅτι εἶσθε » ἄπληστος. Πράγματι, συνήντησα τὸν Πρίγκηπα τῆς Ὀράγγης ὀλίγον μετὰ τὴν » νύκτα ποὺ σᾶς περιέγραψα. Ἦτο μὲ συντροφίαν μερικῶν φίλων του καὶ μερικῶν

» γυναικῶν εἰς ἑστιατόριον ὅπου ἐμβῆκα κατὰ τύχην. Μολονότι κάπως μεθυσμένος, » μὲ ἀνεγνώρισε καὶ ἐπέμεινε νὰ συμμετάσχω εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Δὲν ἐπεθύμουν » νὰ τὸ πράξω, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ προκαλέσω σκάνδαλον, συγκατετέθην καὶ ἐκάθησα » εἰς τὸ τραπέζι του. Ἡ συνομιλία ἦτο πραγματικῶς ὀλίγον εὐπρεπής, καὶ ὅλη ἡ » ἀτμόσφαιρα τὸ συνηθισμένο. Ἐφεῦρον μίαν δικαιολογίαν διὰ νὰ φύγω, ἀλλ' ὁ » Ἀλέξανδρος ἐσηκώθη καὶ ἐπρότεινε νὰ πίουν εἰς ὑγείαν μου. Μὲ λόγους ποὺ εὐτυ- » χῶς δὲν ἦσαν πολὺ καταληπτοὶ ἕνεκα τῆς καταστάσεως μέθης εἰς ἣν εὑρίσκετο, » ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν συντροφιὰν ὑπὸ ποίας συνθήκας μὲ συνήντησε καὶ ὑπῆρξα τρο- » μερὰ στενοχωρημένος διαπιστώσας ὅτι δὲν ἠρκεῖτο εἰς αὐτὴν τὴν ἁπλῆν διήγησιν » καὶ ὅτι ἔμελλε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικόν του. Ἐσηκώθην καὶ προσεπάθησα νὰ » τὸν κάμω νὰ σιωπήσῃ. Παρετήρησα ὅτι εὐτυχῶς οἱ σύντροφοί του δὲν ἐπρόσεχαν » πλέον εἰς ὅσα ἔλεγεν. Ὑπέστην κάποιαν δυσκολίαν διὰ νὰ κάμω αὐτὸν τὸν δυστυχῆ » νεανίαν νὰ σταματήσῃ, ποὺ ἐφαίνετο λυπούμενος διότι μοὶ ἔκαμε τὴν ἐξομολόγησίν » του καὶ ἐπεζήτει νὰ γελωτοποιήσῃ τὴν ὅλην ἱστορίαν διὰ νὰ μὲ κάμῃ νὰ ἀμφιβάλλω » περὶ τῆς φιλαληθείας του. Ὡς πρὸς τοῦτο, ἠπατᾶτο. Ἀλλ' ἐσεβάσθην τὰ αἰσθή- » ματά του καίτοι ἡ παρουσία μου ἦτο μᾶλλον ὀχληρὰ καὶ κατόπιν τὸν ἀπέφυγα. » Καὶ ἐπειδὴ μετ' ὀλίγον ἤρχισαν ἐκ νέου αἱ ἀποστολαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν τὸν » ἐπανεῖδα πλέον».

— «Πότε ἀπέθανεν ὁ Πρίγκηψ ; ἠρώτησα».

— «Νομίζω τῷ 1884, εἶπεν. Ἡ Βασίλισσα Σοφία ἀπέθανεν ἓν ἢ ὀκτὼ ἔτη » ἐνωρίτερον, τοῦθ' ὅπερ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν βασιλέα νὰ νυμφευθῇ ἐκ νέου. Ἀλλ' ἡ » τύχη φαίνεται ἀποφασίσασα ὅπως τὸ Λουξεμβοῦργον μὴ ἀνήκῃ ἐπὶ μακρὸν εἰς » τὰς Κάτω Χώρας, διότι τὸ μόνον τέκνον ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου γάμου ἦτο κόρη, » ἡ βασιλεύουσα Βασίλισσα».

— «Ὁ Πρίγκηψ τῆς Ὀράγγης δὲν ἐνυμφεύθη ποτέ ;».

— «Ὄχι. Ὑπῆρξε φήμη, καθ' ἣν θὰ ἐμνηστεύετο μὲ Ἀγγλίδα Πριγκήπισσαν. » Ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀληθές, καὶ ἄλλως τε μόλις ὁ Πρίγκηψ ἔμαθε τὴν πραγματικὴν θέσιν » του, ἀπεφάσισε νὰ μὴ κάμῃ ποτὲ παρόμοιον συνοικέσιον».

Ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος ἀπέθανεν ἐπίσης περίπου ἓξ ἔτη μετὰ τὸν θετὸν υἱόν του, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπεβίωσαν ἀπὸ πολλοῦ. Εἶναι λοιπὸν ἀδύνατον νὰ γνωρίσῃ τις τὴν ἀπόλυτον ἀλήθειαν. Ἐν τούτοις, θὰ ἔχω πάντοτε τὴν πεποίθεσιν ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πρίγκηψ τῆς Ὀράγγης εἶπε, διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φοράν, τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ πολυκυμάντου βίου του.

Βαρῶνος.....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας.

Μεταφραστὴς : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους-Θεόδοτος (Παλ. Φάληρον).

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

(ΕΚ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ**
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

14.—Νομικὰ ζητήματα :
α) Ἀτιμωτικὴ μεταχείρισις πτωμάτων αὐτοκτονούντων, β) τιμωρία ἐπιχειρήσαντος αὐτοκτονίαν καὶ διασωθέντος, γ) τιμωρία διασωθέντος ἐπὶ αὐτοκτονίας ἐκ συμφώνου, δ) τιμωρία ἐπὶ ἀνθρωποκτονίας ἐν συναινέσει τοῦ παθόντος, ε) τιμωρία τοῦ ὑποκινήσαντός τινα πρὸς αὐτοκτονίαν καὶ βοηθήσαντος πρὸς ταύτην, στ) εὐθύνη αὐτοκτονοῦντος εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ τρίτου, ζ) αὐτοκτονία καὶ ἀσφάλεια ζωῆς, η) πλασταὶ αὐτοκτονίαι, θ) αὐτοκτονία καὶ διαθήκη.
15.—Προληπτικὰ τῶν αὐτοκτονιῶν μέτρα :
α) Κληρονομικότης, β) καταπολέμησις τῆς ἐπιβλαβοῦς λογοτεχνίας, γ) κατατολέμησις τῶν τοξικομανῶν, δ) ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ε) ἠθικὴ ἐπικουρία τῶν ψυχοπαθῶν, στ) ἀνύψωσις τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ζ) ἀπόκρυψις καὶ ἀπομάκρυνσις φονικῶν ὅπλων καὶ δηλητηρίου καὶ ἐν γένει μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν.
—Ἐπίλογος.

14. Νομικὰ ζητήματα.

Πραγματευόμεθα κατωτέρω ἐν συνόψει τὰ κυριώτερα τῶν ἐπὶ αὐτοκτονιῶν δυναμένων νὰ ἀναφυῶσι νομικῶν ζητημάτων. Τοιαῦτα εἶναι :

α) Ἀτιμωτικὴ μεταχείρισις πτωμάτων αὐτοκτονούντων. Ἀρχαῖαι Πολιτεῖαι, ὡς ἡ Ἀθηναϊκή, οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ νεώτεραι ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ ἴσως καὶ ἀλλαχοῦ, ἐκακοποίουν τὸ πτῶμα τοῦ αὐτοκτόνου πρὸς τιμωρίαν καὶ σωφρονισμὸν τῶν ζώντων.

Εἰς τὰς Ἀρχαίας Ἀθήνας—καὶ ἀλλαχοῦ ἴσως—τὸ πτῶμα τοῦ αὐτοκτονήσαντος δὲν ἐθάπτετο ὡς ἐσυνηθίζετο διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἐξετίθετο ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως πρὸς βορὰν ὑπὸ ζώων σαρκοβόρων. Τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ αὐτοκτονήσαντος, δι' οὗ ἐχρησιμοποιήθη τὸ φονικὸν ὄργανον ἀπεκόπτετο καὶ ἐξετίθετο μακρὰν τοῦ ὑπολοίπου σώματος πάλιν πρὸς βορὰν τῶν σαρκοβόρων ζώων.

Ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὸν Αἴαντά του παριστᾷ ὅτι ὁ Μενέλαος θέλει νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν Τεῦκρον νὰ ἐνταφιάσῃ τὸν αὐτοκτονήσαντα ἀδελφόν του καὶ δηλώνει ὅτι τὸ πτῶμα θὰ ριφθῇ εἰς τὴν ἄμμον διὰ νὰ καταφαγωθῇ ὑπὸ τῶν ὀρνέων τῆς θαλάσσης.

«ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται».

Διαπόμπευσιν πτωμάτων πρὸς σωφρονισμὸν τῶν ζώντων ἐνήργησαν οἱ ἀρχαῖοι Μιλήσιοι ὡς ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος. Κατὰ τὴν διήγησίν του εἰς τὰς παρθένους τῆς Μιλήτου ἐνέπεσε πάθος δεινὸν καὶ ἀλλόκοτον. Δι' ἀνεξακρίβωτον αἰτίαν ἀθρόαι ἀπηγχονίζοντο οὐδαμῶς συγκρατούμεναι ἀπὸ λόγους καὶ δάκρυα τῶν γονέων των καὶ παρηγορίας φίλων. Τὸ κακὸν ἐξηκολούθει μέχρις ὅτου «γνώμῃ νοῦν ἔχοντος ἀνδρὸς ἐγράφη προβούλευμα τὰς ἀπαγχομένας γυμνὰς ἐκκομίζεσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦτο κυρωθὲν οὐ μόνον ἐπέσχεν, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἔπαυσε θανατώσας τὰς παρθένους». Ἴσως τώρα, ἐποχὴν γυμνισμοῦ, τὸ μέσον τοῦτο τῆς διαπομπεύσεως θὰ συνέτεινεν εἰς ἐπίτασιν τῆς πρὸς αὐτοκτονίαν ροπῆς τῶν παρθένων.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπίσης ἐξέρριπτον ἀτάφους τοὺς αὐτόχειρας. Ἐν Γαλλίᾳ εἰς παλαιοτέρους αἰῶνας οἱ αὐτοκτονοῦντες ἐσύροντο διὰ τῶν ὁδῶν, ἐρρίπτοντο εἰς ὑπονόμους καὶ ἐδημεύετο ἡ περιουσία των. Ἐν Ἀγγλίᾳ, μέχρι πρὸ ἑνὸς αἰῶνος εἰσέτι τὸ πτῶμα τοῦ αὐτοκτονήσαντος ἐσουβλίζετο καὶ ἐθάπτετο εἰς ἔρημόν τινα χῶρον, οὐχὶ εἰς τὰ κοινὰ νεκροταφεῖα.

Προέβαινον δὲ πιθανώτατα εἰς τὴν κακοποίησιν τοῦ πτώματος ὁρμώμενοι ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καταστρέψῃ τὴν ζωήν του, δοθεῖσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἔχει δὲ ἐξ ἄλλου ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Κοινωνίαν, νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἐπομένως ὁ αὐτοκτονῶν διέπραξε λιποταξίαν ἀπὸ τῆς ζωῆς τιμωρητέαν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τῆς αὐτοκτονίας ἐπιδειχθεῖσαν ἀσέβειαν καὶ διὰ τὴν πρόληψιν τῶν αὐτοκτονιῶν, ἀρνεῖται τὴν παροχὴν τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας εἰς τοὺς αὐτοκτονοῦντας, πλὴν ἂν δοθῇ ἰατρικὴ βεβαίωσις ὅτι ὁ αὐτοκτονήσας ἦτο ψυχοπαθὴς καὶ ἐπομένως ἀνεύθυνος. Φρονοῦμεν ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο ἡ Ἐκκλησία οὐδεμίαν νὰ ἔφερε δυσκολίαν εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ αὐτοκτονήσαντος ἀνάγνωσιν τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, παρεχούσης παρηγορίαν καὶ ἠθικὸν στήριγμα εἰς τὴν δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειαν τοῦ αὐτοκτονήσαντος.

Κατὰ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι δικαιολογημέναι ἦσαν αἱ πρὸς τὸ πτῶμα τοῦ αὐτοκτονήσαντος διαπομπεύσεις ἀντεστρατεύθησαν ἄλλοι, ἀρχαῖοι καὶ νέοι, ὑποστηρίζοντες ὅτι ἕκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ διαθέσῃ τὴν ζωήν του ὅπως ἐπιθυμεῖ καὶ νὰ διακόψῃ αὐτὴν ὁπόταν, δι' οἱονδήποτε λόγον, ἐπιθυμήσῃ τοῦτο. Ἐκ τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων θὰ ἠδύνατο τις νὰ ἀναφέρῃ πολλοὺς Στωϊκοὺς καὶ δὴ Κυνικοὺς φιλοσόφους, τὸν Ρωμαῖον Σενέκαν, τὸν Ἡγησίαν τὸν Πεισιθάνατον ὃν ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, τὸν Μάρκον Αὐρήλιον καὶ ἄλλους.

Ἐκ τῶν νεωτέρων ἀναφέρομεν τὸν Montaigne, τὸν Voltaire, τὸν Montesquieu καὶ πλείστους ἄλλους. Εὐφυᾶ συλλογισμὸν ἀδιαφορίας πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς αὐτοκτονίας ἐξέθηκεν ὁ Ἄγγλος φιλόσοφος Δαβὶδ Hume. Κατ' αὐτὸν ἐὰν ὁ ἑκουσίως ἀφαιρῶν τὴν ζωήν του ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἰσχυρίζονται πολλοί, τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ὁ ζητῶν δι' οἱουδήποτε τρόπου νὰ παρατείνῃ τὴν ζωήν του (Θ. Βορέας).

Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ κακοποιῆται τὸ πτῶμα τοῦ αὐτοκτονήσαντος. Διὰ τῆς αὐτοκτονίας ἐτιμώρησεν ἑαυτὸν ἀρκούντως ὁ αὐτοκτόνος καὶ ὅπως λέγει ὁ Βιργίλιος εἰς τὴν Αἰνειάδα του (Μετάφρασις Ἀγγ. Βλάχου).

«Πόσον θὰ ἔστεργον ἤδη
νὰ ὑποφέρουν πενίαν καὶ μόχθον ὑπὸ τὸν αἰθέρα!
Ἀλλ' ἐμποδίζουν αἱ μοῖραι· ἡ ἄχαρις λίμνη τοὺς δένει,
καὶ ἐννεάκις ἡ Στὺγξ περιρρέουσα τοὺς ἀποκλείει».

β) Τιμωρία ἐπιχειρήσαντος αὐτοκτονίαν καὶ διασωθέντος. Πᾶσαι αἱ ἐπιχειρούμεναι αὐτοκτονίαι δὲν ἐπιτυγχάνουν, πάντοτε καὶ ὁ αὐτοκτόνος ἐνδέχεται νὰ διασωθῇ. Ἐγείρεται τότε τὸ ζήτημα ἂν οὗτος πρέπῃ νὰ τιμωρηθῇ. Τοιαύτη γνώμη ἐπεκράτει μέχρι πρὸ δεκαετηρίδων τινῶν εἰσέτι ἐν Ἀγγλίᾳ (κατὰ Taylor) καὶ μόνον ἐὰν ὁ ἐπιχειρήσας τὴν αὐτοκτονίαν καὶ διασωθεὶς ἀπεδεικνύετο ψυχοπαθὴς διέφευγε τὴν τιμωρίαν διὰ τὴν αὐτοαναίρεσιν.

Ἐναντίον τοιαύτης ἀντιλήψεως ἀντεπεξῆλθον πολλοὶ καὶ ἐπὶ τούτου ὁ Montesquieu διεκήρυξεν ὅτι ἕκαστος ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ διαθέτῃ τὴν ζωήν του κατὰ τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν, εἴτε τὰ πάντα ἐπιχειρῶν ὅπως παρατείνῃ αὐτήν, εἴτε, διακόπτων αὐτὴν δι' αὐτοκτονίας. Τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν ἔχει καὶ ὁ νῦν ἰσχύων Ἑλληνικὸς Ποινικὸς Κῶδιξ καὶ οὐδεμία δίωξις πρὸς τιμωρίαν ἐγείρεται κατὰ ἐπιχειρήσαντος αὐτοκτονίαν, ἀλλὰ ἀποτυχόντος καὶ διασωθέντος.

Ἐπὶ διασωθέντος ἐξ αὐτοκτονίας, ὑποστάντος ὅμως ὁπωσδήποτε βαρὺν τραυματισμόν, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ ἐγερθῇ κατηγορία ὅτι περὶ σκηνοθετημένης αὐτοκτονίας πρόκειται πρὸς δημιουργίαν τραύματος δυναμένου νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν αὐτοκτόνον ἀπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας. Τότε θὰ εἶχον ἐφαρμογὴν τὰ ἄρθρα 203 καὶ 204 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἡ τοιαύτη περίπτωσις ὅμως ἐκφεύγει τοῦ κυρίου ἡμῶν θέματος, διὸ δὲν ἀσχολούμεθα περὶ αὐτῆς, δὲν γνωρίζομεν ἄλλως τε ἀνακύψασαν τοιαύτην περίπτωσιν παρ' ἡμῖν.

γ) Τιμωρία διασωθέντος ἐπὶ αὐτοκτονίας ἐκ συμφώνου. Ἐν παραγράφῳ 11 ἐπραγματεύθημεν τὰ τῶν τοιούτων αὐτοκτονιῶν. Ἐὰν ὁ διενεργήσας τὴν ἀναίρεσιν ἐπέτυχε μὲν νὰ θανατώσῃ τὸν ἢ τὴν σύντροφόν του, αὐτὸς δὲ δι' οἱονδήποτε λόγον διεσώθη, ἐγείρεται τὸ ζήτημα τῆς κατηγορίας τούτου ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαιτεῖται πρωτίστως νὰ διακριβωθῇ ἐὰν ὄντως ὑπῆρχε συμφωνία συγχρόνου ἀλληλοεξοντώσεως ἢ μήπως ὁ διασωθεὶς ἐξετέλεσε μὲν μετ' ἀσφαλείας τὸν φόνον τοῦ συντρόφου του ἢ τῆς συντρόφου του, ἐτραυμάτισε δὲ ἑαυτὸν ἐπίτηδες ἐλαφρῶς, ὁπότε θὰ πρόκειται περὶ ἀνθρωποκτονίας.

Ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὄντως ὑπῆρχε συμφωνία ὁ διασωθεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπαχθῇ εἰς κυρώσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 301 τοῦ Π.Ν., ὅπερ κατωτέρω ἀναφέρομεν.

Δὲν δυνάμεθα ἡμεῖς ἐνταῦθα νὰ εἰσέλθωμεν εἰς δαιδαλώδεις νομικὰς συζητήσεις, αἵτινες πολλάκις ἀνεφύησαν ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων ἀλλαχοῦ, ὡς ἐκ τῆς βιβλιογραφίας δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν.

δ) Τιμωρία ἐπὶ ἀνθρωποκτονίας ἐν συναινέσει τοῦ παθόντος. Ἐπὶ τοιαύτης περιπτώσεως ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 300 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Κατὰ τοῦτο: «Ὅστις ἀπεφάσισε καὶ ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν ἐπὶ τῇ σπουδαίᾳ καὶ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τοῦ παθόντος καὶ ἐξ οἴκτου πρὸς αὐτόν, ἀνιάτως πάσχοντα, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως».

Περιλαμβάνομεν τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐν τῇ περὶ αὐτοκτονιῶν μελέτῃ, διότι ἐν τῇ πραγματικότητι πρόκειται περὶ ἐμμέσου αὐτοκτονίας.

ε) Τιμωρία τοῦ ὑποκινήσαντός τινα πρὸς αὐτοκτονίαν καὶ βοηθήσαντος πρὸς ταύτην. Ἐπὶ τούτου ἀσχολεῖται τὸ ἄρθρον 301 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἔχον οὕτω: «Ὁ ἐκ προθέσεως καταπείσας ἕτερον εἰς αὐτοκτονίαν, ἐὰν αὕτη ἐτελέσθη ἢ ἐγένετο ἀπόπειρα αὐτῆς, ὡς καὶ ὁ παρασχὼν βοήθειαν κατ' αὐτὴν τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως».

στ) Εὐθύνη αὐτοκτονοῦντος εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ τρίτου. Ἡ εὐθύνη τοῦ αὐτοκτόνου ἂν τὸ βλῆμα τοῦ πυροβόλου ὅπλου δι' οὗ ἐπεχείρει αὐτοκτονίαν, αὐτὸν μὲν ἐτραυμάτισεν οὐχὶ βαρέως, ἐτραυμάτισεν ὅμως ἢ καὶ ἐφόνευσεν παρατυχόντα τινα εἶναι ἡ ἐξ ἀμελείας τοιαύτη ἐπὶ ἀνθρωπσκτονίᾳ ἢ σωματικῇ βλάβῃ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

ζ) Αὐτοκτονία καὶ Ἀσφάλεια ζωῆς. Αἱ πλεῖστοι τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ἀρνοῦνται νὰ καταβάλλουν εἰς τοὺς δικαιούχους τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς αὐτοκτονίαν. Τοιαύτη τις περίπτωσις παρουσιάσθη ἡμῖν πρὸ ἐτῶν. Ἀνήρ τις, διακεκριμένης τάξεως, εἶχεν ἀσφαλισθῇ, ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τῆς οἰκογενείας του, διὰ τεράστιον κεφάλαιον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Ὀλίγιστα ἔτη μετὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως ἀπέθανε ταχύτατα ἐν μέσῳ σπασμῶν. Ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ἠρνήθη τὴν καταβολὴν τοῦ συμφωνηθέντος ποσοῦ ἰσχυριζομένη ὅτι ὁ θανὼν εἶχεν αὐτοκτονήσει δηλητηριασθεὶς διὰ στρυχνίνης. Διετάχθη ἐγκαίρως ἐκταφὴ τοῦ πτώματος, νεκροτομία καὶ τοξικολογικὴ ἀνάλυσις τῶν σπλάγχνων. Ἡ τοξικολογικὴ ἔρευνα ἀπέβη ἀρνητικὴ καὶ διὰ τὴν στρυχνίνην καὶ καὶ δι' ἄλλα δηλητήρια, ἡ δὲ νεκτροτομία ἐξ ἄλλου ἀπέδειξεν ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν. Κατόπιν τούτου ἡ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία ὑπεχρεώθη εἰς τὴν καταβολὴν πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ συμφωνηθέντος ποσοῦ.

Ἐκ τῆς μεγάλης Ἰατροδικαστικῆς τοῦ Taylor σταχυολογοῦμεν τὰ κάτωθι σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ συμβαίνοντα: Διὰ τὰς πλείστας τῶν ἐκεῖ Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν ἡ αὐτοκτονία ἀχρηστεύει τὴν σύμβασιν. Ἐὰν ὅμως πρόκειται περὶ παράφρονος ἡ σύμβασις ἰσχύει, διότι ἡ εἰς παραφροσύνην ὀφειλομένη αὐτοκτονία δὲν ἀναιρεῖ τὴν σύμβασιν. Ἡ παραφροσύνη ὅμως πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ διὰ πλήρους ἐξετάσεως τοῦ κληρονομικοῦ καὶ τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ θανόντος. Ἡ πρᾶξις

τῆς αὐτοκτονίας μόνη δὲν ἐξυπακούει ὡς ἀναμφισβήτητον τὴν παραφροσύνην. Ἐπομένως παραδέχονται ὅτι ἠσφαλισμένος τις αὐτοκτονεῖ κατ' ἐλευθέραν θέλησιν καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὸ κράτος αἰφνιδίας φρενικῆς παρακρούσεως. Διὰ τὰς περισσοτέρας ὅμως Ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας, συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικόν των, ἐάν τις αὐτοκτόνησεν εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἦτο ὑγιὴς ἢ παράφρων καὶ δὲν καταβάλλεται τὸ συμφωνηθὲν ποσόν. Ὑπό τινων Ἑταιρειῶν ἐξ ἄλλου, ἂν ὁ αὐτοκτονήσας ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο παράφρων, καταβάλλεται οὐχὶ τὸ συμφωνηθὲν ποσὸν ἀλλὰ μικρότερον τούτου.

Δὲν ἐπεκτεινόμεθα εἰς περαιτέρω καθαρῶς νομικὰς συζητήσεις.

η) Πλασταὶ αὐτοκτονίαι. Ἀλλαχοῦ παρουσιάσθησαν περιπτώσεις καθ' ἃς ἠσφαλισμένος τις, σκηνοθετήσας καταλλήλως ὥστε ἡ ἐξαφάνισίς του νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτοκτονίαν, ἐξηπάτησε τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὴ εἰς τοὺς κληρονόμους—καὶ συνενόχους—τὸ ἀσφαλισθὲν ποσόν. Οὗτοι μετὰ τοῦ ἐξαφανισθέντος καὶ δῆθεν αὐτοκτονήσαντος ἀπῆλθον μακρὰν τῆς μέχρι τοῦδε διαμονῆς των διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τοὺς καρποὺς τῆς ἀπάτης, ἣν διέπραξαν.

Ὁ Taylor ἀναφέρει τοιαύτας περιπτώσεις συμβάσας ἐν Ἀγγλίᾳ. Εἷς μίαν ἐξ αὐτῶν ἀνήρ τις, ἑβδομάδα μόλις ἀφ' ἧς συνῆψε, σύμβασιν ζωῆς ἐξηφανίσθη. Ἐπειδὴ εἰς παρακειμένην παραλίαν ἀνευρέθησαν τὰ ἐνδύματά του, ὑπετέθη ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπνίγη κολυμβῶν καὶ ὅτι τὸ πτῶμα του παρεσύρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων, διὸ δὲν ἀνευρέθη. Ἡ Ἑταιρεία ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς κληρονόμους τὸ κεφάλαιον ἀσφαλείας. Μετά τινα ὅμως χρόνον ὁ δῆθεν πνιγεὶς ἀνευρέθη ζῶν εἰς ἄλλην τινά, μακρὰν ἀπέχουσαν πόλιν.

θ) Αὐτοκτονία καὶ διαθήκη. Ἀναφέρομεν ἁπλῶς καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, μὴ εἰσερχόμενοι εἰς συζητήσεις, δι' ἃς δὲν εἴμεθα οἱ ἐνδεδειγμένοι. Σημειοῦμεν ἁπλῶς ὅτι ἂν θεωρήσωμεν τὴν αὐτοκτονίαν ὡς οὖσαν πάντοτε ἀποτέλεσμα ψυχικῆς διαταραχῆς, ὡς πλεῖστοι ὑποστηρίζουν, θὰ προσβληθῇ τὸ κῦρος τοιαύτης διαθήκης. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγερθῇ ἐὰν ἡ σύνταξις τῆς διαθήκης ἦτο ἰδιόχειρος καὶ συνετάχθη ὀλίγον πρὸ τῆς αὐτοκτονίας.

15. Προληπτικὰ τῶν αὐτοκτονιῶν μέτρα.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ἡ αὐτοκτονία ἐνδιαφέρει τὴν Κοινωνίαν, ἔστω καὶ ἂν ὁ αὐτοκτόνος δὲν ἦτο διακεκριμένος τις πολίτης. Ἡ αὐτοκτονία καὶ τοῦ πλέον ἀσήμου πολίτου συνταράσσει ἂν μὴ τὴν Κοινωνίαν ὁλόκληρον, ἀλλὰ τοὐλάχιστον τὸν περιριωσμένον κύκλον τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ αὐτοκτόνου. Προσεπάθησε λοιπὸν ἡ Πολιτεία νὰ λάβῃ μέτρα προλήψεως τῶν αὐτοκτονιῶν. Τοιοῦτον κατὰ βάθος σκοπὸν εἶχον αἱ κατὰ τοῦ πτώματος τοῦ αὐτοκτόνου ἐπιβληθεῖσαι ποιναί, περὶ ὧν ἀνωτέρω εὐρὺς ὁπωσδήποτε ἐγένετο λόγος.

Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, ὡς τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, τὰ μέτρα ταῦτα ἀπέβησαν ἀτελέσφορα, διὸ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος αἱ αὐτοκτονίαι ἐξακολουθοῦν διαπραττόμεναι, ἐσχάτως ἴσως συχνότερον, ὡς νεώτεραι στατιστικαὶ ὑποστηρίζουν.

Τούτου ἕνεκα οἱ Ψυχίατροι, οἱ Ψυχολόγοι, οἱ Κοινωνιολόγοι καὶ ἄλλοι περὶ τὴν μελέτην τῶν αὐτοκτονιῶν ἀσχολούμενοι ἐπιστήμονες συνιστοῦν ἄλλα προληπτικὰ μέτρα, νεώτερα οὕτως εἰπεῖν. Τὰ πλεῖστα τούτων ἐνδέχεται νὰ εἶναι κατὰ θεωρίαν σοφά, πλανῶνται ὅμως, καθ' ἡμᾶς, εἰς τὰς σφαίρας τῆς Οὐτοπίας τοῦ Morus. Τοῦτο δὲ διὰ τὸ δυσεφάρμοστον ἢ ἀπολύτως ἀνεφάρμοστον αὐτῶν. Ἀπαιτοῦσι τὰ προτεινόμενα μέτρα ἠθικὴν μετατροπὴν τῆς Κοινωνίας, σχεδὸν πλήρη, διὰ νὰ ἐπιτύχουν καὶ ἡ μετατροπὴ αὕτη, διὰ διαφόρους λόγους δὲν εἶναι δυνατή.

Ἐντελῶς προσωπικὴν ἐκφράζων γνώμην, νομίζω ὅτι οὐχὶ δικαίως πάντοτε εἰς τὴν Κοινωνίαν ἀποδίδονται κακὰ μαστίζοντα αὐτήν, ὡς ἡ Ἐγκληματικότης, αἱ Αὐτοκτονίαι κ.λ.π.

Τὰ κακὰ Κοινωνίας τινός, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, ἔθνους, θρησκείας κ.λ.π. εἶναι

τὰ αὐτὰ διὰ τὰ μέλη τῆς ἑκάστοτε Κοινωνίας καὶ κατὰ θεωρίαν τὰ κακὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδρῶσι ἐπὶ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς. Εὐτυχῶς ὅμως, πρὸς τιμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, πρέπει νὰ ὁμολογήσμεν ὅτι ἀπέναντι τοῦ συνόλου πλήθους μικρὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκληματιῶν, τῶν αὐτοκτόνων, τῶν τοξικομανῶν κ.λ.π.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι τινὰ ἐκ τῶν ἐκτεθησομένων προληπτικῶν τοῦ ἐγκλήματος μέτρων εἶναι ἐφαρμοστὰ ἢ ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἐφαρμοστέα, πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἄλλα, ἴσως τὰ σημαντικώτερα εἶναι δύσκολον, ἂν μὴ ἀδύνατον νὰ ἐπιβληθῶσι.

Ἐντελῶς ἀντικειμενικῶς ἐκθέτομεν τινὰ τῶν νῦν συνιστωμένων προληπτικῶν τῶν αὐτοκτονιῶν μέτρων :

α) Κληρονομικότης. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἐπίδρασις τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τοῦ ποιοῦ τῶν ἀνθρώπων. Ὡραῖα, μὰ σκληρὰ ἐκθέτει ταύτην ποίημά τι τοῦ Γερμανοῦ Holdelin, παρατιθέμενον ἐν μεταφράσει εἰς ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ Κούμαρη ὑπὸ τὸν τίτλον Μεντελισμὸς καὶ Ἀνθρωπότης (Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον Βραδυνῆς, Τεῦχος 17). Τὸ ποίημα ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Ὅπως ἄρχισες ἔτσι θὰ μείνῃς
ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπιδράσῃ ἡ δυστυχία καὶ ἡ ἀνατροφή,
γιατὶ τὸ σπουδαιότερο κάνει ἡ γέννησις».

Ζητεῖται λοιπὸν νὰ συνάπτεται ὁ γάμος μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὑγιῶν, πρὸς παραγωγὴν ὑγιῶν τέκνων καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώκουν οἱ νόμοι περὶ εὐγονίας ἐν γένει, περὶ προγάμου πιστοποιητικοῦ, περὶ ὑποχρεωτικῆς στειρώσεως τῶν ψυχοπαθῶν καὶ ἄλλων, περὶ ὧν εὐρὺς λόγος γίνεται ἑκάστοτε. Γνωστὴ εἶναι ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ἱερέως Ἰωνάθαν Edwards καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ada Juke καὶ ἄλλων (Γαρδίκα : Πανηγυρικὸν τεῦχος Ζηλήμονος—Γρ. Κάτσα : Ἡ ἀναγκαστικὴ στείρωσις τῶν ψυχοπαθῶν—Ἀσκληπιὸς 1939).

Καὶ ἐφαρμοζομένων ὅμως τῶν περὶ κληρονομικότητος ἰδεῶν θὰ παρουσιάζοντο περιπτώσεις καθ' ἃς διαφόρου ποιότητος τέκνα ἐμφανίζονται ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων. Εἰς τὸ ὡραῖον λογοτεχνικὸν ἔργον τοῦ Καρλάυλ «ἡ Μάνα» ἐκτίθεται ὅτι, ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ ἀναμφισβητήτως τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐγεννήθησαν ὁ πρῶτος υἱὸς ἐπικίνδυνος γκάγκστερ καὶ ὁ δεύτερος μεγαλοφυὴς ἀρχιτέκτων. Καὶ τοιαῦτα παραδείγματα θὰ εἶχε νὰ ἀναφέρῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν.

Παρὰ ταῦτα εὐσταθεῖ ἡ σύστασις ἐπιλογῆς ὑγιῶν πρὸς γάμον καὶ θὰ ἦτο εὐκταῖον ἐὰν πάντοτε ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ.

β) Καταπολέμησις τῆς ἐπιβλαβοῦς λογοτεχνίας, τοῦ ἐπιβλαβοῦς κινηματογράφου, τῶν δημοσιογραφικῶν διαφημίσεων τῶν αὐτοκτονιῶν κ.λ.π. Τοιαύτη καταπολέμησις ἀναγνωρίζεται παρὰ πάντων σχεδὸν ὡς ἀναγκαία· δυστυχῶς τὰ πράγματα δεικνύουν ὅτι δὲν εἶναι κατορθωτὴ διὰ διαφόρους λόγους. Ἴσως εἰς τὸ μέλλον αὐξανομένου τοῦ κακοῦ ληφθῶσι μέτρα.

γ) Καταπολέμησις τῶν τοξικομανῶν καὶ δὴ παρ' ἡμῖν τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡ Πολιτεία ἔλαβε μέτρα τινά, ὡς τὴν μὴ παροχὴν ναρκωτικῶν φαρμάκων (μορφίνης, κοκαΐνης, χασὶς κ.λ.π.) ἄνευ εἰδικῆς ἰατρικῆς συνταγῆς. Δὲν τιμωρεῖ ὅμως, ὅσον ἐπιβάλλεται τοὺς παρασκευαστὰς ἢ πωλητὰς τοιούτων φαρμάκων, ἀληθεῖς ἐμπόρους θανάτου. Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀλκοολισμὸν παρ' ἡμῖν, ὡς ἄλλως τε καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ Κράτος ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀλκοόλ, ἀλλὰ μόνον πρὸς προστασίαν τῶν ἐκ τῆς φορολογίας ἀναμενομένων οἰκονομικῶν προσόδων.

δ) Ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Διαφημίζεται τὸ μέτρον τοῦτο πρὸς πρόληψιν καὶ τῶν αὐτοκτονιῶν καὶ τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ἄλλων κακῶν. Θὰ ἦτο πράγματι θεάρεστον ἔργον κυρίως διὰ τὴν ὑγιεινὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ. Ὡς πρὸς τὰς αὐτοκτονίας ὅμως ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ ἦτο συντελεστικὴ ἐλαττώσεως τῆς συχνότητος τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἡμεῖς τοὐλάχιστον ἐν τῷ Νε-

κροτομείῳ εἴδομεν πτώματα αὐτοκτονησάντων ἀνηκόντων κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἄτομα ἔχοντα ἐξησφαλισμένα τὰ διὰ τὴν ζωὴν ὑλικὰ ἐφόδια ἐπαρκῶς. Διά τινας ἦσαν βεβαίως ἀνεπαρκῆ, διότι οὗτοι ἐδημιούργησαν δι' ἑαυτοὺς περισσοτέρας ἀνάγκας, ἃς τὰ συνήθη αὐτῶν εἰσοδήματα δὲν ἠδύναντο νὰ ἱκανοποιήσουν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ τὴν διαρκῆ μέριμναν τῆς Πολιτείας, καθ' ὅσον πλὴν περιορισμοῦ ἄλλων κακῶν ἡ ἀνύψωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου θὰ ὑπεβοήθει τὸν σχηματισμὸν οἰκογενείας, εἶναι δὲ γνωστὸν ἐκ πολυαρίθμων στατιστικῶν ὅτι ὁ γάμος καὶ δὴ ἡ παραγωγὴ τέκνων καὶ ἡ διὰ ταῦτα φροντὶς ἀποτελεῖ σημαντικὸν φραγμὸν τῆς πρὸς αὐτοκτονίαν τάσεως.

ε) Ἠθικὴ ἐπικουρία τῶν ψυχοπαθῶν. Δύναται αὕτη νὰ γίνῃ ὑπὸ ψυχιάτρου, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Συλλόγων διαφόρων. Ἡμεῖς θὰ ἀσχοληθῶμεν μόνον δι' ὀλίγων περὶ τῆς ὑπὸ ψυχιάτρου ἠθικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ψυχοπαθοῦς. Δὲν εἶναι βεβαίως πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ νόσοι ἐπιδεκτικαὶ βελτιώσεως, τοὐναντίον τείνουσι συνήθως πρὸς χειροτέρευσιν αἱ πλεῖσται. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλαι, καὶ αὐτὴ ἡ μελαγχολία εἰσέτι, αἵτινες κατὰ τὰ πρῶτα αὐτῶν στάδια εἶναι ἐπιδεκτικαὶ μεγάλης βελτιώσεως, ἂν μὴ καὶ πλήρους θεραπείας. Ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων ὁ ψυχίατρος δύναται νὰ προσφέρῃ μεγίστας ὑπηρεσίας. Χρειάζεται ὅμως ἀφοσίωσις εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, πλήρης ἐπιστημονικὴ κατάρτισις καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν πάσχοντα μάλιστα.

Τοιοῦτον σκοπὸν ἐπεδίωξε καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπέτυχε ὁ Τουλούζ (Toulouse) ἐν Παρισίοις, ἱδρύσας τὸ Dispensaire (Ἀστυκλινικὴ—Ἰατρεῖον) προφυλάξεως ἀπὸ ψυχικῶν νόσων. Εἰς τοῦτο μόνον ἐξωτερικοὶ ἀσθενεῖς ἐξετάζονται παρουσιάζοντες σημεῖα ψυχοπαθείας. Ἐν ἀρχῇ οἱ πάσχοντες μετὰ δυσκολίας προσήρχοντο, διὰ τὸν φόβον κακοφημίας ἐκ τῆς γνώσεως ὑπό ἄλλων ὅτι ψυχιατρικῶς θὰ ἐξητάζοντο. Βαθμηδὸν ὅμως ὁ φόβος ἀπεβλήθη καὶ πολυάριθμοι εἶναι οἱ προσερχόμενοι πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ ἔγκαιρος ψυχιατρικὴ ἐξέτασις ἐδείχθη εἰς πολλὰς περιπτώσεις σωτηρία. Ἡ βελτίωσις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καταλλήλου ἠθικῆς τονώσεως ὑπὸ τοῦ ψυχιάτρου. Παρέχονται τῇ ὑποδείξει του ὑπὸ φιλανθρωπικῶν Συλλόγων οἰκονομικὰ βοηθήματα εἰς πράγματι ἀξίους οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, συνιστᾶται ὁ ἀποχωρισμὸς τέκνων ἀπὸ τῶν γονέων των ἐὰν οὗτοι εἶναι ψυχοπαθεῖς, τοξικομανεῖς κ.λ.π.

Τοιαῦτα Ἰατρεῖα ἴσως λειτουργοῦσι καὶ ἀλλαχοῦ. Παρ' ἡμῖν δὲν γνωρίζομεν ἂν λειτουργῇ τοιοῦτον εἰδικῶς πρὸς ἔγκαιρον ἐξέτασιν τῶν ψυχοπαθῶν ἀφιερωμένον.

στ) Ἀνύψωσις τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς διδασκαλίας τῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου ἀπέναντι ἑαυτοῦ, τῆς οἰκογενείας του, τῆς Κοινωνίας. Διὰ τῆς διδασκαλίας ὅτι καὶ ὁ ἐλάχιστος τῶν πολιτῶν ἔχει προορισμὸν καὶ δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὴν Κοινωνίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ ἡ Ἐκκλησία θὰ ἠδύνατο πολλὰ νὰ εἰσφέρῃ.

ζ) Ἀπόκρυψις καὶ ἀπομάκρυνσις φονικῶν ὅπλων καὶ δηλητηρίων καὶ ἐν γένει μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν. Εἰς πολλοὺς ψυχοπαθεῖς ἡ ἰδέα τῆς αὐτοκτονίας ἔρχεται αἰφνιδίως ἐπὶ τῇ θέᾳ φονικοῦ τινος ὀργάνου ἢ δηλητηρίου. Ἀπόκρυψις τούτων δίδει εἰς πολλὰς περιπτώσεις καιρὸν πρὸς πάροδον τῆς ἐπικινδύνου διεγέρσεως.

Ἐ π ί λ ο γ ο ς

Δέον νὰ ὁμολογήσωμεν ἡμεῖς τοὐλάχιστον, ὅτι εἰς οὐχὶ σπανίας περιπτώσεις ἡ αὐτοκτονία εἶναι σωστικὴ διέξοδος διὰ τὸν αὐτοκτονοῦντα, τὴν οἰκογένειάν του, τὴν Κοινωνίαν. Δοθέντος ὅτι πολλαί, ἂν μὴ αἱ πλεῖσται τῶν ψυχοπαθειῶν, εἶναι ἀθεράπευτοι καὶ διαρκῶς προοδευτικαί, παρ' ὅλας τὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐφαρμο-

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

1.— Τί εἶναι τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο.
2.— Πῶς κατέληξαν οἱ κομμουνισταὶ στὸ Λαϊκὸ Μέτωπο.
3.— Πολιτικὲς κατευθύνσεις τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.
4.— Συνδικαλιστικὲς κατευθύνσεις τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.
5.— Κατευθύνσεις τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου στὶς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.
6.— Τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο στὶς κοινωνικὲς σχέσεις καὶ στὴ θρησκεία.
7.— Τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο στὴ νεολαία.
8.— Λαϊκὸ Μέτωπο καὶ ἐπιστήμονες.
9.— Λαϊκὸ Μέτωπο καὶ πνευματικὴ κίνησις.
10.—Ἡ ἀπάτη τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.
11.— Προφύλαξις ἀπὸ τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο.
12.— Τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο ὡς Ε.Α.Μ. «Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο» δρᾶσις του κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι.

1. Καθὼς ἀναπτύξαμε σὲ προηγούμενο ἄρθρο (1), ὁ Μὰρξ καὶ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ποὺ στηρίζονται στὶς διδασκαλίες του, ἐθεώρησαν ὅτι **ἡ διαρκὴς ἐπανάστασις** ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸ μέσο γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τώρα θὰ ἐξετάσουμε τὴ νέα τακτικὴ τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, τὴν τακτικὴ τοῦ **«Λαϊκοῦ Μετώπου»**, τὴν ὁποία ἐφαρμόζουν ἀπὸ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1934 κατόπιν ἐντολῆς τῆς Γ' Διεθνοῦς τῆς Μόσχας, οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ὅλων τῶν χωρῶν.

Ἀλλὰ τί εἶναι τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο ;

«Λαϊκὸ Μέτωπο εἶναι ἡ κομμουνιστικὴ τακτική, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κομμουνισμοῦ, πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ὄχι μὲ τὴ φανερὴ ἐπαναστατικὴ τακτική, ἀλλὰ μὲ τὴ βαθμιαία κατάκτησι τοῦ Λαοῦ σὲ κάθε Κράτος καὶ τὴ δημιουργία ἔτσι εὐνοϊκῶν προϋποθέσεων γιὰ μία ἐξόρμησι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ ἀστικοῦ κοινωνικοῦ συστήματος».

Πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ τοῦ **Λαϊκοῦ Μετώπου** δὲν εἶναι νέα, ἀλλὰ τὴν ἐδίδαξε **ὁ Κάρολος Μὰρξ** μὲ τὸ κομμουνιστικὸ μανιφέστο, ὅπου ὁμιλῶν περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἐργασθοῦν στὰ διάφορα Κράτη οἱ κομμουνισταὶ γιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὸ σύστημά τους, ὁρίζει σαφῶς, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμουν ταὐτόχρονο ἐπανάστασι σ' ὅλα τὰ Κράτη, γιατὶ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ πετύχῃ.

(1) Τεῦχος 15ον, σελ. 723.

ζομένας νεωτέρας θεραπείας, ὁ ἀνίατος ψυχοπαθὴς ἀποβαίνει, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως βάρος καὶ ἐνόχλημα. Ἀποτελεῖ τότε ἡ αὐτοκτονία εἶδος εὐθανασίας. Βεβαίως ὁ ἀνθρωπισμός, ἡ ἠθικὴ τῆς Κοινωνίας, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰατροῦ, ἐπιβάλλουν τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως περιποίησιν τοῦ ψυχοπαθοῦς, τὴν προστασίαν αὐτοῦ, τὴν παρακώλυσιν κτήσεως μέσων προς αὐτοκτονίαν κ.λ.π.

Ἴσως ἔχει καὶ καλόν τι ἡ μέχρι τοῦ πλέον δυνατὸν χρόνου συντήρησις τῆς ζωῆς τῶν ψυχοπαθῶν διότι καὶ οἱ μᾶλλον βεβαρημένοι ἐκ τῆς ψυχικῆς των νόσου παρέχουν εἰς τὴν Ψυχιατρικήν, τὴν Ψυχολογίαν καὶ ἄλλας ἐπιστήμας πολύτιμον ὑλικὸν πρὸς μελέτην τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑΣ

«Πρέπει, τοὺς λέει, νὰ μελετᾶτε μὲ προσοχὴ τὶς συνθῆκες κάθε χώρας, τὸ » Λαό της, τὶς ἰδέες αὐτοῦ, τὴ ζωὴ ποὺ κάμει, τὴν πολιτική του κατάστασι καὶ τὸν » τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὸν κυβερνοῦν καὶ κατόπιν νὰ βρίσκετε, πῶς θὰ ἐργασθῆτε, » γιὰ νὰ προχωρήσετε σιγὰ-σιγὰ καὶ νὰ κερδίσετε τελειωτικὰ τὴ νίκη».

Συμβουλεύει δηλαδὴ μιὰ ἀδιάκοπο καὶ ὕπουλο ἐπανάστασι, ἡ ὁποία τότε μόνον πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται, ὅταν δημιουργηθοῦν κατάλληλες συνθῆκες καὶ ὑπάρχει βεβαιότης πλέον, ὅτι, θὰ πετύχῃ ἡ ἐξέγερσις, δηλαδὴ ἡ τελευταία φάσις τῆς ἐπαναστάσεως.

Αὐτὰ ἐδίδαξε ὁ Μὰρξ μὲ τὸ μανιφέστο του καὶ ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἀποτελοῦν μιὰ πολὺ ἐπικίνδυνη τακτική.

Σ' αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν τακτική, ποὺ οἱ σημερινοὶ κομμουνισταὶ θέλησαν νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς **νέα θεωρία,** ἐδόθη τὸ ὄνομα **«Λαϊκὸ Μέτωπο».**

2. Ἀλλὰ πῶς καὶ γιατὶ μετὰ τόσα ἔτη οἱ κομμουνισταὶ κατέληξαν στὴν τακτικὴ αὐτὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου καὶ ποιὸς ἐπρωτοστάτησε σ' αὐτό ;

Ὅπως ξέρουμε, στὴ Μόσχα ὑπῆρχε ἡ ἰσχυροτάτη παγκόσμιος κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, ἡ ὁποία ἐλέγετο «Γ' Διεθνής», καὶ ἡ ὁποία ὅμως αὐτοδιελύθη κατὰ τὸ ἔτος 1943.

Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἦτο τὸ κεντρικὸ ἐπιτελεῖο τοῦ κομμουνισμοῦ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἐκεῖ ὑπῆρχον ἀντιπρόσωποι καὶ ἰδιαίτερα γραφεῖα γιὰ κάθε Κράτος, ποὺ μελετοῦσαν λεπτομερῶς, πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ ἐφαρμόσουν τὸν κομμουνισμὸ στὸ καθένα ἀπ' αὐτά.

Τὸ ἐπιτελεῖο αὐτὸ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἔδιδε τὶς γενικὲς γραμμές, τὶς ὁποῖες ὑποχρεωτικῶς ἔπρεπε ν' ἀκολουθοῦν οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις κάθε Κράτους, ποὺ ἦσαν παραρτήματα τῆς μιᾶς κομμουνιστικῆς πατρίδος ὅπως τὴ λέγουν.

Ἡ γενικὴ λοιπὸν κατεύθυνσις, τὴν ὁποία ἀρχικῶς τὸ ἐπιτελεῖο αὐτὸ εἶχε δώσει στὶς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ὅλου τοῦ κόσμου, ἦτο ἡ ἑξῆς :

«Διαρκὴς πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἐναντίον τῆς ἀστικῆς τάξεως.
» Δικτατορικὴ κυβέρνησις τοῦ Προλεταριάτου.

« Κατάργησις τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ἰδέας τῆς Πατρίδος,
» τῆς Θρησκείας καὶ τῆς οἰκογενείας. Τρόπος γιὰ τὴν ἐπιτυχία αὐτῶν,
» ἡ φανερὰ ἐπαναστατικὴ τακτική».

Μὲ ὁδηγὸ τὶς διαταγὲς αὐτὲς εἰργάσθησαν τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα καὶ οἱ διάφορες ἄλλες κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις ἀπὸ τὸ 1919 μέχρι τὸ 1935.

Ἀπεργίες τρομερές, ἐπαναστάσεις τοπικές, δολοφονίες, δυστυχία καὶ παράλυσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς στὶς διάφορες χῶρες, ἦσαν τ' ἀποτελέσματα τῆς τακτικῆς αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν.

Ἀλλὰ **«οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ».**

Τὸ κακό, ποὺ ἔφερε ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὴ φανερὰ ἐπαναστατικὴ τακτική, ἔκαμε ὥστε, ν' ἀναπηδήσῃ ἡ ἐθνικὴ φλόγα στὰ διάφορα Κράτη καὶ νὰ δοθῇ νέα δύναμις στὶς κοινωνίες των, γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸ δρόμο πρὸς τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν εὐτυχία.

Πλεῖστα Ἐθνικὰ ἀστικὰ Κράτη ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἐνεργῶς, ἔδωσαν φανερὴ μάχη πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν κατενίκησαν.

Αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ ἀτυχήματα, ἀνησύχησαν πάρα πολὺ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῆς παγκοσμίου Κεντρικῆς ὀργανώσεως τῶν κομμουνιστῶν, τῆς **Γ' δηλαδὴ Διεθνοῦς** καὶ γιαυτὸ ἔκαμαν ἀμέσως ἕνα συνέδριο, τὸ 7ο Συνέδριό τους, κατὰ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1934.

Τότε, ἐξήτασαν μὲ προσοχὴ τὴν κατάστασι ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ καὶ ζήτησαν

νὰ βροῦν τὴν αἰτία γιὰ τὶς πολλὲς ἀποτυχίες, καθὼς καὶ γιὰ τὶς δυσκολίες, ποὺ παρουσιάσθησαν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κομμουνιστικῶν θεωριῶν καὶ μέσα στὴ Ρωσσία ἀκόμη, ὅπου τὴν ἐξουσία τὴν εἶχε στὰ χέρια του τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα καὶ μποροῦσε νὰ ἐφαρμόσῃ, ὅπως ἤθελε τὶς θεωρίες αὐτές.

Κατὰ τὸ συνέδριο αὐτό, ἀνεκάλυψαν ὅτι ἡ μέθοδος, ποὺ ἀκολουθοῦσαν ἐπὶ τόσα χρόνια, δηλαδὴ **ἡ φανερὰ ἐπαναστατικὴ τακτική,** δὲν μποροῦσε νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ σκοπό τους.

Κατάλαβαν, ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ μερικοὺς φανατισμένους, οἱ ὁποῖοι ἐπίστευαν στὴν ἐπαναστατικὴ ἰδέα ἀπὸ ἕνα εἶδος ψυχώσεως, ὁ πολὺς κόσμος ζητοῦσε τὴν ἡσυχία του, ποὺ δὲν μποροῦσε μὲ κανένα τρόπο νὰ τὴν ἐξασφαλίσῃ ὁ κομμουνισμός.

Ἡ ἰδέα τῆς Ἐθνικῆς Πατρίδος, ἡ θρησκευτικὴ πίστις, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν οἰκογένεια καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἐστάθησαν οἱ βράχοι, ὅπου ἔσπασαν ὅλες οἱ ἐπιθέσεις τοῦ ἐπαναστατικοῦ κομμουνισμοῦ.

Διεπιστώθη ἀπολύτως ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς κομμουνιστάς, ὅτι οἱ ἰδέες καὶ οἱ θεωρίες των, ἀπέτυχαν κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος αὐτῶν στὴν πρᾶξι.

Ἀντὶ τῆς εὐτυχίας ἔφεραν δυστυχία, ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας ἐδημιούργησαν τὴν πλέον βαρειὰ τυραννία, ἀντὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τάξι ἔγιναν ἀφορμὴ μιᾶς συνεχοῦς ἀταξίας.

Ἀναζητῶντες λοιπὸν τὴν αἰτία γιὰ ὅλα αὐτά, δὲν θέλησαν νὰ δοῦν τὴν πραγματικότητα καὶ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι, γιὰ τὴν ἀποτυχία ἔφταιγε **ἡ φανερὰ ἐπαναστατικὴ τακτική,** τὴν ὁποία ὅπως εἴπαμε δὲν μποροῦσε νὰ δεχθῇ ἀπροκάλυπτα ὁ πολὺς κόσμος.

Τότε θυμήθηκαν τὴ διδασκαλία τοῦ ἀρχηγοῦ των, τοῦ Μάρξ, τοῦ πονηροῦ αὐτοῦ Ἰσραηλίτου, ὁ ὁποῖος τοὺς ἔλεγε ὅτι, **ἡ ἐπανάστασις πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται, ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα της.**

«Τὸν ἄλλο καιρό, τοὺς ἐτόνιζε, πρέπει σιγὰ-σιγὰ νὰ γκρεμίσετε τὰ ἰσχυρὰ » ἐμπόδια ποὺ ὑπάρχουν μπρὸς ἀπὸ τὶς θεωρίες τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ γιὰ νὰ τὸ » πετύχετε αὐτό, στὴν ἀνάγκη συνεργασθῆτε καὶ μὲ τοὺς ἀστοὺς ἀκόμη, μὲ τοὺς » ἐχθρούς σας δηλαδή».

Ὕστερα ἀπὸ τὶς διαπιστώσεις αὐτὲς τὸ 7ο Συνέδριο τῆς Γ' Διεθνοῦς κατέληξε στὴν ἀπόφασι καὶ ἔδωσε διαταγὴ στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ὅλων τῶν Κρατῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν φανερὴ ἐπαναστατικὴ τακτικὴ καὶ ν' ἀκολουθήσουν τὴ νέα τακτικὴ τοῦ **«Λαϊκοῦ Μετώπου»** ὅπως τὴν ὠνόμασαν.

Κατὰ τὴν νέα αὐτὴ τακτικὴ ἔπρεπε νὰ προσηλιτίσουν πρὸς τὸ μέρος τους, κάθε ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ ζωή, του, κάθε ἰδεολόγο, καθένα τέλος, ποὺ θὰ ἔχῃ ἀφορμὲς ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας του.

Τὴ Θρησκεία, τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν ἰδέα τῆς Πατρίδος δὲν πρέπει πλέον νὰ τὴν πολεμοῦν φανερά, ἀλλὰ νὰ δείχνουν ὅτι καὶ αὐτοὶ τὴν ὑποστηρίξουν.

Ἀκόμη καὶ τοὺς τίτλους τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ ὀργανώσεων διέταξαν νὰ τοὺς ἀλλάξουν καὶ νὰ τοὺς δώσουν τὸ ὄνομα **«Λαϊκὸν Μέτωπον»** ἢ κάτι παρόμοιον καὶ ὄχι πλέον τὸν τίτλο τοῦ **κομμουνιστικοῦ κόμματος** ποὺ χτυποῦσε ἄσχημα στοὺς συντηρητικούς.

Ἔτσι ἀπὸ τοῦ 1934 ἀποτόμως, σ' ὅλα τὰ Κράτη τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα καὶ οἱ ἄλλες ἐξωκομματικὲς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις, πῆραν τὴ μορφὴ καὶ τὸν τίτλο τοῦ **«Λαϊκοῦ Μετώπου»** ἀναλόγως δὲ τῆς καταστάσεως κάθε Κράτους ἐδόθησαν καὶ ἄλλες ὀνομασίες, ὅπως π.χ. **«Ἀντιφασιστικὸ Μέτωπο», «Ἀντιδικτατορικὸ Μέτωπο», «Μέτωπο φιλειρηνιστῶν», «Ἐθνικὸ Ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο» (ΕΑΜ)** κλπ.

Τώρα, ἴσως ρωτήσῃ κανείς, μήπως μὲ τὴν τακτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ἄλλαξαν πραγματικὰ καὶ τὸ σκοπό τους οἱ κομμουνισταί ;

Μήπως ἐπειδὴ ἀπέτυχαν σὲ πολλὲς τους ἰδέες, ἄρχισαν νὰ πιστεύουν καὶ πάλι στὴν Ἰδέα τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας :

Τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Ὁ σκοπὸς τῶν κομμουνιστῶν δὲν ἄλλαξε καθόλου, ἄλλαξε μόνον ἡ τακτικὴ καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ προσέξουμε καλά.

Διεθνὴς κομμουνιστικὴ πολιτεία (διεθνὲς δηλαδὴ προλεταριᾶτο) χωρὶς Θρησκεία, χωρὶς οἰκογένεια, χωρὶς ἀτομικὴ ἰδιοκτησία!

Αὐτὸ ἦτο πάντοτε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι καὶ τώρα τὸ κομμουνιστικὸ ὄνειρο.

Καὶ ἐνῶ ἄλλοτε, αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐπεδίωκαν νὰ τὰ πετύχουν μὲ τὴν διαρκῆ καὶ φανερὴ ἐπανάστασι, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλωθῇ σ' ὅλα μαζὺ τὰ Κράτη, τώρα προσπαθοῦν νὰ τὰ πετύχουν μὲ τὴν προδοσία, μὲ τὴν ἀπάτη, μὲ τὴν ἄτιμο περιπλοκή, στὰ δίχτυα τους, τῶν ἀγαθῶν καὶ φιλησύχων ἀνθρώπων, χωριστὰ σὲ κάθε Κράτος, ὥστε ὅταν πετύχουν στὸ καθένα ἀπὸ αὐτά, εὔκολο πλέον εἶναι νὰ προχωρήσουν στὸ τέρμα, δηλαδὴ στὴν παγκόσμιο ἐπανάστασι.

Ἡ νέα αὐτὴ τακτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, τὴν ὁποία ἐφαρμόζουν ἀπὸ τὸ 1934 οἱ κομμουνισταί, εἶναι ἡ πλέον ἐπίφοβη γιὰ τὸ κοινωνικό μας σύστημα καὶ γενικὰ γιὰ τὸ ἔθνος.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, πρέπει νὰ δοῦμε πῶς προσπάθησαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ ἐφαρμόσουν τὴν τακτικὴ αὐτὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.

3. Καὶ πρῶτα πρῶτα ἂς ἐξετάσουμε, πῶς οἱ κομμουνισταὶ προσήρμοσαν τὶς πολιτικές τους κατευθύνσεις μὲ τὴ νέα τακτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.

Ὅπως ξέρετε, ἄλλοτε, τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα παρουσιάζοντο τόσο ἐπαναστατικὰ καὶ ἀδιάλλακτα, ὥστε δὲν ἤθελαν νὰ ἔλθουν σὲ καμμιὰ συνεννόησι καὶ συνεργασία μὲ τὰ ἀστικὰ κόμματα, γιατὶ αὐτὸ ἐθεωρεῖτο προδοσία.

Κήρυτταν φανερὰ τὴν ἐπανάστασι καὶ δὲν ἔκρυβαν τὸ μῖσος, ποὺ ἔχουν κατὰ τῆς ἀστικῆς τάξεως, τὴν ὁποίαν ἤθελαν νὰ πνίξουν στὸ αἷμα, ὅταν μπορέσουν, συντρίβοντες ὅλο τὸν πολιτισμὸ τὸν ὁποῖο αὐτὴ ἐδημιούργησε.

Σήμερα, τὰ **Λαϊκὰ Μέτωπα** οἱουδήποτε τύπου, τὰ παλαιὰ δηλαδὴ κομμουνιστικὰ κόμματα ἔπαυσαν νὰ διακηρύττουν φανερὰ τὴν ἐπανάστασι καὶ ἔγιναν πολὺ συντηρητικά.

Ὄχι μόνον δὲν ἀποφεύγουν νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰ ἀστικὰ κόμματα, ἀλλὰ καὶ προσπαθοῦν, νὰ εἰσχωρήσουν μέσα στὰ κόμματα αὐτά, νὰ ἑνωθοῦν μὲ αὐτὰ καὶ νὰ λάβουν μέρος στὴ Διοίκησί τους, γιατὶ ἔχουν πεποίθησι καὶ γνωρίζουν ὅτι, αὐτὰ θὰ ἀποτελέσουν τὸ κέντρο τῆς βαρύτητος σὲ κάθε ἀγῶνα, τὸν ὁποῖο πρόκειται νὰ κάμουν, αὐτὰ θὰ κυβερνοῦν τὸ κόμμα. Δυστυχῶς, οἱ κομμουνισταὶ τὸ εἶχαν πετύχει αὐτό, ὅπως σὲ πολλὰ ἄλλα Κράτη καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Καὶ εἴδαμε κατὰ τὶς ἡμέρες μας ἀστικὰ κόμματα μὲ ἱστορία πολλῶν ἐτῶν νὰ ὑπογράφουν συμμαχία μὲ τοὺς κομμουνιστὰς στὶς ἐκλογές. Αὐτὸ ἀποτέλεσε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κακὰ εἰς βάρος τῆς κοινωνίας μας καὶ τοῦ Κράτους. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὴ μάσκα τοῦ Λ. Μετώπου ἀγνώριστοι πλέον ἐμπῆκαν στὴν πολιτικὴ ζωή.

Καὶ δὲν ἐχρειάσθησαν πολὺ καιρὸ γιὰ νὰ παρασύρουν πρὸς τὸ μέρος τους τὸ λαό, ὁ ὁποῖος ἐξηπατήθη ἀπὸ τὴ συμμαχία αὐτὴ καὶ ἤρχισε νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἐπιτέλους δὲν εἶχαν ἄδικο οἱ κομμουνισταὶ καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς κοινωνίας εἰργάζοντο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸν ἀπατηλὸ εἶχον θέσει στὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας μας καὶ τοῦ Κράτους τὴ δυναμίτιδα.

Δὲν ἔλλειπε παρὰ μιὰ σπίθα γιὰ ν' ἀνατιναχθοῦν ὅλα στὸν ἀέρα.

Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι τὴν τελευταία στιγμὴ χάρις στὴν ἔγκαιρο ἐπέμβασι τῆς τότε Κυβερνήσεως ἐματαιώθησαν οἱ σκοποὶ τῶν κομμουνιστῶν.

Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζουμε, ὅτι καὶ σήμερα, οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται κρυφά, συνωμοτικά, τὴν ἴδια τακτικὴ ἀκολουθοῦν καὶ ἐπιζητοῦν νὰ συνεργάζωνται μὲ κάθε ἄνθρωπο, ποὺ θὰ εἶχε λόγους νὰ εἶναι δυσηρεστημένος ἀπὸ τὸ ἀστικὸ κοινωνικὸ σύστημα ὁπωσδήποτε.

Καὶ γιὰ νὰ μποροῦν εὐκολώτερα νὰ κυκλοφοροῦν δὲν μεταχειρίζονται πλέον τώρα τὶς μάσκες «Ἀντιδικτατορικὸ Μέτωπο», «Ἀντιφασιστικὸ Μέτωπο», «Μέτωπο εἰρήνης» κ..λπ. ἀλλὰ τὴ μάσκα τοῦ ΕΑΜ, δηλαδὴ τὸ **«Ἐθνικὸ ἀπελευθερωτικὸ Μέτωπο»**, ποὺ παρασκεύασε τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944 καὶ τὸν τρίτο γῦρο τοῦ 1947-1949.

4. Παράλληλα ὅμως μὲ τὴν ἐργασία αὐτή, ποὺ ἔκαμαν οἱ κομμουνισταὶ στὴν πολιτική, εἰργάσθησαν γιὰ νὰ πετύχουν καὶ τὴν κατάκτησι τῶν σωματείων.

Καὶ ἐδῶ πέτυχαν πάρα πολλὰ μὲ τὴν τακτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου. Κατώρθωσαν νὰ παρασύρουν πρὸς τὸ μέρος τους, τοὺς πλέον συντηρητικοὺς ἐργάτες καθὼς καὶ πολλοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ποὺ πίστευσαν, ὅτι μόνον αὐτοὶ εἶναι σὲ θέσι νὰ ἐπιλύσουν ἱκανοποιητικῶς ὅλα τους τὰ ζητήματα.

Οἱ λίγοι πατριῶτες, ποὺ θέλησαν νὰ τοὺς ἀποκαλύψουν, δὲν κατώρθωσαν πολλὰ πράγματα γιατὶ τὸ «Λαϊκὸ Μέτωπο», τὸ ὁποῖο στὴ σωματειακὴ (συνδικαλιστικὴ) κίνησι, ἔλαβε τὸ ὄνομα **«Ἑνιαῖο Ἐργατικὸ Μέτωπο»**, παρέσυρε ὅλους τοὺς ἐργάτες πρὸς ἕνα κρημνό, ποὺ τὸν ἀντελήφθησαν, μόνον ὅταν ἔφθασαν στὸ χεῖλος του, ὁπόταν καὶ ἀντέδρασαν.

Εὐτυχῶς ὅτι τώρα οἱ ἐργάτες συνεκρότησαν τὸ Ἐθνικὸ ἐργατικὸ Μέτωπο καὶ ἠμποροῦν νὰ κάμουν σύγκρισι ἐκείνων ποὺ τὸ Κράτος κάμει γιαυτοὺς καὶ ἐκείνων ποὺ ὑπόσχονται οἱ κομμουνισταὶ ὅτι θὰ κάμουν ὅταν καταλάβουν τὴ ἀρχή.

Καὶ βλέπουν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος πραγματικὴ προστασία στὴν ἐργασία κατὰ τῆς ἀσθενείας των καὶ στὴν κοινωνικὴ ζωὴ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀναστάτωση, ἐκμετάλλευσι, διάλυσι, πραγματικὴ γιὰ σκοποὺς ξένους, ποὺ οὔτε τοὺς κατανόησαν κατὰ βάθος, οὔτε καὶ θὰ τοὺς κατανοήσουν ποτέ, γιατὶ εἶναι καταχθόνιοι καὶ ὕπουλοι.

5. Ἀλλὰ τὴ μεγαλύτερή τους δύναμι καταβάλλουν οἱ κομμουνισταὶ στὸ νὰ πετύχουν τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο στὶς ἔνοπλες ἐθνικὲς δυνάμεις, δηλαδὴ στὸ Στρατό, τὸ Ναυτικὸ καὶ τὴν Ἀεροπορία, καθὼς καὶ στὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἤτοι στὴν Ἀστυνομία τὴ Χωροφυλακὴ καὶ τὴν Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία. Γνωρίζουν καλά, ὅτι, ἂν κερδίσουν μερικὰ ὅπλα, ἔχουν πολὺ μεγαλύτερη ὠφέλεια ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐργασία.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐπαναστατήσουν τὸ στρατιώτη, τὸ ναύτη καὶ τὸν ἀεροπόρο, χωρὶς νὰ φανερώνωνται ὅτι εἶναι κομμουνισταί.

Παρουσιάζονται πὼς ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα τους καὶ ὅτι μόνον τὴν ἐλευθερία της σκέπτονται.

Ἔτσι, τοὺς ὁμιλοῦν μόλις εὕρουν κατάλληλη εὐκαιρία περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἐξεγερθοῦν καὶ νὰ κτυπήσουν τοὺς ἀξιωματικούς των, ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ πόλεμος ἢ ὅταν αὐτοὶ δὲν φροντίζουν γιὰ τὴν ἐλευθερία δῆθεν τοῦ λαοῦ κλπ.

Μὲ παρομοίους τρόπους καὶ μὲ κάθε ἄλλη ἀπάτη, προσπαθοῦν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ψυχὴ τοῦ στρατιώτου καὶ νὰ τὸν κάμουν ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ ἰδέα, ποὺ κατὰ βάθος μόνον αὐτὴ φοβοῦνται. Ἐπίσης εἶναι τεραστία ἡ ὠφέλειά τους ὅταν ἐπιτύχουν νὰ τοποθετήσουν κομμουνιστὰς στὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ στὴν Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία. Τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1944 κομμουνισταὶ Πυροσβέσται ἐπεχείρησαν νὰ ρίξουν μὲ τὶς ἀντλίες πετρέλαιο σὲ ὡρισμένα οἰκήματα γιὰ νὰ τὰ κάψουν.

6. Μὲ πολὺ μεγάλη ὅμως εὐκολία πέτυχε ἡ τακτικὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου στὶς κοινωνικὲς σχέσεις καὶ τὴ θρησκεία.

Οἱ κομμουνισταί, ποὺ πολεμοῦσαν τὴν οἰκογένειαν, ποὺ γελοῦσαν καὶ ἐχλεύαζαν τὴ Θρησκεία, παρουσιάσθησαν μὲ μιᾶς οἱ πλέον θρησκευτικοὶ καὶ νοικοκυρεμένοι ἄνθρωποι.

Φαίνονται τώρα πῶς ἀγαποῦν τὴν οἰκογένεια, πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία καὶ φροντίζουν νὰ εἶναι οἱ καλύτεροι φίλοι τῶν ἱερωμένων, ἐνῷ τὴν ἴδια στιγμὴ χύνουν τὸ δηλητήριό τους, γιατὶ προσπαθοῦν τὶς διδασκαλίες τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὶς ἀναμείξουν μὲ τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες, καὶ νὰ κερδίσουν ἔτσι τοὺς πλέον ἀφελεῖς νοικοκυραίους.

Πρέπει ν' ἀγαπώμεθα λέγουν καὶ μάλιστα ν' ἀγαπᾶμε καὶ τοὺς ἐχθρούς μας γιατὶ αὐτὸ τὸ εἶπε ὁ Χριστός.

Ἀλλὰ πῶς θέλετε ν' ἀγαπώμεθα, ὅταν κάμουμε πολέμους καὶ σφαζόμεθα; Πρέπει λοιπὸν νὰ καταργήσουμε τοὺς Στρατοὺς γιὰ τοὺς ὁποίους ἐξοδεύουμε τόσα λεπτὰ κλπ.

Ἔτσι συνήθως ἀρχίζουν τὰ κομμουνιστικὰ κηρύγματα καὶ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ πονηρεμένος κανείς, γιὰ ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ τοὺς ξεχωρίσῃ καὶ ν' ἀποκαλύψῃ στὸν κόσμο τοὺς πραγματικούς των σκοπούς.

7. Οἱ νέοι πάλι μὲ τὴν εὔπλαστο ψυχή τους δέχονται περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον παρόμοια κηρύγματα.

Ὅταν τοὺς πλησιάσῃ ὁ κομμουνιστὴς καὶ τοὺς ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς σκλαβωμένης δῆθεν πατρίδος των, περὶ τῶν νέων πνευματικῶν ὁριζόντων, ποὺ ἀνοίγονται μπροστά τους, ἐνῶ αὐτοὶ βρίσκονται στὸ πνευματικὸ σκοτάδι, περὶ τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποία κρύβουν μέσα τους καὶ περὶ τόσον ἄλλων πραγμάτων, ἀμέσως ἐξεγείρονται μὲ διάθεσι νὰ ἐκσπάσουν κάπου.

8. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον οἱ νέοι, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παραπλανῶνται πολλὲς φορὲς ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου.

Ὑπάρχουν καὶ ἐπιστήμονες, ποὺ παρ' ὅλες τὶς σπουδές των ἠπατήθησαν καὶ ἐπίστευσαν στὶς προοδευτικὲς δῆθεν ἰδέες, ὅπως τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο τοὺς παρουσιάζει τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, δὲν κατώρθωσαν νὰ ξεκαθαρίσουν τὴν πρόοδο ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσι.

Δὲν μπόρεσαν νὰ διακρίνουν ὅτι πίσω ἀπὸ μιὰ προοδευτικὴ δῆθεν ἰδέα, εἶναι κρυμμένη καὶ μιὰ ἄλλη ἰδέα, ποὺ λέγεται κομμουνισμός, ὥστε νὰ διαχωρίσουν τὰ πράγματα.

Εἴδαμε λοιπὸν πολλὲς φορὲς ἐπιστήμονες μὲ ἀνώτερη μόρφωσι νὰ βοηθοῦν τοὺς κομμουνιστὰς καὶ χρηματικῶς ἀκόμη, ὅταν τοὺς παρουσιάζοντο ὡς ἐργάτες τῆς **κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἢ τῆς φιλανθρωπίας.**

Ὁ καθένας κατανοεῖ πόσο ἐπικίνδυνο καὶ πόσο βαρὺ εἶναι, νὰ περιπλέκωνται στὰ δίκτυα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ τὴ μόρφωσι καὶ τὴ δύναμι, γιὰ νὰ διακρίνουν, τί κρύβουν οἱ κομμουνισταὶ πίσω ἀπὸ τὴν νέα αὐτὴ τακτική, τὴν ὁποία ἐπιτυχῶς ὠνόμασε ὁ εἰσηγητὴς τῆς τακτικῆς αὐτῆς καὶ ἄλλοτε Γεν. Γραμμ. τῆς Γ' Διεθνοῦς ὁ πολὺς Δημητρώφ, **«τακτικὴ τοῦ Δουρείου ἵππου».**

9. Πρέπει ὅμως νὰ ἀναφέρω μερικὰ καὶ ἀπὸ τὴ δρᾶσι τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου στὴν πνευματικὴ κίνησι κάθε τόπου.

«Ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος καὶ τὸ φυσικὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐκ-» φράζῃ τὶς σκέψεις του κινδυνεύουν καὶ πυκνότατο σκότος ἁπλώνεται στὴν ἀνθρω-» πότητα».

Αὐτὰ θὰ ἀκούσουμε ἴσως ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου. Ἡ

πειθαρχημένη σκέψις, ἡ συνετὴ διανόησις, ἡ ἐκκαθάρισις τῆς πνευματικῆς κόπρου ἀποτελοῦν σκότη.

Καὶ ἐνῷ τὰ πάντα ἀκολουθοῦν τὸ δρόμο, ποὺ ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῷ καὶ αὐτὴ ἡ φύσις πνίγει μόνη της κάθε παρανομία, ὁ ἄνθρωπος, ὁ κοινωνικὸς ἄνθρωπος πρέπει ν' ἀφεθῇ ἐλεύθερος, ὅταν σκορπᾶ δυσωδία καὶ ἐξεγείρει πρὸς τὸ ἔγκλημα τοὺς ἄλλους.

Αὐτὸ τὸ ὀνομάζουν οἱ κομμουνισταὶ πνευματικὸ σκότος.

Ἐμεῖς τὸ ὀνομάζουμε πραγματικὴ ἐλευθερία σκέψεως καὶ ἐκεῖνοι, ποὺ πιστεύουν ὅτι εὑρίσκονται πνευματικῶς ψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀφείλουν νὰ τὸ καταλάβουν.

10. Ἀπ' ὅλα αὐτά, βλέπουμε καθαρὰ ὅτι, τὰ **«Λαϊκὰ ἢ Ἀντιφασιστικὰ ἢ Ἀντιδικτατορικὰ ἢ πανδημοκρατικὰ Μέτωπα»**, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ οἱ κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις μὲ νέας μάσκες, μὲ τὶς μάσκες δηλαδὴ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς προδοσίας.

Ὁ παλαιὸς κομμουνιστὴς ἐσήκωνε τὴ γροθιὰ ἀπειλητικά, κατεπάτα τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἱερά, δὲν ἐσκοτίζετο γιὰ τὸ σπίτι του, ἐξέσχιζε τέλος τὴν ἐθνικὴ σημαία καὶ ἐσήκωνε πάνω ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὸ κόκκινο σύμβολο τοῦ αἵματος.

Ὁ σημερινὸς κομμουνιστὴς τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου παρουσιάζεται ἐθνικιστής, πηγαίνει στὴν Ἐκκλησία καὶ προσεύχεται, φροντίζει γιὰ τὸ σπίτι του, βαδίζει κάτω ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ σημαία καὶ λαμβάνει μέρος στὶς πατριωτικὲς γιορτές.

Μᾶς πλησιάζει ὡς ἕνας φίλος, ἀλλὰ μὲ προοδευτικὲς ἰδέες. Ἂς τὸν προσέξουμε ὅμως καλὰ ὁπότε θὰ ἰδῆτε, ὅτι σὲ κάθε στιγμὴ δὲν ξεχνᾶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὶς ἀδυναμίες μας, καὶ νὰ χύσῃ μὲ μεγάλη τέχνη τὸ δηλητήριό του.

Δὲν ἐπιζητεῖ πλέον νὰ κάμῃ φανερὴ ἐπανάστασι.

Ἔγινε προδότης καὶ μὲ τὴν προδοσία προσπαθεῖ νὰ χτυπήσῃ τὸ κοινωνικό μας σύστημα.

Τὶς ἰδέες τῆς Πατρίδος, τῆς Θρησκείας, τῆς Οἰκογενείας, πρέπει νὰ τὶς μολύνῃ καὶ νὰ τὶς θολώσῃ σιγὰ-σιγά.

Ὅπου ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ δυστυχία θὰ τὸ κάμῃ χωρὶς νὰ φαίνεται.

Ἔφθασαν στὸ σημεῖο οἱ κομμουνισταὶ ἰατροί, νὰ μεταδίδουν μικρόβια ἀσθενειῶν γιὰ νὰ φέρνουν δυστυχία στὸν κόσμο καὶ νὰ λέγουν κατόπιν ὅτι πταίει ἡ Κοινωνία καὶ τὸ Κράτος.

Μ' ἕνα λόγο ἐδόθη διαταγὴ ἀπ' τὸ κέντρο τοῦ Κομμουνισμοῦ ν' ἀκολουθήσουν τὴν πλέον ἐπικίνδυνο τακτική, δηλαδὴ τὴν τακτικὴ τῆς προδοσίας, ἡ ὁποία εἶναι χαραγμένη στὸ ἑξῆς σύνθημα :

«Πλησιάσατε τοὺς ἀστοὺς καὶ συνεργασθῆτε μὲ αὐτούς.

» Γίνατε διδάσκαλοι, ἱερεῖς, δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐργάτες, βειομήχανοι.

» Σκορπίσατε ὅσο μπορεῖτε τὴ δυστυχία στὸ λαὸ γιατὶ ἔτσι βοηθᾶτε τὶς » ἰδέες σας.

» Μὴ λησμονεῖτε ὅμως ποτέ, ὅτι εἶσθε κομμουνισταί, καὶ ὅτι μοναδικὸς σκο- » πός σας εἶναι, νὰ δημιουργῆστε μία κατάστασι τέτοια, ἡ ὁποία νὰ γεννήσῃ μόνη » της τὴν ἐπανάστασι, ὁπότε νὰ τεθῆτε φανερὰ μπροστὰ καὶ νὰ κυβερνήσετε».

11. Τὸ Λαϊκὸ Μέτωπο δὲν εἶναι, ὅπως εἴπαμε, μήτε θεωρία, μήτε ἰδέα νέα.

Εἶναι μία μέθοδος, μία τακτική, τὴν ὁποία ἐδίδαξεν ὁ Μὰρξ καὶ ἀπὸ αὐτὸ κατανοεῖ ὁ καθένας, ὅτι δὲν πρόκειται γιὰ κάτι τι ἐπιπόλαιο, ἀλλὰ γιὰ τὴν πλέον ἐπικίνδυνο στὸ Κράτος κομμουνιστικὴ συνωμοσία.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρέπει νὰ γνωρίζουμε, πῶς θὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὴν τακτικὴ

αὐτὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, εἴτε ἐπαγγελματίες, εἴτε ἐργάτες, εἴτε ἱερεῖς, εἴτε ἐπιστήμονες, εἴτε ἀγρότες, εἴτε δημόσιοι ὑπάλληλοι εἴμαστε.

Καὶ γιὰ νὰ ξεύρουμε νὰ προφυλαχθοῦμε, πρέπει νὰ γνωρίζουμε καλὰ τὸν τρόπο κατὰ τὸν ὁποῖο ἐργάζονται οἱ κομμουνισταὶ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, νὰ γνωρίζουμε καλὰ τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες καὶ τὶ ἀκριβῶς ἐπιζητοῦν τὰ πετύχουν μ' αὐτές, ὅσοι τὶς πιστεύουν, γιατὶ ἔτσι μόνον θὰ εἴμεθα σὲ θέσι νὰ τὶς διακρίνουμε καὶ νὰ τὶς καταπολεμήσουμε ὅταν οἱ κομμουνισταὶ μὲ κατάλληλο τρόπο θὰ τὶς παρουσιάζουν σὲ κάθε περίπτωσι, σκεπασμένες μὲ διάφορες ἀστικὲς ἰδέες, γιὰ νὰ μπορέσουν ἔτσι νὰ μᾶς ἐξαπατήσουν, ὅταν δὲν γνωρίζουμε τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες, τότε ὑπάρχει φόβος, γιὰ νὰ μὴ ποῦμε βεβαιότης, νὰ περιπλακοῦμε στὸ Λαϊκὸ Μέτωπο καὶ νὰ βλάψουμε καὶ τὸν ἑαυτό μας καὶ τὴν κοινωνία μας.

Μόνον ἡ γνῶσις μιᾶς ἰδέας, δίδει τὴ δύναμι στὸν ἄνθρωπο νὰ τὴν ὑποστηρίζῃ, ἂν εἶναι καλὴ καὶ νὰ τὴν καταπολεμήσῃ ἂν εἶναι κακή.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος τὸ ἴδιο, πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐξασφαλίσῃ τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες τὶς Ἐθνικὲς δυνάμεις, (στρατό, στόλο, ἀεροπορία, σώματα Ἀσφαλείας καὶ κάθε ὀργάνωσι, ἀπὸ τὴν εἰσχώρησι τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, γιατὶ τώρα ὁ ἐχθρὸς δὲν εἶναι, ὅπως ἄλλοτε, φανερός, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουμε εὔκολα, εἶναι ὕπουλος, κρυμμένος στὸ σκοτάδι καὶ πίσω ἀπὸ ἀστικὲς μάσκες, ὥστε δύσκολα θὰ τὸν ἀνακαλύψουμε καὶ ἀκόμη δυσκολώτερα νὰ τὸν κτυπήσουμε.

Τὸ συμπέρασμά μας, εἶναι ὅτι, στὴν προδοτικὴ τακτικὴ τῶν κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Λαϊκὸ ἢ Ἀντιδικτατορικὸ ἢ Ἀντιφασιστικὸ Μέτωπο, τὸ ἰσχυρότερο ὅπλο εἶναι ἡ γνῶσις, νὰ ξεύρουμε δηλαδὴ τί ἐπιζητεῖ ὁ κομμουνισμός.

Ἔτσι μόνον θὰ μποροῦμε νὰ ξεκαθαρίζουμε καὶ νὰ ἐνισχύουμε τὸ κοινωνικό μας σύστημα.

12. Εἰδικῶς στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1941, τὸ **«λαϊκὸ μέτωπο»** πῆρε τὸν τίτλο τοῦ **«Ἐθνικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου»** ποὺ ὀργανώθη ὡς ἐξωκομματικὴ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, μὲ ἡγετικὰ στελέχη, παλαιοὺς γνωστοὺς καὶ δοκιμασμένους κομμουνιστὰς γιὰ τὴν ἐπαναστατική τους δρᾶσι.

Τὸ Ε.Α.Μ. ἐξεμεταλλεύθη τότε τὶς εἰδικὲς συνθῆκες, ποὺ δημιουργήθηκαν στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ξενικὴ κατοχή, καθὼς καὶ τὸν πόθο κάθε Ἕλληνος πατριώτου, καὶ κατώρθωσε μὲ ἐθνικὰ σύμβολα νὰ παρασύρῃ μεγάλες μᾶζες πρὸς τὸ μέρος του, μὲ προοπτικὴ νὰ πετύχῃ, ὄχι τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὴν κατάληψι τῆς ἐξουσίας στὴν κατάλληλη στιγμή.

Δυστυχῶς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ὅλες οἱ ἄλλες ἐξωκομματικὲς κομμουνιστικὲς ὀργανώσεις, ὅπως ἦσαν **οἱ «ΕΛΑΣ»** **«Ἑλληνικὸς Λαϊκὸς ἀπελευθερωτικὸς στρατός», ἡ «ΕΠΟΝ»** **«Ἐθνικὴ πατριωτικὴ ὀργάνωσις νέων»** κλπ., δὲν πέτυχαν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δώσουν εὐκαιρίες στὰ στρατεύματα κατοχῆς γιὰ τὴν ἐξόντωσι πολλῶν χωρίων καὶ τὸν τυφεκισμὸ Ἑλλήνων πατριωτῶν, ποὺ θὰ μποροῦσαν πολλὰ νὰ προσφέρουν στὸ Ἔθνος.

Ἀλλὰ τὸ κορύφωμα τῆς ἀντεθνικῆς δράσεως τοῦ Ε.Α.Μ. τὸ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅταν σκεφθῇ, ὅτι οἱ δῆθεν πατριῶτες, ποὺ κατηύθυναν τὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα δὲν λησμόνησαν τὸ παλαιὸ κομμουνιστικὸ σύνθημα **«Ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος Μακεδονία καὶ Θράκη»**.

Καὶ ἐνῷ οἱ Βούλγαροι κατεῖχον μεγάλες περιοχὲς τῶν Ἑλληνικῶν αὐτῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὠργίαζον κυριολεκτικῶς εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου κατὰ τρόπο κτηνώδη τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ὁ ΕΛΑΣ δὲν κατώρθωσαν ἢ μᾶλλον δὲν θέλησαν νὰ συγκροτήσουν ἐκεῖ ἀνταρτικὲς ὁμάδες καὶ νὰ ὀργανώσουν ἀγῶνα. Καὶ ὅμως τὰ ἄγρια δασωμένα βουνὰ τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης θὰ διευκόλυναν πολὺ τὸ ἔργο τῶν ἀνταρτῶν αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ στὶς πόλεις θὰ μποροῦσαν νὰ δουλέψουν μὲ μεγαλύτερη εὐ-

κολία ἀφοῦ εἶναι γνωστὸ πὼς ἐκεῖ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα εἶχε δυστυχῶς πάντοτε πολλοὺς ὀπαδούς.

Τὸ συμπέρασμα βγαίνει μόνο του. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα τῆς Ἑλλάδος (Κ.Κ.Ε.) καὶ οἱ ὀργανώσεις του ΕΑΜ καὶ ΕΛΑΣ, καθὼς καὶ τὸ κομ. κόμμα τῆς Βουλγαρίας, ἐξακολουθοῦν νὰ βρίσκωνται κάτω ἀπὸ τὴν αὐτὴ ἀνώτερη διεθνῆ κομμουνιστικὴ καθοδήγησι καὶ νὰ συνεργάζωνται ἀδελφικά. Γιαὐτὸν δὲ ἀκριβῶς τὸ λόγο οἱ Ἕλληνες ἀπελευθεωρταὶ τοῦ Κλάρα καὶ τοῦ Θέου ἐθεωροῦσαν τότε σκοπιμώτερο νὰ δείχνουν τὴ δύναμί τους στὴν Πελοπόννησο στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ στὴ Θεσσαλία καὶ νὰ ἀφίνουν ἥσυχο τὸ σύμμαχο τῶν Γερμανῶν Βουλγαρικὸ στρατὸ νὰ ἐξολοθρεύῃ τὸ Ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, μέχρις ὅτου ἀποφασίσουν νὰ δράσουν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς συντρόφους τοῦ Κομ. Κόμματος τῆς Βουλγαρίας, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀπὸ τὸ Βουλγαρικὸ Φασισμὸ καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Μοναρχοφασισμό ! !

Ἴσως ὅμως νὰ συνέβαινε καὶ κάτι ἄλλο. Οἱ Βούλγαροι δηλαδὴ νὰ ἦσαν πιὸ ἐπικίνδυνοι ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ὁπότε εἶναι δικαιολογημένη ἡ ἀποχὴ τότε τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ ἀπὸ τὴ Μακεδονία καὶ Θράκη.

Δυστυχῶς πολλοὶ Ἕλληνες στρατιῶται, ἀκόμη καὶ ἀστυνομικοὶ ἢ στρατιωτικοί, ἔδιναν ψῆφο ἀνοχῆς στὸ ΕΑΜ, εἴτε ἀπὸ ἐσφαλμένη κριτική, εἴτε ἀπὸ τὸ φόβο ποὺ δημιουργήθηκε μὲ διάφορες τρομοκρατικὲς ἐνέργειες, εἴτε καὶ ἀπὸ ὑστεροβουλία.

Τοῦτο ἦταν τὸ ἴδιο, ἴσως καὶ χειρότερο ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ στὶς ὀργανώσεις αὐτές, γιατὶ προπαρεσκεύασε τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν εὐκολώτερη ἐκδήλωση ταραχῶν, μὲ ἀποτελέσματα τέτοια, ποὺ δὲν μπορεῖ εὔκολα νὰ τὰ φαντασθῇ καὶ τὰ ὑπολογίσῃ κανείς.

Οἱ πιστοὶ ὅμως εἰς τὸ καθῆκον των καὶ τὴν πατρίδα ἀστυνομικοί, ποὺ ἐσημείωσαν καὶ τὰ πρῶτα θύματα στὸ σαδισμὸ τῶν ἀπάτριδων κομμουνιστῶν τοῦ ΕΑΜ δὲν ἔπαυσαν ποτὲ μετὰ τὴν κατοχὴν ὄχι μόνον νὰ διαφωτίζουν τοὺς πάντας στὰ ζητήματα αὐτὰ ἀλλὰ καὶ νὰ παρασκευάζωνται, ὥστε στὴν κατάλληλη στιγμὴ νὰ εὑρεθοῦν ἕτοιμοι γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν ἀπόπειρα καταλύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἀπὸ τοὺς ἐλαχίστους ἀποφοίτους τῆς Κούτβη.

Καὶ πράγματι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἡ Ἑλλάδα βρέθηκε ἀμέσως σὲ μιὰ ἀγωνία τρομερή, γιατὶ ἔβλεπε ὅτι καινούργιος ζυγὸς σκληρότερος τοῦ προηγουμένου εἶχε προετοιμασθῇ ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

Τὶς ζήσαμε ὅλοι τὶς μέρες ἐκεῖνες τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Θεωρῶ περιττὸν νὰ προσθέσω ἐγὼ κάτι στὰ τραγικὰ γεγονότα, ποὺ μόνα τους ὁμιλοῦν. Τὸ μόνον ποὺ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ὑπῆρξαν τέρατα μέσα στοὺς κόλπους μας, στοὺς κόλπους τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας ἀκόμη. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἥρωες ποὺ ἔδωσαν περήφανα τὴ ζωή τους στὸ βωμὸ τῆς κοινωνικῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ποὺ τότε ὅπως καὶ τώρα συμβολίζει τὴν πατρίδα ὅλων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων τῆς ὑφηλίου.

Οἱ θυσίες λοιπὸν καὶ τὰ θύματα δὲν μποροῦν μήτε νὰ τρομοκρατοῦν τοὺς ἀστυνομικοὺς μήτε νὰ τοὺς ἐμποδίζουν στὴν ἐκτέλεσι τῶν καθηκόντων αὐτῶν, γιατὶ ὅπως ξεύρουμε, τίποτε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πετύχῃ κανεὶς χωρὶς νὰ προσφέρῃ ἱδρῶτα μόχθους καὶ αἷμα ἀκόμη. Γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς μάλιστα αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν κανόνα καὶ βρίσκεται μέσα στὸν κύκλο τῆς δράσεώς των γιὰ τὴν τήρησι τῆς τάξεως, ἀσφαλείας, ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας τῆς χώρας, ἡ ὁποία τότε μόνον θὰ εἶναι πλήρης ὅταν εἶναι ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν ἀναρχία καὶ τὴ βία, ὁποιασδήποτε μορφῆς καὶ πρὸ παντὸς τῆς κομμουνιστικῆς.

ΠΡΩΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Τὴν 17 Μαρτίου ἐ.ἔ., παρουσίᾳ τῶν Βασιλέων, τῶν ὑπουργῶν κ.κ. Μπαμπάκου καὶ Καψάλη, τοῦ νομάρχου κ. Γ. Γεωργιάδη, τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας κ. "Εβερτ, ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν καὶ πολλῶν ἐκπροσώπων κοινωφελῶν ὀργανώσεων, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ πρώτου ἱδρυθέντος ἐν 'Ελλάδι «σταθμοῦ πρώτων κοινωνικῶν βοηθειῶν» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νοταρᾶ 50.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σταθμοῦ ἡ μικρὰ κόρη τοῦ εἰσαγγελέως κ. Γ. Δημητροκάλλη προσέφερεν εἰς τὴν Βασίλισσαν ὡραίαν ἀνθοδέσμην.

Χοροστατοῦντος τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ἐψάλη κατ' ἀρχὴν ἁγιασμὸς καὶ ἀκολούθως ὁ ὑποπτέραρχος Χ. Ποταμιάνος προσφωνήσας τὸν Βασιλέα ἐξ ὀνόματος τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ Σταθμοῦ, ἡ ἔμπνευσις καὶ ἵδρυσις τοῦ ὁποίου, ὡς ἐτόνισεν, ἀνήκει εἰς τὸν ἴδιον τὸν Βασιλέα. Μετὰ τὸν κ. Ποταμιάνον ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Ι. Παπαζαχαρίου ἀντιπρύτανις τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ 'Αρ. 'Ασπιώτης ψυχίατρος, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν τὴν κοινωνικὴν σκοπιμότητα καὶ τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ.

'Ο Διευθυντὴς τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος κ. Ν. Νέρης, 'Αστυν. Δ/ντὴς Α', ὑποδέχεται τοὺς Βασιλεῖς κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σταθμοῦ Α' Κοινωνικῶν Βοηθειῶν.

Οἱ Βασιλεῖς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος 'Αστυν. Δ/ντοῦ Α' κ. Νικ. Νέρη, περιῆλθον τοὺς πέντε ὀρόφους τοῦ Σταθμοῦ ἐκφράσαντες τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν των διὰ τὸ ἐπιτελεθὲν ἔργον.

Τὸ **Ἐθνικὸν Ἵδρυμα** μὲ τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν, ἔχει δώσει πλεῖστα στοιχεῖα ἐνεργητικότητος καὶ κατανοήσεως τῶν Ἑλληνικῶν προβλημάτων. Διὰ τοῦ ἐγκαινιασθέντος ὅμως νέου ἔργου, ἔδωσε ἕνα ἀκόμα δεῖγμα τῆς ζωτικότητός του καὶ τοῦ τρόπου ποὺ γνωρίζει νὰ ἀντιμετωπίζῃ μὲ ριζικὰ μέτρα τὰ διάφορα προβλήματα.

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν ἀποτελεῖ ἀναντιρρήτως ἐξαίρετον ἔργον, ποὺ ἡ σύλληψίς του εἶναι ἀποτέλεσμα γνώσεως τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο δυνατὸν μέχρι σήμερον νὰ εὕρουν τὴν πρέπουσαν λύσιν διότι δὲν ὑπῆρχεν ὁ κατάλληλος ὀργανισμός, ὁ ὁποῖος νὰ τὰ μελετᾷ καὶ νὰ τὰ παραπέμπῃ εἰς τὰ ἱδρύματα ἅτινα ὡς κύριον ἔργον των ἔχουν τὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν τῶν συγκεκριμένων προβλημάτων. Εἶναι ἕνα Ἵδρυμα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἠμπορῇ νὰ ἀποταθῇ κάθε πολίτης ποὺ τοῦ παρουσιάζεται μία περίπτωσις κοινωνικῆς ἀντιξοότητος καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἠμπορεῖ εἴτε ἐλλείψει γνώσεων εἴτε ἐλλείψει μέσων νὰ ἀντιμετωπίσῃ.

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα δι' ἐγκυκλίου του, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ», ἐκθέτει ὡς ἀκολούθως τοὺς σκοποὺς τοῦ νέου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ :

«Τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Ἐθνικὸν Ἵδρυμα σκοπὸς τοῦ » ὁποίου, ὡς γνωστόν, εἶναι ἡ ἐξύψωσις τοῦ ἠθικοῦ, βιοτικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ μορ» φωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἵδρυσε καὶ θέτει τὸ πρῶτον εἰς λειτουρ» γίαν ἐν τῇ πρωτευούσῃ, Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Νοταρᾶ 50, Σταθμὸν Πρώ» των Κοινωνικῶν Βοηθειῶν, τηλέφωνον 664-727, σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἡ » παροχὴ ἐπειγούσης κοινωνικῆς περιθάλψεως εἰς ἀναξιοπαθοῦντα ἄτομα».

«Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι στὴ ζωή, εἰς οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκουν κοινωνικὴν » τάξιν καὶ οἱαιδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι αἱ συνθῆκαι διαβιώσεώς των, ἀντιμετωπίζουν » μίαν μοιραίαν ἢ τραγικὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, χωρὶς ἠθικὴν ἢ ψυχικὴν συμ» παράστασιν, δύνανται νὰ ὁδηγηθοῦν εἰς δυστύχημα, αὐτοκτονίαν, κολάσιμον πρᾶ» ξιν καὶ εἰς διάβημα ἠθικῆς καταπτώσεως».

«Εἶναι ἡ μοιραία στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν μία κόρη πληγωμένη βαθειὰ στὴν » εὐαισθησία της ἀπὸ τὰ πικρὰ λόγια τοῦ ὠργισμένου καὶ αὐστηροῦ πατέρα της » διότι ἐβράδυνε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι της ἢ διότι συνεδέθη μὲ ἕναν νέον ἢ δι' ἄλ» λην οἰκογενειακῆς φύσεως αἰτίαν, στὴν ἀπελπισίαν της καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῇ μὲ » ψυχραιμία ἐγκαταλείπει τὴν ἴδια νύκτα τὸ σπίτι της. Δὲν ἔχει ποῦ νὰ μεταβῇ. » Περιφέρεται τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδούς. Εἰς κάθε βῆμα της ἐνεδρεύει ὁ κίνδυνος. Ὁ » Σταθμὸς Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν θὰ τῆς προσφέρῃ φιλόστοργον στέγην, » θὰ ρυθμίσῃ τελικῶς τὴν ὑπόθεσίν της καὶ θὰ τὴν σώσῃ ἀπὸ τὸν κατήφορον εἰς τὸν » ὁποῖον μοιραίως ὁδηγεῖται».

« Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν μία ὑπηρέτρια ἀπολύεται ἀπὸ τὸ σπίτι » ὅπου ἐργάζεται, διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους. Δὲν ἔχει ποῦ νὰ μεταβῇ ἢ νὰ » διανυκτερεύσῃ. Θὰ καταφύγῃ ὅμως εἰς τὸν Σταθμὸν ὅπου θὰ τῆς παρασχεθῇ κάθε » δυνατὴ κοινωνικὴ βοήθεια, ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ συμπαράστασις, διὰ νὰ ἐξεύρῃ ἐρ» γασίαν ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της πατρίδα».

«Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν· ὁποίαν μία κοπέλλα ἐγκαταλείπει τὴν ἐπαρχίαν » της διότι ὑπέστη τὰς συνεπείας ἑνὸς συναισθηματικοῦ δεσμοῦ καὶ ἡ μικρὰ κοινω» νία τοῦ χωριοῦ δὲν ἀνέχεται αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰς παρεκτροπάς. Ὁ Σταθμὸς Πρώ» των Κοινωνικῶν Βοηθειῶν θὰ τὴν φιλοξενήσῃ καὶ θὰ τὴν τακτοποιήσῃ εἰς ἕνα Νο» σοκομεῖον διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν ζωὴν τὸ παιδί της».

«Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν μετὰ μίαν λογομαχίαν νεαρὰ σύζυγος ἀπο» πέμπεται ὑπὸ τοῦ συζύγου της ἐν καιρῷ νυκτὸς χωρὶς νὰ ἔχῃ ποῦ νὰ καταφύγῃ, » διατηροῦσα τὴν ἀξιοπρέπειάν της».

«Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνας νέος ἀποπέμπεται ἀπὸ τὸν ὠργισμένον » πατέρα του χωρὶς νὰ ἔχῃ συγγενεῖς νὰ καταφύγῃ».

«Εἶναι ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ μικρὸς ἐπαρχιώτης φθάνει εἰς τὴν πρω- » τεύουσαν μὲ μερικὲς οἰκονομίες καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν ὅτι θὰ βρῇ ἀμέσως ἐργασίαν. » Τὰ χρήματα ὅμως ἐξαντλοῦνται καὶ ἀπομένει χωρὶς μέσα καὶ προστασίαν. Ὁ Στα- » θμὸς θὰ τὸν φιλοξενήσῃ, θὰ τοῦ δώσῃ ψυχικὸ κουράγιο, θὰ τὸν τοποθετήσῃ κάπου » ἢ θὰ τὸν στείλῃ στὸ χωριό του».

«Εἶναι ἐπίσης ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποφυλακιζομένου, ποὺ χωρὶς γνωρίμους ἢ φί- » λους δὲν δύναται νὰ ἐξεύρῃ ἐργασίαν ἢ χρήματα διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ χωριό » του. Αἱ ἀποτυχίαι εἰς τὰς ἐπικλήσεις του τὸν ὑποχρεώνουν νὰ νοσταλγήσῃ τὰ κάγ- » κελα τῆς φυλακῆς καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ διαπράξῃ νέον ἀδίκημα. Ὁ Σταθμὸς Πρώ- » των Κοινωνικῶν Βοηθειῶν θὰ τοῦ προσφέρῃ τὰς πρώτας κοινωνικὰς βοηθείας καὶ » θὰ γεμίσῃ μὲ φῶς τὸ σκοτάδι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ του».

«Διὰ τοιαύτας καὶ πλῆθος ἄλλων παρομοίων περιπτώσεων ἱδρύθη ὁ Σταθμὸς » πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν. Τὸ κτίριόν του θὰ ἀποτελῇ ζεστὴν καὶ φιλόξενον » οἰκογενειακὴν ἑστίαν, ὅπου θὰ περιβάλλωνται μὲ στοργὴν ἄτομα εὑρισκόμενα εἰς » ἀπελπισίαν καὶ ἀπόγνωσιν χωρὶς ἠθικὴν βοήθειαν καὶ ψυχικὴν συμπαράστασιν».

«Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν θὰ λειτουργῇ συνεχῶς, ἄνευ » δισκοπῆς, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα. Θὰ γίνονται δεκτοὶ εἰς αὐτόν, διὰ » χρονικὸν διάστημα 24 ὡρῶν τὸ πολύ, ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην κοινωνι- » κῆς βοηθείας, ἀνεξαρτήτως ἰδιότητος, φύλου, ἡλικίας, οἰκονομικῆς καταστάσεως » ἢ κοινωνικῆς θάσεως».

«Ὁ Σταθμὸς θὰ διατηρῇ μὲ σεβασμὸν τὴν ἀνωνυμίαν παντὸς προσερχομένου».

«Ὁ Σταθμὸς δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν παροχὴν περιθάλψεως εἰς » ἐπαίτας, ἀλήτας, τοξικομανεῖς ἢ ἀνέργους, διότι αἱ περιπτώσεις αὐταὶ ὑπάγονται » εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Γραφείων εὑρέσεως ἐρ- » γασίας».

«Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς τὸν Σταθμὸν ὁ προσφεύγων θὰ » λαμβάνῃ τὰς καταλλήλους συμβουλάς. Ὁ κοινωνιολόγος, ὁ ἰατρός, ὁ ψυχίατρος, » ὁ παιδαγωγὸς καὶ ὁ κοινωνιολόγος ἱερεὺς θὰ δίδουν τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν, ἡ » ὁποία θὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἴτε εἰς τὴν οἰκογενειακήν του στέγην καταλλήλως ἑτοιμα- » σθεῖσαν νὰ τὸν δεχθῇ εἴτε πρὸς τὸ Ἵδρυμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνδεδειγμένον νὰ » τοῦ παράσχῃ περαιτέρω βοήθειαν πρὸς οὐσιαστικωτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ προ- » βλήματός του, χωρὶς νὰ μείνῃ οὔτε στιγμὴν ἀβοήθητος. Ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν διάρ- » κειαν τῆς παραμονῆς του εἰς τὸν Σταθμὸν θὰ εὑρίσκῃ καταλληλον συντροφιὰν ἀνα- » λόγως τῆς μορφώσεως, τοῦ φύλου καὶ τῆς ἡλικίας του. Θὰ εὑρίσκῃ ἂν θέλῃ βιβλία » νὰ διαβάσῃ καὶ θὰ δύναται νὰ συνομιλήσῃ μὲ εἰδικοὺς ἐπιστήμονας καὶ παιδαδω- » γοὺς σχετικῶς μὲ τὴν δύσκολον θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἢ τὴν κατάστασιν » τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει».

«Ὁ Σταθμὸς θὰ ἔχῃ στενὴν ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν μὲ ὅλα τὰ εἰς τὴν χώραν » μας εὐαγῆ Ἱδρύματα, Ὀργανώσεις καὶ Σωματεῖα, τὰ ὁποῖα ἀναπτύσσουν κοινω- » νικὴν δραστηριότητα καὶ εἶναι μὲ κάθε λεπτομέρειαν ἐνημερωμένος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ » τὴν ἀπορροφητικὴν ἱκανότητα ἑκάστου Ἱδρύματος καὶ τὴν κοινωνικὴν δρᾶσιν τῶν » Ὀργανώσεων καὶ Σωματείων.

«Αὐτὴ εἶναι ἐν συντομίᾳ ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινω- » νικῶν Βοηθειῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁποίας τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ὑπολογίζει εἰς » τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν παντὸς δυναμένου».

Ὡς ἀνεκοινώθη ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινεν ὅπως τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν ἀποτελέσουν ἡ κ. Εὐανθία Γκινοπούλου πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν, οἱ κ.κ. Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Βερνάρδος, Ἰω. Παπαζαχαρίου καθηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας, Γεώργ.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Εἶναι ὁ 156.832. Κι' ὁ ἀριθμὸς ταξινομήσεως ὁ Χ.Γ.48793.

— Προσέξτε μὴ ἀκουμπᾶτε καθόλου. Θὰ πρέπει νὰ πάρουμε μὲ προσοχὴ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Τί εἶναι ὅμως αὐτὲς οἱ κηλῖδες πάνω στὸ «ταπώ» ; Σκόνη μὲ στάλες βροχῆς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ καμιόνι θὰ κυκλοφόρησε ὑπὸ βροχήν. Ποῦ ὅμως νἄβρεξε αὐτὲς τὶς ἡμέρες ; Ὅλες οἱ ἐφημερίδες γράφουν γιὰ ξηρασία συνεχῶς ἐπὶ δέκα-πέντε ἡμέρες. Σὲ τρία-τέσσαρα σημεῖα μόνο τῆς περιφερείας τοῦ Λονδίνου ἔρριξε λίγη βροχή. Κι' αὐτὴ ἐδῶ κι' ὀκτὼ μέρες. Γι' αὐτὸ κι' ὁ Φίλλινγκερ ἐξεπλάγη—ὄχι χωρὶς χαρά, ὅταν ἀνεκάλυψε ἕνα τμῆμα γῆς βρεμμένο, πάνω στὸ ὁποῖο εἶχαν ἀποτυπωθεῖ τὰ ἐλαστικά. Τὸ ἔδαφος εἶχε μείνει ὑγρὸ κατὰ σύμπτωσιν ἐπειδὴ ὁ δρόμος βρισκότανε κάτω ἀπὸ ἕνα εἶδος ἀψίδας ποὺ σχημάτιζαν πανύψηλα δέντρα. Λοιπὸν κ. Ἀστυνόμε θὰ ἐπιστρέψετε στὸ Τμῆμα νὰ τηλεφωνήσετε στὴν Σκώτλαντ Γυάρντ γιὰ νὰ καλέσετε τὸν Μάρφυ καὶ νὰ τοῦ εἰπῆτε νἀρθῇ ἐδῶ μ' ἕναν ἀστυνομικὸ τῆς ὑπηρεσίας Σημάνσεως γιὰ νὰ γίνῃ μιὰ λεπτομερὴς ἔρευνα στὸ φορτηγό. Μετὰ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ περάσετε ἀπὸ τὴν Τροχαία νὰ κυττάξετε στὸ Ἀρχεῖο, μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ κρατήσατε μήπως βρῆτε τίποτε καὶ τέλος πρέπει νὰ κάνετε μιὰ ἐπίσκεψι στὴν Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία γιὰ νὰ πληροφορηθῆτε ἐὰν ἔβρεξε καὶ ποῦ τὶς τελευταίες μέρες. Φέρτε στὸ γυρισμό σας κάτι νὰ φᾶμε, γιατὶ ἴσως θἀργήσουμε ἐδῶ. Ξέχασα καὶ κάτι ἀκόμα. Τηλεφωνῆστε παρακαλῶ στὸν Ἐπιθεωρητὴ Οὐΐτλερ καὶ πέστε του ὅτι δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸν συναντήσω ἀπόψε. Ἂν ἔχει τὴν καλωσύνη ἂς μοῦ κλείσει κανένα-δυὸ ὧρες γι' αὔριο τὸ πρωΐ.

—Ἐν τάξει. Θέλετε νὰ σᾶς φέρω κανένα σάντουϊτς μὲ ρὸζ-μπὶφ ἢ τίποτε ἄλλο ;

— Θαυμάσια ἰδέα. Μὴ λησμονήσετε νὰ τὸ παραγγείλετε μὲ μπόλικη μουστάρδα, εἶπε ὁ Κάμμινγκς.

.....

— Λοιπόν, κ. Ἐπιθεωρητά, εἶπε ὁ ἀρχιφύλαξ Μάρφυ, ἐξετάσαμε τὰ πάντα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κασσελάκι αὐτὸ ποὺ περιέχει ἐργαλεῖα.

— Καὶ τὶ βρήκατε ;

—Ἀποτυπώματα ὑπάρχουν παντοῦ, σ' ὅλο τὸ φορτηγό. Τ' ἀποτυπώματα ἔχουν μείνει, ἐδῶ καὶ μιὰ ἑβδομάδα. Ἀλλὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι δύσκολο νὰ ἀναγνωριστοῦν. Ἀνακαλύψαμε ὅμως τὰ ἀποτυπώματα τοῦ Κόλγκαν καὶ τοῦ Φλούρρυ.

— Δὲν βρήκατε καθόλου τοῦ Τόμσον ;

—Ὄχι κ. Ἐπιθεωρητά, τίποτα νὰ τοῦ μοιάζῃ. Μήπως ἐσεῖς Φράνκ ;

Δημητρόπουλος πρόεδρος δικαστηρίου ἀνηλίκων, Γ. Δημητροκάλλης εἰσαγγελεὺς ἀνηλίκων, Γ. Πολίτης Ἀστυν. Διευθυντὴς, ἡ κ. Ἄννα Πιπινέλλη Παιδαγωγός, ὁ κ. Ἀρ. Ἀσπιώτης ψυχίατρος, καὶ ὁ κ. Ζήνων Ἰωαννίδης δικηγόρος.

Εἶναι ὀλίγαι ἡμέραι ποὺ ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας του καὶ πλεῖσται ὅσαι εἶναι αἱ περιπτώσεις ποὺ ἀντιμετωπίζει καὶ αἱ ὁποῖαι ἦλθον νὰ ἐπιβεβαιώσουν πόσον ὀρθὰ ἐμελετήθη καὶ πόσον ἀρτίως ὠργανώθη.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων αἰσθάνεται ὅλως ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν προσπάθειαν ταύτην, διότι μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος καὶ Δ/ντὴς αὐτοῦ εἶναι ὁ Ἀντυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Ν. Νέρης, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωσταὶ αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι κατὰ τὴν ἐπὶ 35ετίαν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων σταδιοδρομίαν του διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀνθρώπων, ποὺ κακὴ μοῖρα τοὺς ἔφερε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων.

Ὁ ἀρχιφύλαξ ποὺ συνώδευσε τὸν Μάρφυ, εἰδικὸς στὴ Σήμανσι, ἀπήντησε :

— Δὲν ὑπάρχει τίποτα τοῦ Τόμσον, κ. Ἐπιθεωρητά.

— Καὶ τώρα ἂς προχωρήσουμε στὴν ἐξέταση τῆς μικρᾶς βαλίτζας.

Ὁ Μάρφυ ξάπλωσε κατὰ γῆς ἕνα ἀδιάβροχο καὶ τοποθέτησε ἕνα-ἕνα τὰ διάφορα ἐργαλεῖα ποὺ περιεῖχε ἡ βαλίτζα. Ἦτανε πλήρης. Δὲν ἔλειπε κανένα ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα. Ξάφνου ὁ ἀρχιφύλαξ ποὺ ὀνομάτιζε μὲ σιγανὴ φωνὴ κάθε ἐργαλεῖο καθὼς τώπιανε στὰ χέρια του, σταμάτησε σ' ἕνα σιδερένιο.

— Σὲ τί ἄρα γε μπορεῖ νὰ χρησιμεύῃ τοῦτο ; εἶπε δυνατά.

Ὁ Κάμμινγκς ἔσκυψε μὲ περιέργεια.

— Εἶναι ἐργαλεῖο γιὰ τὸ τρύπημα τῶν εἰσιτηρίων, εἶπε. Ἐξέτασέ το μὲ πολλὴ προσοχή, Μάρφυ, εἰδ' ἀλλοιῶς.....

Ὁ Μάρφυ ἀπόθεσε χάμω τὸ ἐργαλεῖο καὶ τὸ κύτταξε γιὰ κάμποση ὥρα.

- Θέλετε νὰ πῆτε.....

— Μάλιστα.... αὐτὸ ἀκριβῶς θέλω νὰ πῶ. Ὅλοι οἱ εἰσπράκτορες Λεωφορείων ἔχουν τέτοια ὅμοια. Καὶ δίχως ἄλλο ὁ εἰσπράκτορας τῆς ἑταιρείας «Μπρούν».

Ὁ ἀρχιφύλαξ πῆρε τότε τὸ ἐργαλεῖο στὰ χέρια του καὶ ἀφοῦ τὸ σκούπησε καλὰ καλά, τὸ ἐξέτασε ἀπὸ κοντά.

— Κάποιο ἀποτύπωμα ὑπάρχει δῶ πάνω, εἶπε ὕστερα ἀπὸ λίγο. Πολὺ καθαρὸ καὶ νέτο. Δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἀναγνωρίσω. Δὲν τὸ ἔχουμε συναντήσει διόλου σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς ἀνακρίσεως. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ τὸ φωτογραφίσουμε.

— Καὶ βέβαια, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ποιὸς ἦρθε ;

Ὁ Μάρφυ σήκωσε τὸ κεφάλι του.

— Εἶναι ὁ ἀστυνόμος Κίντερμίνστερ. Μαζί του εἶναι κι' ἕνας ἀστυνομικὸς μὲ στολή.

Ὁ Κίντερμίνστερ μπῆκε στὸ γκαράζ. Στὰ χέρια του κρατοῦσε ἕνα πακέττο ποὺ παρέδωσε στὸ Κάμμινγκς.

—Ἔφερα κι' ἕνα μπουκάλι μπύρα, εἶπε. Θὰ φαγωθῇ ἔτσι καλύτερα τὸ σάντουϊτς.

— Εὐχαριστῶ πολύ.

Ὁ Κάμμινγκς κύτταζε καλὰ τὸν ἀστυφύλακα ποὺ φοροῦσε στολή.

—Ἀναθέσατε μήπως στὸν ἀστυφύλακα τὴν ἄγρυπνη φρούρησι τοῦ σάντουϊτς μου ; ρώτησε.

Ὁ Κίντερμίνστερ χαμογέλασε εὐγενικά.

—Ὄχι κ. Ἐπιθεωρητά, ἀκριβῶς. Εἶναι τῆς ὑπηρεσίας ὁ Μπέγκμπυ. Τὸν συνάντησα στὴ γωνία καὶ ἔχει κάτι νὰ σᾶς ἀναφέρῃ.

— Μπρὸς λοιπὸν Μπέγκμπυ, ἔκανε ὁ Κάμμινγκς μασουλώντας τὸ σάντουϊτς.

— Νὰ λοιπὸν περὶ τίνος πρόκειται, κ. Ἐπιθεωρητά : Εἴμουν τῆς ὑπηρεσίας προχτὲς τὴ νύχτα στὴν ὁδὸ Κάϊλ, ὅταν ἀντελήφθηκα ἕνα καμιόνι ποὺ ἔστριβε ἀπ' τὴ γωνία καὶ προχώρησε στὸ Πράχαμ Μιούς.

— Λές, γι' αὐτὸ ἐδῶ ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς.

— Δὲν θὰ μποροῦσα, κ. Ἐπιθεωρητὰ νὰ πάρω ὅρκο, μιὰ καὶ δὲν πρόλαβα νὰ κυττάξω τὸν ἀριθμό του. Ἴσως νἄναι ὅμως αὐτό. Σὰν ἔστριψε λοιπόν, ἔτσι ἀπὸ ἁπλὴ περιέργεια τὸ παρακολούθησα καὶ ἔρριξα μιὰ ματιὰ πρὸς τὴν διεύθυνσι τοῦ Μιούς. Γνώριζα πὼς ὅλα τὰ οἰκήματα εἶνε σχεδὸν ἀκατοίκητα, ἐξ αἰτίας τῶν κατεδαφίσεων ποὺ θὰ γίνουν. Λοιπόν, ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ φορτηγὸ ἦτανε σταματημένο μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ γκαράζ καὶ κάποιος ἄνοιξε τὴν πόρτα. Πλησίασα μὲ τὸ σκοπὸ ν' ἀνταλλάξω μερικὲς λέξεις μ' αὐτόν, ἔχοντας στὸ νοῦ μου ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὸν Φλούρρυ, κ. Ἐπιθεωρητά, μὲ τὸν ὁποῖον ἄλλωστε δὲν εἶχα ξαναμιλήσει. Ἤξερα ὅμως πὼς ἐξακολουθοῦσε νὰ κατοικῇ ἐκεῖ μέσα. Κι' ἐπειδὴ ἐνδιαφέρομαι ἰδιαίτερα γιὰ τὶς αὐτοκινητοδρομίες, ἤλπιζα νὰ τοῦ πάρω κανένα προγνωστικό. Πρὶν ὅμως προλάβω νὰ τὸν πλησιάσω, πήδηξε στὸ τιμόνι καὶ γρήγορα ἔμπασε τὸ φορτηγὸ μέσα στὸ γκαράζ.

Κλείδωσε καὶ τὴν πόρτα. Αὐτὴ ἡ βιασύνη μ' ἔκανε νὰ ὑποψιαστῶ καὶ προσπάθησα νὰ κυττάξω ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα. Ἀλλ' ἀμέσως θυμήθηκα πὼς ὑπάρχουν διαμερίσματα πάνω ἀπὸ τὸ γκαράζ καὶ πὼς θἄταν δυνατόν, αὐτά, νὰ ἐπικοινωνοῦν.

— Πολὺ σωστά, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Μιὰ σκάλα μικρὴ ὁδηγεῖ κατ' εὐθεῖαν στὸ διαμέρισμα τοῦ Φλούρρυ.

— Αὐτὸ κι' ἐγὼ σκέφτηκα καὶ δὲν ἀνησύχησα διόλου. Εἶπα ἁπλῶς μέσα μου, πὼς ὁ Φλούρρυ γύριζε σπίτι του. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἤτανε κι' ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἔβλεπα ἕνα φορτηγὸ στὸ Πράχαν Μιούς.

— Ποτὲ δὲν εἶχες μιλήσει τοῦ Φλούρρυ ;

—Ὄχι.

— Μπορεῖς νὰ μᾶς πῆς ἂν εἴτανε μόνος ἢ ὄχι μέσα στὸ καμιόνι ;

— Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς τὸ βεβαιώσω. Ἴσως νὰ καθόντουσαν κι' ἄλλοι πίσω ἀπὸ τὸ κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ.

— Τί ὥρα εἴτανε, Μπέγκμπυ :

— Γύρω στὶς ἕντεκα-μισυ.

— Καὶ ὁδηγοῦσε κανονικά ; Μήπως παρατήρησες τίποτα τὸ περίεργο ; Ἔκανε ζίγκ-ζάγκ ;

—Ὄχι κ. Ἐπιθεωρητά. Ὁδηγοῦσε κανονικώτατα. Μάλιστα στὴ στροφὴ τοῦ δρόμου βρέθηκε φάτσα μὲ φάτσα σ' ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο κι' ἔστριψε ἀμέσως. Κι' ὄχι μόνο ἀπέφυγε τὴν σύγκρουσι μὲ τὴν ψύχραιμη τιμονιά ποὺ ἔκανε, ἀλλὰ ἄφισε κι' ἀρκετὸ τόπο γιὰ νὰ κάνῃ ἄνετα τὶς μανοῦβρες του.

Ὁ Κάμμινγκς καὶ ὁ Κίντερμίνστερ ἀντάλλαξαν ἕνα παρατεταμένο βλέμμα.

—Ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται γιὰ τὴν περίπτωσι τοξικομανοῦς πάνω σὲ κρίσι, εἶπεν ὁ Ἐπιθεωρητής.

— Φυσικὰ ὄχι. Μᾶλλον γιὰ ὁδηγοῦ πρώτης τάξεως.

—Ὥστε ἂν ἀπεφάνθησαν ὀρθὰ οἱ γιατροί, δὲν εἶναι ὁ Οὐΐλτων Φλούρρυ ποὺ ὁδηγοῦσε. Εὐχαριστῶ Μπέγκμπυ, οἱ πληροφορίες σου μπορεῖ νὰ χρησιμεύσουν. Εἶσαι ἐλεύθερος τώρα.... καλὰ κάνατε καὶ φέρατε τοῦτον τὸν ἀστυφύλακα, προσέθεσε ὁ Κάμμινγκς ἀπευθυνόμενος στὸν ἀστυνόμο. Μήπως μπορέσατε νὰ βρῆτε ἴχνη ἑνὸς κλεμμένου φορτηγοῦ ποὺ ἴσως εἶναι αὐτὸ ἐδῶ ;

— Μάλιστα, βρῆκα. Κι' εἶναι τοῦτο ἐδῶ, εἶπεν ὁ Κίντερμνίστερ.

— Εἴμαστε λοιπὸν τυχεροὶ ἀπόψε.

—Ἔτσι κι' ἐγὼ λέω. Τοῦτο τὸ φορτηγὸ ἐκλάπη στὸ Ντιβάϊζες πρὸ πέντε ἑβδομάδων. Ὁ ἰδιοκτήτης του ὀνομάζεται Σβάνσον. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ὁδηγούς του τὸ ἐγκοτέλειψε μπροστὰ σ' ἕνα σπίτι τὴν ὥρα ποὺ ξεφόρτωνε τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὰ μετέφερε μέσα. Σὰν γύρισε τὸ καμιόνι εἶχε κάνει φτερά. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πρόκειται γι' αὐτό. Ἴδια ἡ μάρκα, ἴδιος ὁ ἀριθμὸς τοῦ κινητῆρος. Ἀκόμη ἀνεκάλυψα πὼς τὸ ἀμάξι τοῦ δουκὸς τοῦ Κάμπερλαντ ἔφερε τὸν ἀριθμὸ κυκλοφορίας ποὺ εἶχε τοῦτο ἐδῶ. Φαίνεται πὼς οἱ κλέφτες θέλησαν νὰ κάνουν καὶ χιοῦμορ.

—Ἴσως, ἔκανε ὁ Κάμμινγκς ἀλλ' αὐτὸ ἀποδεικνύει πώς, ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ διαβολικὴ σύμπτωση, αὐτοὶ ποὺ τὸ ἔκλεψαν ἐγνώριζαν καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ δουκὸς τοῦ Κάμπερλαντ. Λεπτομέρεια κ. ἀστυνόμε ποὺ ἴσως ὅμως νὰ ἔχῃ μεγάλη σημασία. Μήπως ἤρθατε σ' ἐπικοινωνία μὲ τὴν Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ;

— Μάλιστα.

Ὁ Κίντερμίνστερ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὴν τσέπη ἕνα κομμάτι χαρτί.

— Μέχρις ὅτου μᾶς στείλουν ἐπίσημο δελτίο ὑγρομετρικὸν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, μοῦ ἔδωσαν αὐτὲς τὶς πληροφορίες : Ἔβρεξε στὶς κομητεῖες τῆς νοτιοδυτικὲς τὴν τρίτη, τετάρτη, πέμπτη καὶ παρασκευή. Ἀλλὰ σταγόνα δὲν ἔπεσε σὲ μιὰ ἀκτίνα 84 μιλλίων γύρω ἀπὸ τὸ Λονδῖνο ἐδῶ καὶ πεντέμισυ μέρες, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ πολὺ ἐλαφρὴ ψιχάλα στὴν περιφέρεια τοῦ Μαϊκντενχεντ, προχτὲς τὴ νύκτα.

Ὁ Κάμμινγκς ξανάρριξε μιὰ ματιὰ στὸ «καπὼ» τοῦ φορτηγοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΜΗ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

§ 48. Ποῖοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων καὶ πότε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι.

Οὗτοι εἶναι :

α) Ὁ Βασιλεὺς δι' οἱονδήποτε ἔγκλημα αὐτοῦ, διότι τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαραβίαστον.

Ἐὰν ἑπομένως διαπραχθῇ ἔν ἔγκλημα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὡς λ.χ. σωματικαὶ βλάβαι ἐξ ἀμελείας δι' αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ὁ ἴδιος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθῇ. Παρέχομεν ὅμως τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τὸν παθόντα, σημειώνομεν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τῶν παρόντων μαρτύρων καὶ ἀναφέρομεν σχετικῶς εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας εὐθύνονται. Εὐθύνονται ἐπίσης καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῶν αὐτοκινήτων τῶν Ἀνακτόρων καὶ γενικῶς τὸ προσωπικὸν αὐτῶν.

β) Οἱ Βουλευταί. Οὗτοι διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως καὶ χωρὶς φόβον τὴν γνώμην των ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, ὅτι δὲν εὐθύνονται καὶ δὲν διώκονται διὰ τὰς ἀγορεύσεις, γνώμας, προτάσεις, ἐπερωτήσεις καὶ ψήφους των κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων των. Δὲν εὐθύνονται ἐπίσης διὰ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, αἱ ὁποῖαι τυχὸν περιέχονται εἰς τὰς ἀγορεύσεις ἢ ἐπερωτήσεις των, ὡς λ.χ. ἐξύβρισιν, δυσφήμησιν, πρόκλησιν εἰς στάσιν κ.λ.π.

Οἱ Βουλευταὶ δὲν εὐθύνονται λοιπὸν μόνον δι' ὅσα λέγουν ἐντὸς τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, οὐχὶ ὅμως καὶ δι' ὅσα λέγουν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἢ ἐκτὸς τῶν καθηκόντων των.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των διαπράξουν ἔγκλημα οὐχὶ λόγῳ, ἀλλὰ ἔργῳ, ὡς λ.χ. σωματικὴν βλάβην, ἀνθρωποκτονίαν κ.λ.π. τότε εὐθύνονται, συλλαμβάνονται ὅμως μόνον ἐὰν ἡ πρᾶξίς των δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπ' αὐτοφώρῳ κακούργημα, ὡς ἀνωτέρω (§ 41) ἐλέχθη.

Ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τυχὸν συμμετέχουν εἰς τὸ ἔγκλημα μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ εὐθύνονται καὶ τιμωροῦνται. Οὕτως ὁ πολίτης, ὁ ὁποῖος ἔπεισε Βουλευτὴν νὰ ἐξυβρίσῃ ἕτερον Βουλευτὴν ἢ πολίτην κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του ἐν τῇ Βουλῇ εὐθύνεται καὶ θὰ τιμωρηθῇ ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς ἐξυβρίσεως.

§ 49. Ποῖοι ἐκ τῶν Ἀλλοδαπῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν καὶ δικασθοῦν ἐν Ἑλλάδι.

Ι. Οὗτοι εἶναι :

1) Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν.

Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι εἶναι τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν

εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ξένα Κράτη εἰς ὅλας τὰς ὑποθέσεις των καὶ ἰδίως εἰς τὰ πολιτικὰ συμφέροντά των.

Διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος ξένου Κράτους δύναται νὰ εἶναι καὶ Ἕλλην ὑπήκοος. Κατὰ κανόνα ὅμως οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι εἶναι ξένοι ὑπήκοοι.

Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι διακρίνονται εἰς διαφόρους κατηγορίας ἢ μᾶλλον ἔχουν διαφόρους βαθμούς. Οὗτοι εἶναι :

Οἱ Πρεσβευταί.

Οἱ ἔκτακτοι ἀπεσταλμένοι.

Οἱ πληρεξούσιοι Ὑπουργοί.

Οἱ πρόσεδροι Ὑπουργοί.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι.

Ὡς διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι θεωροῦνται καὶ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τῶν ξένων Κρατῶν πρὸς διαπραγμάτευσιν ὡρισμένων ὑποθέσεων, ὡς λ.χ. σύναψιν συνθήκης φιλίας, ἐμπορικῆς συμβάσεως κ.λ.π. ἢ πρὸς συμμετοχὴν εἰς ἐπισήμους τελετὰς (ἑορτάς, γάμους, ἀναρρήσεις εἰς θρόνον, κηδείας ἐπισήμων κ.λ.π.).

2) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου, τοιαύτης θεωρουμένης τῆς συζύγου, τῶν τέκνων καὶ συγγενῶν του τῶν διαβιούντων ὑπὸ τὴν ἰδίαν μετ' αὐτοῦ στέγην. Ἐὰν δὲν ζοῦν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην συλλαμβάνονται καὶ τιμωροῦνται ἐν Ἑλλάδι.

3) Τὸ ἐπίσημον προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας τοῦ ξένου Κράτους, δηλ. στρατιωτικοί, ναυτικοί, ἀεροπορικοί, ἐμπορικοὶ καὶ διπλωματικοὶ ἀκόλουθοι, γραμματεῖς, ἰατροί, διερμηνεῖς, τεχνικοὶ καὶ ἐμπορικοὶ σύμβουλοι, ἐφ' ὅσον ὅμως ἅπαντες ἔχουσι ξένην ὑπηκοότητα, ἐφ' ὅσον δηλ. εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι. Ἐὰν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι συλλαμβάνονται καὶ τιμωροῦνται ἐν Ἑλλάδι.

4) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐπισήμου προσωπικοῦ (σύζυγος, τέκνα καὶ λοιποὶ συγγενεῖς), ἐφ' ὅσον διαβιοῦν ὑπὸ τὴν ἰδίαν στέγην καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι.

Ἐὰν δὲν ζοῦν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἢ ἐὰν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι συλλαμβάνονται καὶ τιμωροῦνται ἐν Ἑλλάδι.

5) Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας (θυρωρός, ὑπηρέται, σωφέρ, μάγειροι, καθαρίστριες κ.λ.π.) ἐφ' ὅσον εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι.

Ἐὰν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι συλλαμβάνονται καὶ δικάζονται ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἂν ζοῦν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην καὶ ἂν εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι συλλαμβάνονται καὶ δικάζονται ἐν Ἑλλάδι πάντοτε.

6) Οἱ Βασιλεῖς Ἀντιβασιλεῖς, Πρόεδροι Δημοκρατιῶν καὶ Ἀρχηγοὶ Ξένων Κρατῶν, καθὼς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των τὰ κατοικοῦντα μετ' αὐτῶν.

Ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῆς ἀκολουθίας των (ἀστυνομικοί, στρατιωτικοὶ κλπ.), ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι.

7) Ὁ Πάπας Οὗτος εἶναι ἀρχηγὸς τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ θεωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς Κράτους.

Ἐπίσης τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του τὰ μετ' αὐτοῦ κατοικοῦντα, καθὼς καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας του, ἐφ' ὅσον ταῦτα (τὰ πρόσωπα τῆς ἀκολουθίας) εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι.

Ἐπίσης οἱ τακτικοὶ ἀντιπρόσωποι (Νούντσιοι) καὶ οἱ ἔκτακτοι ἀντιπρόσωποι (Λεγκᾶτοι) τοῦ Πάπα εἰς τὰ διάφορα Κράτη, οἵτινες ἐξομοιοῦνται πρὸς Πρεσβευτάς.

8) Οἱ Ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν ξένων Κρατῶν εὑρισκόμενοι ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ

τὴν ἰδιότητά των ταύτην, δηλ. ὡς Ὑπουργοὶ καὶ οὐχὶ ἀνεπισήμως ὡς ἰδιῶται.

9) Τὰ μέλη τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης.

10) Οἱ παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἐπιτροπῇ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου Ἑλλάδος ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν.

11) Ὁ προϊστάμενος τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ρωσίας καὶ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας του ἐξ Ἑλλάδος ὁ ἀντικαταστάτης του.

12) Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, οἱ βοηθοὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

13) Οἱ ἀντιπρόσωποι, οἱ σύμβουλοι, οἱ τεχνικοὶ ἐμπειρογνώμονες καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Κρατῶν (μελῶν) εἰς τὰ κύρια καὶ ἐπικουρικὰ ὄργανα τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

14) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μελῶν (Κρατῶν), ὁ Γενικὸς Γραμματεύς, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ Ὀργανισμοῦ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας.

15) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μελῶν (Κρατῶν), τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ἀνώτερον προσωπικόν, οἱ συνεργάται καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κεντρικοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῶν Εὐρωπαϊκῶν Μεταφορῶν.

16) Τὸ προσωπικὸν γενικῶς, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν του, τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα (ΑΜΑΓΚ), ἐφ' ὅσον εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι.

17) Τὸ Ἀμερικανικὸν προσωπικὸν τὸ ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν διοίκησιν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Θεσσαλονίκης.

18) Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν μελῶν (Κρατῶν) ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν κάτωθι Διεθνῶν Ὀργανώσεων :

α) Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας.
β) Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου.
γ) Διεθνοῦς Τραπέζης Ἀνασυγκροτήσεως.
δ) Διεθνοῦς Ταχυδρομικῆς Ἑνώσεως.
ε) Διεθνοῦς Ἑνώσεως Τηλεπικοινωνιῶν.
στ) Διακυβερνητικοῦ Ναυτιλιακοῦ Συμβουλευτικοῦ Ὀργανισμοῦ.
ζ) Ὀργανώσεως Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν διατροφὴν καὶ τὴν Γεωργίαν.
η) Ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν παιδείαν, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὴν μόρφωσιν.
θ) Ὀργανώσεως Διεθνοῦς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.
ι) Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας.
ια) Παγκοσμίου Μετεωρολογικοῦ Ὀργανισμοῦ.

§ 50. Προνόμια τῶν ἀνωτέρω ἀλλοδαπῶν — Ἐνέργειαι ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν.

Ι. Προνόμια. Οἱ ἀνωτέρω (§ 49) ἀλλοδαποί, ἀπολαμβάνουν δύο προνομίων, τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ τῆς ἑτεροδικίας.

α) Τὸ ἀπαραβίαστον σημαίνει ὅτι τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθοῦν, νὰ ἐρευνηθοῦν, νὰ ἀνακριθοῦν, νὰ προσαχθοῦν βιαίως ὡς μάρτυρες, νὰ δικασθοῦν ἢ νὰ φυλακισθοῦν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἔρευνα ἢ κατάσχεσις τῶν αὐτοκινήτων των, ἀποσκευῶν, ἐγγράφων, ἀρχείων ἢ τῆς ἀλληλογραφίας των καὶ γενικῶς ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ πρόσωπον ἢ τὸ ἀξίωμά των.

Τὰ πρεσβευτικὰ Μέγαρα, τὰ Καταστήματα τῶν Διεθνῶν Ὀργανισμῶν καὶ ἡ κατοικία τῶν ἀνωτέρω ἀλλοδαπῶν εἶναι ἐπίσης ἀπαραβίαστα.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὰ ἢ εἰς τὸ προαύλιον αὐτῶν δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἄνευ ἀδείας τοῦ διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τῶν λοιπῶν ἀλλοδαπῶν. Ταῦτα ὅμως δὲν θεωροῦνται ὡς ξένον ἔδαφος καὶ κατ' ἀκολουθίαν πᾶν ἐντὸς αὐτῶν τελούμενον ἔγκλημα θεωρεῖται τελεσθὲν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Ἐὰν ἐντὸς τοῦ Πρεσβευτικοῦ Μεγάρου ἢ τῆς κατοικίας τῶν εἰρημένων ἀλλοδαπῶν διαπραχθῇ ἔγκλημά τι ἢ ἐὰν ὁ διαπράξας ἔγκλημα ἐκτὸς τοῦ Πρεσβευτικοῦ Μεγάρου ἢ τῆς κατοικίας καταφύγῃ ἐντὸς αὐτῶν, ὁ διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος, καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλοδαποὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσουν τὸν δράστην εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχάς, ἐφ' ὅσον βέβαια δὲν ἀνήκει εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν ποὺ ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

Ἐὰν ὅμως ἀρνηθοῦν τὴν παράδοσιν τότε ἡ Ἀστυνομία κυκλώνει τὸ μέγαρον ἢ τὴν κατοικίαν πρὸς πρόληψιν ἀποδράσεως, μέχρις ὅτου γίνουν ὡρισμέναι διπλωματικαὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ δράστου.

β) Ἡ ἑτεροδικία σημαίνει ὅτι τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ὑπάγονται εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ δικαστήρια τῆς πατρίδος των παρὰ τῶν ὁποίων μόνον δύνανται νὰ διωχθοῦν καὶ δικασθοῦν.

II. Ἐνέργειαι τῶν ἀστυνομικῶν ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἀνωτέρω ἀλλοδαπῶν.

Ἐάν τις τῶν ἀνωτέρω (§ 49) ἀλλοδαπῶν διαπράξῃ ἔγκλημά τι δὲν συλλαμβάνεται, ἀλλὰ λαμβάνονται ἢ ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του καὶ ἀκολούθως ὁδηγοῦνται ἐις τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα μάρτυρες καὶ παθόντες διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ἐὰν ὁ ἑτεροδικῶν ἀλλοδαπὸς ἔχῃ συναίτιον Ἕλληνα ἢ ἀλλοδαπὸν μὴ ὑπαγόμενον εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω (§ 49) κατηγοριῶν, ὁ συναίτιος συλλαμβάνεται καὶ δικάζεται ἐν Ἑλλάδι.

III. Μὴ ἑτεροδικοῦντες ἀλλοδαποί. Ἐὰν ἀλλοδαπός, μὴ ὑπαγόμενος εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω (§ 49) κατηγοριῶν, διαπράξῃ ἔγκλημα ἐν Ἑλλάδι συλλαμβάνεται καὶ δικάζεται ἐν Ἑλλάδι καθ' ὅσον οἱ μὴ ἑτεροδικοῦντες ἀλλοδαποὶ οὐδενὸς προνομίου ἀπολαμβάνουν, ἐξομοιοῦνται δηλ. ἀπολύτως πρὸς τοὺς Ἕλληνας πολίτας.

§ 51. Σύλληψις Προξένων—Προνόμια αὐτῶν.

Πρόξενοι εἶναι τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα προστατεύουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ ἐμπορικὰ καὶ ναυτικὰ συμφέροντα τῶν ξένων Κρατῶν καὶ τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων των (1).

Οἱ Πρόξενοι κατὰ κανόνα εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι, δύνανται ὅμως νὰ εἶναι καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι.

Ἐὰν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι οὐδενὸς προνομίου ἀπολαμβάνουν καὶ συνεπῶς συλλαμβάνονται καὶ δικάζονται ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες.

Ἐὰν οἱ Πρόξενοι εἶναι ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι, ἀπολαμβάνουν τῶν ἑξῆς προνομίων :

α) Δὲν συλλαμβάνονται παρὰ μόνον ἐν περιπτώσει αὐτοφώρου κακουργήματος. Ἐὰν ἄρα διαπράξουν πλημμέλημα ἢ πταῖσμα δὲν συλλαμβάνονται, ἀλλὰ λαμβάνονται ἢ ἐξακριβοῦνται τὰ στοιχεῖα ταυτότητός των καὶ ἀκολούθως ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυν. Τμῆμα μάρτυρες καὶ παθόντες διὰ τὰ περαιτέρω.

(1) Ἡ Διαβάθμισις τῶν Προξένων εἶναι :
Γενικοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, Δόκιμοι Πρόξενοι, Ὑποπρόξενοι, Γραμματεῖς καὶ Προξενικοὶ Πράκτορες.

Οἱ Πρόξενοι διὰ τὰ ἐγκλήματά των δικάζονται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων. Δὲν ἀπολαμβάνουν δηλ. ἑτεροδικίας.

β) Δὲν προσκαλοῦνται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὡς μάρτυρες, ἀλλ' οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι μεταβαίνουν εἰς τὴν κατοικίαν των πρὸς λῆψιν τῆς καταθέσεώς των.

γ) Δὲν προσωποκρατοῦνται παρὰ μόνον δι' ἐμπορικά των χρέη.

δ) Τὰ προξενικὰ γραφεῖα εἶναι ἀπαραβίαστα καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὰ καὶ νὰ ἐξετάσουν ἢ κατάσχουν τὰ προξενικὰ ἔγγραφα.

Ἡ προσωπικὴ κατοικία καὶ ἡ προσωπικὴ ἀλληλογραφία τοῦ Προξένου δὲν ἀπολαμβάνουν τοῦ ἀπαραβιάστου. Ἐξομοιοῦνται δηλ. πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς κατοικίας καὶ τὴν ἰδιωτικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ἐὰν εἰς τὸν Πρόξενον ἔχουν ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Ξένου Κράτους, διὰ λόγους οἰκονομίας ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας καὶ τὰ καθήκοντα διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου, τότε οὗτος ἀπολαμβάνει ὅλων τῶν προνομίων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων, δηλ. τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ τῆς ἑτεροδικίας (ἀνωτ. § 50. Ι.).

§ 52. Σύλληψις ἀλλοδαπῶν Στρατιωτικῶν γενικῶς.

Οἱ ἀλλοδαποὶ στρατιωτικοὶ (ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται) ὅλων τῶν Σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν, (Στρατοῦ ξηρᾶς, Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας κ.λ.π.) οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐν Ἑλλάδι τῇ συναινέσει της ἢ διέρχονται ἐξ αὐτῆς ἢ ἐπισκέπτονται αὐτὴν (ὡς λ.χ. οἱ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῶν ξένων Κρατῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ καιροὺς ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα), ἐὰν διαπράξουν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἔγκλημά τι συλλαμβάνονται ἀμέσως καὶ ὁδηγοῦνται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἔνθα ἐνεργεῖται προανάκρισις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ὁ συλληφθεὶς παραδίδεται εἰς τοὺς προϊσταμένους του μετ' ἀντιγράφου τῆς σχηματιζομένης δικογραφίας, ἵνα δικασθῇ ὑπὸ δικαστηρίων τῆς πατρίδος του.

Οἱ ἀλλοδαποὶ στρατιωτικοὶ δηλ. ἀπολαμβάνουν μόνον τῆς προνομίας τῆς ἑτεροδικίας, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς προνομίας τοῦ ἀπαραβιάστου.

Ἐὰν ὁ ἀλλοδαπὸς στρατιωτικὸς ἀνήκῃ εἰς τὸ ἐπίσημον προσωπικὸν τῆς Πρεσβείας (ἀνωτ. § 49 Ι. 3) ἀπολαμβάνει καὶ τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ τῆς ἑτεροδικίας καὶ ἑπομένως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συλληφθῇ.

Τοῦ ἀπαραβιάστου καὶ τῆς ἑτεροδικίας ἀπολαμβάνουν ἐπίσης οἱ Ἀμερικανοὶ στρατιωτικοὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἀποστολὴν Βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα (ΑΜΑΓΚ).

Οἱ ἀλλοδαποὶ στρατιωτικοί, ἀφ' ἧς ἀπολυθοῦν ἢ λιποτακτήσουν, δικάζονται ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων.

Οἱ λιποτάκται στρατιωτικοὶ συλλαμβάνονται τῇ αἰτήσει τῶν προϊσταμένων των καὶ παραδίδονται εἰς αὐτούς. Οἱ σοβαρῶς παρεκτρεπόμενοι ἀλλοδαποὶ στρατιωτικοὶ (ὡς λ.χ. οἱ μεθυσμένοι) συλλαμβάνονται καὶ παραδίδονται εἰς τοὺς προϊσταμένους των.

§ 53. Σύλληψις ἀνδρῶν ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ πλοίου καὶ ἀεροπλάνου.

Οἱ ἄνδρες τοῦ ἀλλοδαποῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ οὐδενὸς προνομίου ἀπολαμβάνουν καὶ διὰ τοῦτο ἐὰν διαπράξουν ἔγκλημα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους συλλαμβάνονται καὶ δικάζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ δραπέται ναῦται ξένου ἐμπορικοῦ πλοίου συλλαμβάνονται τῇ αἰτήσει τοῦ Προξένου τοῦ Ἔθνους τοῦ πλοίου καὶ ἐλλείψει Προξένου τῇ αἰτήσει τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου καὶ παραδίδονται εἰς αὐτόν.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας τῶν ξένων πολιτικῶν ἀεροπλάνων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

Τὴν Κυριακὴν 28-3-1954 ἐξέδραμον εἰς Δελφοὺς οἱ δόκιμοι Ὑπαστυνόμοι καὶ ἀρχιφύλακες μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ ἐξαίρετος Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Δελφῶν ὑπομοίραρχος κ. Χρῆστος Ρετσινᾶς καὶ ὁ εὐγενέστατος Δ/τὴς Ἀστυνομικοῦ Τουρισμοῦ Δελφῶν ἀνθ/στὴς κ. Ἀθανάσιος Γαλατιανός, ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ παρέσχον πᾶσαν διευκόλυνσιν κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν των.

Ὁ κ. Γαλατιανὸς προσφερθεὶς εὐγενῶς ὡδήγησεν κατ' ἀρχὰς τοὺς δοκίμους εἰς τὸ μουσεῖον καὶ ἐπεξήγησεν λεπτομερῶς τὰ ἐκτιθέμενα ἀγάλματα καὶ ἄλλα ἱερὰ τῆς ἀρχαιότητος εὑρήματα.

Οἱ ἐκδρομεῖς εἰς τὸ Θέατρον τῶν Δελφῶν

Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν ὅλοι εἰς τὸν ἱερὸν τόπον τῶν Δελφῶν, ποὺ εὑρίσκεται κάτω ἀπὸ τοὺς ὑπερήψηλους καὶ ἀπόκρημνους βράχους **Φαιδριάδες πέτρες.** Ὁ κ. Γαλατιανὸς ἐξιστόρησεν λεπτομερῶς τὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν Δελφῶν καὶ τὰ σχετικὰ μὲ τὸ Μαντεῖον, τὰς Ἀμφικτυονείας καὶ τὰ Πύθια, καὶ ἐπεξήγησεν ὅλα τὰ μνημεῖα τῶν ὁποίων ἐρείπια σώζωνται, κατὰ μῆκος τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, κατέληξεν δὲ εἰς τὴν Κασταλίαν Πηγὴν καὶ εἰς τὸ Θέατρον.

Ἱστορικὴ Περίληψις περὶ τῶν Δελφῶν

Σ' ἕνα ἀπότομο φαράγγι τοῦ Παρνασσοῦ βρίσκεται ἡ ὀρεινὴ κοιλάδα τῶν Δελφῶν ποὺ τὴν κλείνουν δύο θεόρατοι βράχοι, οἱ Φαιδρυάδες Πέτρες.

Ἐκεῖ εἶχαν χτίσει οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν ἱερὴ πόλη τῶν Δελφῶν. Θεὰ καὶ προστάτης τῆς πόλεως ἦταν, πρώτη, ἡ θεὰ Γῆ ποὺ τὸ ναό της καὶ τὸ μνημεῖο της τὸ φύλαγε ἕνας τρομερὸς δράκος.

Οἱ ἀρχαῖοι πίστευαν ὅτι οἱ Δελφοὶ ἦταν **ὁ Ὀμφαλὸς τῆς Γῆς,** δηλαδὴ

τὸ Κέντρον τοῦ Κόσμου, γιατὶ ἐκεῖ ἀκριβῶς ἔλεγαν ὅτι ὑπῆρχε ἕνα βαθὺ ἄνοιγμα μέσα στὴ γῆ, ἀπ' ὅπου ἔβγαιναν καπνοὶ καὶ ἀτμοί. Ἔλεγαν ἀκόμη πὼς ὅταν ρώτησαν τὸν Δία ποιὸ ἦταν τὸ Κέντρο τῆς Γῆς, ἄφησε ἐλεύθερους δυὸ ἀετοὺς γιὰ νὰ κάνουν τὸ γῦρο τοῦ κόσμου, ὁ καθένας ἀπὸ ἀντίθετη διεύθυνση. Οἱ δυὸ ἀετοὶ συναντήθηκαν ἀκριβῶς στοὺς Δελφοὺς καὶ μὲ τὴ φόρα ποὺ πέταγαν, χτύπησε ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο καὶ ἔπεσαν στὴ γῆ. Ἔλεγαν ἀκόμη πὼς ἡ θεὰ Γῆ χάρισε τοὺς Δελφοὺς στὴ **Θέμιδα** καὶ ἡ **Θέμις** πρόσφερε τὴν πόλη στὸ θεὸ **Ἀπόλλωνα.** Αὐτὸς ἔφερε καὶ τοὺς πρώτους κατοίκους στοὺς Δελφούς.

Εἶχε μεταμορφωθῆ σὲ δελφίνι καὶ καθὼς περνοῦσαν μερικὰ Κρητικὰ καράβια γεμᾶτα ναῦτες ἀπὸ τὶς κοντινὲς ἀκρογιαλιὲς τοὺς ἔκανε νὰ ναυαγήσουν. Ὕστερα μεταμορφώθηκε σ' ἕνα ὄμορφο παλληκάρι καὶ ὡδήγησε τοὺς ναῦτες ἀπὸ τὰ φαράγγια καὶ τὶς βουνοπλαγιὲς ὡς τὸ ναὸ τῆς Γῆς. Τόσο μαγεύτηκαν ἀπὸ τὴν ὀμορφιὰ τοῦ τόπου οἱ ναῦτες, ποὺ ἔμειναν γιὰ πάντα ἐκεῖ καὶ ἔχτισαν ἕνα ὄμορφο ναὸ στὸ θεὸ **Ἀπόλλωνα** καὶ μιὰ μικρὴ πολιτεία γι' αὐτούς, ποὺ τῆς ἔδωσαν τὸ ὄνομα Δελφοὶ ἀπὸ τὸ δελφίνι ποὺ συνήντησαν στὸ ναυάγιό τους.

Ὁ πρῶτος ναὸς χτίστηκε μὲ κλαριὰ δάφνης, τὸ δεύτερο ναὸ τὸν ἔχτισαν οἱ μέλισσες μὲ κερὶ καὶ φτερά, ὕστερα ἔχτισε ὁ Ἥφαιστος ἕναν ἄλλο ναὸ ἀπὸ χαλκό, ποὺ κατεστράφη ἀργότερα ἀπὸ σεισμό, καὶ τέλος οἱ κάτοικοι τῶν Δελφῶν ἔχτισαν ἕνα μεγαλόπρεπο ναὸ ποὺ τὰ ἐρείπειά του σώζονται σήμερα.

Μὲ τὸν καιρὸ οἱ Δελφοὶ ἀπόκτησαν μεγάλη φήμη σ' ὅλον τὸν κόσμο γιὰ τὸ περίφημο Μαντεῖο, ὅπου **ἡ Πυθία,** ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνα ἔδινε χρησμούς. Ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ξεκινοῦσαν βασιλιᾶδες, ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ γιὰ νὰ πάρουν τὸ χρησμὸ ποὺ πίστευαν, πὼς ἔδινε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἐμπνέοντας τὴν ἱέρειά του.

Ἡ Πυθία καθισμένη σ' ἕνα χρυσὸ τρίποδα, πάνω ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῆς γῆς ποὺ ἔβγαζε ἀτμούς, μαδοῦσε φύλλα δάφνης ζαλιζόταν ἀπὸ τοὺς καπνοὺς ποὺ ἔδινε τοὺς χρησμούς της ποὺ δὲν ἦταν ποτὲ ξεκάθαροι καὶ ὁ καθένας τοὺς ἐξηγοῦσε μὲ τὸ δικό του τρόπο.

Ὁ Τρίποδας τῆς Πυθίας ἦταν σκεπασμένος μὲ τὸ δέρμα τοῦ **Πύθωνα,** τοῦ φοβεροῦ δράκου ποὺ τὸν σκότωσε ὁ Ἀπόλλωνας μὲ τὰ χρυσᾶ του βέλη· ἀπὸ αὐτὸν μάλιστα ἡ ἱέρεια τοῦ ναοῦ πῆρε τὸ ὄνομα Πυθία.

Μὲ τὶς προφητεῖες λοιπὸν τῆς Πυθίας ἡ ἱερὴ πόλη τῶν Δελφῶν εἶχε μεγάλους ἀμύθητους θησαυρούς. Τὰ δῶρα ποὺ πρόσφεραν ἦταν χρυσάφι, ἐλεφαντόδοντο, πολύτιμα πετράδια, ἀγάλματα χάλκινα, μαρμάρινα καὶ χρυσά, ἀκόμα καὶ ὁλόκληρα ἅρματα ποὺ τὰ ἔσερναν ἄλογα ἀπὸ χαλκὸ καὶ χρυσάφι. Ἀπὸ ἕνα τέτοιο ἅρμα εἶναι καὶ ὁ περίφημος **Ἡνίοχος,** τὸ χάλκινο ἄγαλμα ποὺ στολίζει σήμερα τὸ Μουσεῖο τῶν Δελφῶν. Οἱ πολιτεῖες ἔστησαν ὁλόκληρα οἰκοδομήματα, τοὺς **Θησαυρούς,** ὅπως τοὺς ἔλεγαν, ποὺ ἔμοιαζαν μὲ μικροὺς ναοὺς καὶ τοὺς γέμιζαν μὲ ἀφιερώματα στὸν Θεὸ Ἀπόλλωνα.

Στοὺς Δελφοὺς γίνονταν μεγαλόπρεπες γιορτὲς καὶ ἀγῶνες, τὰ **Πύθια.** Στὴν ἀρχὴ πρόσφεραν στὸ Θεὸ μιὰ θυσία ἑκατὸ βοδιῶν, τὴν **Ἑκατόμβη,** ὅπως τὴν ἔλεγαν καὶ ἔπειτα ἄρχιζαν οἱ ἀγῶνες στὸ Στάδιο καὶ οἱ θεατρικὲς παραστάσεις στὸ Θέατρο. Γιὰ νὰ μποῦν νὰ προσκυνήσουν τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνα οἱ προσκυνητὲς λούζονταν πρῶτα στὴν **Κασταλία Κρήνη,** ποὺ εἶχε ἑφτὰ κρουνούς. Ὕστερα ἀκολουθοῦσαν στὴν ἱερὴ ὁδό, περνοῦσαν ἀνάμεσα ἀπὸ Θησαυροὺς καὶ ἄλλα κτίρια καὶ ἀνέβαιναν τὴν πλατεῖα τοῦ ναοῦ, ποὺ ἔλαμπε ἀπὸ ὀμορφιά. Σιγὰ-σιγὰ καὶ μὲ τὰ χρόνια ὅμως ἡ ὀμορφιὰ τῆς ἱερῆς πόλης ἄρχισε νὰ σβύνῃ. Διάφοροι εἰσβολεῖς καὶ βάρβαροι λαοὶ ποὺ πέρασαν πολλὲς φορὲς ἀπὸ κεῖ, σκόρπισαν τὴν καταστροφή, τὴ λεηλάτησαν, τὴν ἐρήμωσαν καὶ τέλος ἔκαψαν καὶ τὸν περίφημο ναό της. Σήμερα οἱ Δελφοί, εἶναι ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιότερους ἀρχαιολογικοὺς τόπους τοῦ κόσμου καὶ οἱ ἀνασκαφὲς ποὺ ἄρχισαν ἀπὸ τὰ 1938 καὶ ἐξακολουθοῦν ὡς σήμερα, ἔφεραν στὸ φῶς πολύτιμα καὶ σπανιώτατα εὑρήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται τοὺς Δελφοὺς χιλιάδες ἀρχαιολάτραι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Αρχιφύλακες Χατζητσοπάνης Π., 'Ηλιόπουλος Δ., Λυμπερόπουλος Ν., Παπατριανταφύλλου Στ., Τσάκωνας Π., οἱ Ὑπαρχιφύλακες Θεοχαράκης Γ., Θεολογίτης Πασ., Νικολόπουλος Β. καὶ οἱ 'Αστυφύλακες Πετροπουλέας Π., Σαλαβράκος 'Αρ., Κωτσιόπουλος Γ., Τσιρώνης Π., Παπακώστας Ι., Τζατζαδάκης Σ. καὶ Λεβῆς Μιχ.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ ἀστυφύλαξ Μπάσσιας 'Εμμ. καὶ διὰ λόγους ὑγείας ὁ ὑπαρχιφύλαξ Ράϊκος 'Ηρακλῆς.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος, ὠνομάσθησαν τακτικοὶ ἀστυφύλακες οἱ μέχρι τοῦδε μαθητευόμενοι τοιοῦτοι : Καπέρδας Γ., Σπανὸς Γ., Δημητρίου Χρ., Λύτρας Ι., Πλούμης Κ., Μαυρόμματος Ι., Μαράκης Στ., Τσουρουπάκης Ν., Σαμαρᾶς Ν., Παπαδάκης Κ., Κουγιτάκης Ι., Πουλῆς Κ., Σταυρόπουλος Η., Μαρκόπουλος Δ., Θεοδωρόπουλος Γ., Κανελλόπουλος Α., Λειβαδᾶς Νικ., Γιαννούλας Β., Βλάχος Γ., Μπεληγιάννης Α., Καταλαγαριανάκης Ν., Ζαχαρόπουλος Κ., Νικολάου Β., Τσερεμέγκλης Α., Κουτσουρινάκης Κ., Τσάκωνας Π., Δάβρης 'Αντ., Σκουφούλας Ι., Κωνσταντᾶκος Πιέρρος, 'Αντωνουδάκης Π., Στιβακτάτης Γ., Χρήστου Ε., Παπαντώνης Κ., Λαϊνάκης Ε., Κατεχαράκης Ν., Νικολακάκης Μ., Κομιώτης Ζαχ., 'Αλεξανδρῆς Α., Κρέτσης Γ., Γκόκας Π., Τζουρούνης 'Αθ., Πρωτογεράκης Α., Βαρδουλάκης Ι., Ζαφείρης Ι., Ράπαντας 'Απ., Παπαβασιλείου Θεμ. καὶ Μαγκλαβᾶς 'Αθ.

—'Απελύθησαν μὴ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν διὰ λόγους ὑγείας οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες Κιτρίμης Θ. καὶ Χορευτάκης Δημ.

*

ΑΜΟΙΒΑΙ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί :

α) Ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαρχιφύλακας Θεοχαράκην Γ., Καλποῦρον Α. καὶ Βουτσινᾶν Ε., ἀστυφύλακας Νάνον Σ., Ρουκουνάκην 'Εμ., Γρεβενιώτην Χρ., Καπουλέαν Κ., Οἰκονόμου Θ., Χατζησίμου Ε., Δονουκάρην Δ., Σιγαλὸν Δ., Μαραβίτσαν, Π., Λέφαν Α., Μιχαλόπουλον Π., Ζούκαν 'Ηλ., Σκουρλᾶτον Η., Γρίβαν Κ., Σασσᾶν Θ. καὶ Ζῶτον Ν., διότι οὗτοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Ὑποδ/νσιν Γεν. 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν καὶ ἐργασθέντες ἀόκνως καὶ φιλοτίμως ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν μελῶν σπείρας διαρρηκτῶν καὶ ἀνεύρεσιν κλαπέντων ἀντικειμένων.

β) Ἔπαινος εἰς τούς : 'Αστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Πουλικᾶκον Π., 'Αστυν. Α' κ. Μητρόπουλον, 'Αλ., 'Αστυν. Β' κ. 'Ηλιάδην Δ., Κωτσόπουλον Δ., 'Ανδρινόπουλον 'Αν. Θᾶνον Π., καὶ Ὑπαστυν. Καρκούλιαν Γ., Πετρετῆν Κ. καὶ 'Αγγελῆν Ε., διότι δι' ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν των συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν δραστῶν κλοπῶν.

γ) Εὐαρέσκεια εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας Δαριώτην Σ., Μαυρουδέαν Κ., Παπακωνσταντίνου Ν. καὶ Γλύκαν Δ., διότι ἐργασθέντες συστηματικῶς ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διενέργειαν τῆς προανακρίσεως καὶ διαλευκάνσεως ἀδικημάτων κλοπῶν.

δ) Ἔπαινος εἰς τοὺς 'Αστυνόμον Β' κ. Σούτην Κ. καὶ ἀστυφύλακας Κωνσταντᾶκον Γ., Οἰκονόμου Γ., καὶ Πίσπαν 'Αλ., διότι οὗτοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Κέντρον 'Αλλοδαπῶν 'Αθηνῶν καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, μεθοδικότητος καὶ πρωτοβουλίας ἐπέτυχον νὰ φέρουν εἰς αἴσιον πέρας ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολήν, ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας σπουδαιοτάτης 'Εθνικῆς σημασίας.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυν. Σώματος, ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ἀμοιβαί :

α) Ἔπαινος εἰς τὸν Ἀστυν. Δ/ντὴν Πατρῶν κ. Δασκαλάκην Ι. καὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὡς συντελέσαντες εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν ἐν Πάτραις ἑορτῶν τῶν ἀπόκρεω μὲ ἀποτέλεσμα τὴν διατύπωσιν εὐμενῶν ὑπὲρ τοῦ Ἀστυν. Σώματος σχολίων.

β) Ἔπαινος εἰς τούς : Ἀστυν. Δ/ντὴν Β' κ. Κορωνᾶκον Διον., Ὑπαστυν. Α' κ. Κωστήρην Σ., Ἀρχιφύλακας Σπηλιωτόπουλον Ἀν., Φραϊδάκην Ν., ἀστυφ. Παντηλιέρην Π., Γιαννακούλιαν Ν., διότι οὗτοι ἐργασθέντες, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ πρώτου, μετὰ ζήλου καὶ φιλοτιμίας ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ἀγνώστων δραστῶν θανατηφόρων σωματικῶν βλαβῶν.

γ) Ἔπαινος εἰς τοὺς ἀστυφύλακας Σταματᾶκον Β., Μαρῖνον Στ., Ἠλιόπουλον Ἠλ., Ἀναγνωστόπουλον Γ., Σελᾶν Δ., Θωμόπουλον Γ., Δημακογιάννην Σ. καὶ Ραγκαβᾶν Ι., διότι οὗτοι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, συνέτεινον εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω δραστῶν.

*

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΙΝ ΤΗΣ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων ἀπεστάλη ἡ ὑπ' ἀριθ. 648/1/27/22212/26 Μαρτίου 1954 Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Α.Σ.Δ.Α.Ν. Ἀντιστρατήγου κ. Ἰατρίδη Δημ., ἐν σχέσει μὲ τὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου ἔχουσα οὕτω :

Πρὸς Ὑποστρ. Νικολόπουλον Π. Δ/τὴν VII Μεραρχίας—Κοινοπ. Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων κλπ.—Θέμα : Παρέλασις 25ης Μαρτίου.

«Ἡ ὅλη ἐμφάνισις τῶν ὑπὸ τὰς Διαταγάς σας Μονάδων καὶ Τμημάτων τῶν » Ἐνόπλων Δυνάμεων κατὰ τὴν χθεσινὴν παρέλασιν ἦτο ὅλως ἄψογος. Ἡ ζωηρό- » της ἡ ἀκρίβεια, τὸ ἀρρενωπὸν παράστημα πάντων προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν » καὶ τὰ εὐμενῆ σχόλια διὰ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. » Εἰς ὑμᾶς τοὺς Δ/τάς, Ἀξ/κοὺς καὶ ὁπλίτας ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν μου. » Εὖγε εἰς ὅλους».

Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυν. Σώματος, σὺν τῇ κοινοποιήσει τῆς ὡς ἄνω Διαταγῆς, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 13 ἀπὸ 6-4-54 Ἐμπιστευτικῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ του ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν Διοικητὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, τοὺς Ἀξιωματικοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς δοκίμους διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἄψογον παράστασιν τούτων κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Ἑορτῆς.

Ἐπίσης ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς Ἀστυν. Πόλεων διὰ τὴν ὅλως ἐξαίρετον ἐμφάνισιν κατὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτήν.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Τὴν 10ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 16ην εἰς τὸ προαύλιον τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ἐτελέσθη ἀγὼν πετοσφαίρας μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ Λεοντείου Σχολῆς ἀφ' ἑτέρου. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς μὲ σὲτ 3-1 (15-12, 15-13, 9-15, 15-13). Ἐκ τῆς νικητρίας διεκρίθη ὁ ἀστυφύλαξ Λαζαρίδης Ἰωάννης, μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος πετοσφαίρας.

— Τὴν 13ην Μαρτίου ἐ.ἔ. μετέβη εἰς Πάτρας ἡ Ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἵνα ἀγωνισθῇ πρὸς τὴν μικτὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα τῶν

Πατρῶν. Εἰς τὴν 'Εθνικὴν 'Ενόπλων Δυνάμεων, μετέσχον καὶ οἱ ἀστυφύλακες ποδοσφαιρισταί, Πολύζος—Τζανιδάκης καὶ 'Ιωσηφίδης. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Εθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς 'Ενόπλων Δυνάμεων μὲ τέρματα 2 ἔναντι 1.

— Τὴν 15ην Μαρτίου ἐ.ἔ. διεξήχθη φιλικὸς ἀγὼν Καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῶν ὁμάδων 'Αστυνομικῆς Σχολῆς καὶ Λεοντείου. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς Λεοντείου Σχολῆς μὲ σκὸρ 57—46. Τὴν 'Αστυνομικὴν ὁμάδα ἀπετέλεσαν οἱ 'Αστυφύλακες Λαζαρίδης, Παπαγεωργίου, Μογγολιᾶς, 'Αλεξόπουλος καὶ 'Ιπποκράτης.

— Εἰς τοὺς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τελουμένους διασυλλογικοὺς ἀγῶνας, μετέχουν καὶ ἀθληταὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα.

'Απὸ τὰς τιμητικὰς θέσεις ποὺ καταλαμβάνουν καὶ τὰς ἐπιδόσεις ποὺ ἐπιτυγχάνουν οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταί, προκύπτει ὅτι ἡ ἀθλητικὴ ὁμὰς τῆς 'Αστυνομίας ἔχει καταστῆ μία τῶν ἰσχυροτέρων ὁμάδων τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων. Παραθέτομεν κατωτέρω μερικὰς ἀπὸ τὰς ἐπιτευχθείσας ἐπιδόσεις κατ' ἀγώνισμα, ἀστυφυλάκων ἀθλητῶν, κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε τελεσθέντας διασυλλογικοὺς ἀγῶνας :

Δρόμος 100 μέτρων : Κόρμαλης Λεων. 11'' 3/10.
» 400 » : Σίλλης Βασ. 50'', Κόρμαλης Λεων. 51'' 5/10, Κωτσαύτης Δημ. 53'' 3/10.
» 800 » : Κωτσαύτης Δημ. 2'06'', Παπαδόγιαννης Δημ. 2'07'' 7/10.
» 5000 » : Σύριος 'Ιωάν. 16'02'' 7/10, Μουρᾶς 'Απόστ. 16'40'' 5/10.
» 110 ἐμπόδια : Μαχαίρας Νικ. 17'' 5/10.
» 200 » : Πολίτης Κωνσταντ. 28'' 5/10.
"Αλμα τριπλοῦν : Ντόντος Κων. 13.37, Κουμουνδοῦρος Δ. 13.12.
» εἰς ὕψος : Πολίτης Κων. 1,75, Κουμουνδοῦρος καὶ Γυφτάκης 1.70.
» ἐπὶ κοντῷ : Ντόκος Γεώργιος 3.50.
Σφυροβολία : Τρουλινὸς 'Εμμ. 44.45.
'Ακοντισμός : Παπαγεωργίου Δῆμος 59.02.

—Τὴν 25ην Μαρτίου ἐ.ἔ. εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Π.Α.Ο. ἡ 'Αστυνομικὴ Ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς ἀντιμετώπισε εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα τὴν μικτὴν Α2 κατηγορίας 'Αθηνῶν. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ ἀγῶνος διετέθησαν ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ (Χ.Ε.Ν. 'Αθηνῶν). Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς διὰ τερμάτων 3—1.

— Τὴν 28ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς Φιλοθέην ἀγῶνες ἀνωμάλου δρόμου 'Ενόπλων Δυνάμεων περιφερείας 'Αττικῆς, ἐπὶ ἀποστάσεως 3.000 μ. δι' ἀρχαρίους ἀθλητάς, καὶ 5.000 μ. μὲ συμμετοχὴν καὶ πρωταθλητῶν. Εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 3.000 μ. ἀρχαρίων τὸ 'Αστυνομικὸν Σῶμα ἀντιπροσωπεύθη ὑπὸ 8 δοκίμων ἀστυφυλάκων καὶ 6 ἀστυφυλάκων τῆς Πυγμαχικῆς ὁμάδος. 'Ο ἀστυφύλαξ Πριόβολος Γεώργιος κατέλαβε τὴν 6ην θέσιν. Εἰς τὴν ἀπόστασιν 5.000 μ. κατηγορίας πρωταθλητῶν μετέσχον οἱ ἀστυφύλακες ἀθληταί : 1) Σύριος 'Ιωάννης καὶ 2) Μουρᾶς 'Απόστολος.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν ἐκλεκτὸν συνεργάτην μας βουλευτὴν κ. Χρ. Εὐαγγελᾶτον διὰ τό, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, ἄρθρον του καὶ συγχαίρομεν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου 'Αλεξ. Παπάγου εὐαρέσκειαν ὡς καὶ τὴν ἀπονομήν, εἰς αὐτόν, ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τοῦ 'Ανωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος.